

• Халифалик кулатилишининг хотираси муносабати билан бир неча минтақаларда Ҳизб ут-Тахрир ўтказган тадбирлар

354

355

Махсус сон

• Ҳизб ут-Тахрир ҳақиқий, тўғри ва онгли даъват эгасидир... Шундай экан Аллоҳ унга Рошид Халифаликни тиклаш неъматини берадими?

• Нусрат Исломий бошқарувга эришишнинг ягона йўли бўлиб, қувват ахлининг вазифасидир

• Ливия қўзғолони қай томон кетмоқда?

Рошид Халифалик

шаръий
фарзлигидан
ташкари Уммат-
лос бўлиб чиқишининг
ягона йўли ҳамдир

Биринчи қисм

الوعي

Кенг қамровли-фикрий-сақоғий журнал
www.al-waie.org

АЗИЗ ЁЗУВЧИЛАРГА

- «Ал-Ваъй»да чиқадиган мавзуларни олдиндан изн олмасдан турраб қайта нашр килиш жоизидир. Факат «ал-Ваъй» журнали маңба сифатида кўрсатиб ўтилиши лозим.
- «Ал-Ваъй» факат илгари нашр килинмаган мавзуларнинга кабул килиади. Агар илгари нашр килинган мавзу бўлса, уни ёзб юборувчи олинган маңбани кўрсатиб ўтиши шарт.
- «Ал-Ваъй» юборилган мавзуларни тузатиш хукукини ўзида саклаб колади ва нашрга кабул килинмаган мавзуларни эгаларига кайтариб юбориши мажбуриятини олмайди.
- Мақолада келтирилган Куръон оялларининг ҳаммасини ракамини кўрсатишингизни, оят ва ҳадисларни белгилаб қўйишингизни ҳамда Пайғамбар ﷺ ҳадислари ровийларини кўрсатишингизни сўраймиз.

НУСХА БАХОСИ

Ливан	1000 Ливан лираси
Германия	1 евро
АҚШ	2,5 АҚШ доллари
Канада	2,5 Канада доллари
Австралия	2,5 Австралия доллари
Британия	1 фунт стерлинг
Швейцария	15 Швейцария кронаси
Дания	15 Дания кронаси
Бельгия	1 евро
Швеция	2 Швеция франки
Австрия	1 евро
Покистон	1 АҚШ доллари
Туркия	1 АҚШ доллари
Яман	40 риёл

ХАБАР ЙЎЛЛАШ УЧУН

info@al-waie.org

Qышбу сонга:

- **Муқаддима:** Капитализм мафкураси инқирознинг энг сўнгги нуктасига етганидан кейин: Бутун борлиқдаги ўзгариш жараёни Халифалик давлатининг қайта тикланиши ва исломий ҳазоратнинг янгидан жонланиши сари кетмоқда 3
- **Ал-Ваъй сўзи:** Рошид Халифалик шаръий фарзлигидан ташқари Умматнинг бу оғир аҳволдан халос бўлиб чиқишининг ягона йўли хамдир 5
- Халифалик қулатилишининг хотираси муносабати билан бир неча минтақаларда Ҳизб ут-Тахрир ўтказган тадбирлар 13
- Ҳизб ут-Тахрир ҳақиқий, тўғри ва онгли давват эгасидир... Шундай экан Аллоҳ унга Рошид Халифаликни тиклаш неъматини берадими? 23
- Нусрат Исломий бошқарувга эришишнинг ягона йўли бўлиб, қувват ахлининг вазифасидир... Бу мусулмонлар учун қайғурадиган ҳар бир мусулмонга қаратилган қайноқ нидодир 36
- Матбуот ва унинг ҳодимлари Аллоҳга содик ва унинг душманларидан йироқ бўлган пок журналистларми ёки янги «ҳулаку» ва унга ўх шаганларга ёлланган қалам соҳибларими?! 53
- Фатволар тартибсизлиги ва уларни ўз мутахассисига чеклаш лозимлиги: Ортидан ботил кўзланган ҳақ сўз.....67
- Зайтуна замини Тунис мустамлакачилар чангали билан озодлик ҳаракати ўртасида 76
- Ливия кўзголони қай томон кетмоқда? 81

МАВЗУ ЙЎЛЛАШ УЧУН

subjects@al-waie.org

КАПИТАЛИЗМ МАФКУРАСИ ИНҚИРОЗНИНГ ЭНГ СҮНГГИ НУҚТАСИГА ЕТГАНИДАН КЕЙИН:

**Бутун борлиқдаги ўзгариш жараёни Халифалик давлатининг
қайта тикланиши ва исломий ҳазоратнинг янгидан
жонланиши сари кетмоқда**

Оламда юз бераётган улкан сиёсий ҳодисаларни ва Ғарб оламга «экспорт» қилаётган оламий иқтисодий кризисларни кузатган киши капитализм мафкураси хонавайрон бўлиб инқирознинг энг сүнгги нуқтасига етиб борганини кўради. Чунки Ғарб ҳазоратининг разиллиги ва жинояти фош бўлиб юлдузи сўнди, инша Аллоҳ унинг даврон суриши тўхтайди. Бу ҳол Ғарбнинг ва унинг бошчиси Американинг «араб баҳори» деб аталган қўзғолонларга, хусусан Шом юрти қўзғолонига бўлган муносабатида янада яққол кўринди. Ғарб Шом қўзғолонида ўзининг бутун макрини ва жиноятини ишга солиб, бу билан ўзининг ҳазорий жиҳатдан синиб барбод бўлганини тасдиқлади...

Ғарб мусулмонларнинг бу қўзғолонларда мустамлакачилик сиртмогидан қутулиб Исломий Халифаликни тиклашни истаётганларини кўриб турибди. У Исломий Халифалик нимани англатишини ўзининг Халифалик билан бўлган тарихидан жуда яхши билади. Ғарб Халифаликнинг келгусида барча соҳада қандай куч-қудратга эга бўлишини ҳам жуда яхши билади. Халифаликнинг ўзига тезлик билан йўл очиб, нафакат оламий рақобатчи давлатга, балки энг биринчи мақомда турувчи давлатга айланиши ҳам унга яхши маълум. Ғарб айни вақтда мабдаси қулаб ҳазорати сўниб бораётганини ҳам яхши тушунади. Шунинг учун ҳам Ғарб Халифалик тикланишига қарши бутун олам бўйлаб трансконтинентал уруш олиб бориб, бу урушда ўзининг бутун воситаларини, услубларини, макрини ва жиноятчилигини ишга солмоқда. Ғарб Исломнинг башариятга етакчилик қилишига йўл қўймаслик учун шундай уруш олиб бормоқда. Ғарб бу урушда ман қилувчи барча тўсиқларни синдириди ва барча нарсани ўзи учун мумкин деб билди. Бироқ, бунга, яъни Халифалик тикланишига Ғарбнинг тўсқинлик қилишига қандай йўл бўлсин?!

Бу ерда Ғарбнинг Исломга қарши уруш эълон қилиш, унга терроризм тамғасини ёпишириш ҳақидаги қарорига таъсири кам бўлмаган бошқа иш ҳам бор. Бу иш шуки, Ғарб халқларининг ўзлари ҳам очкўз, бағритош капиталистлар фойдасига

капитализмнинг татбиқ этилиши қурбони бўлганини тушуниб ета бошладилар. Шунинг учун бу халқлар капиталистларга қарши бош кўтаришга уриниб кўрди. Бироқ, уларнинг ҳокимлари бу қўзғолонни дарҳол бостиради. Бу эса капитализмнинг ўз уясида кулаши ва унинг тобутига қоқилган сўнгги мих бўлди.

Хулоса қилиб айтганда, исломий ҳазорат билан Ғарб ҳазорати ўртасидаги жанг авжига чиқди. Бутун борлиқдаги ўзгариш жараёни Ғарб фойдаси сари кетмаяпти. Чунки бу жараён Ғарбнинг синиб, барбод бўлишини янада кучайтирмақда. Қолаверса, бу жараён Халифалик давлатининг қайта тикланиши ва исломий ҳазоратнинг янгидан жонланиши сари кетмоқда.

Воқелик Пайғамбарлик далолатлари ишора қилган нарса билан мос келаётгани учун биз шундай хулосага келмоқдамиз. Чунки Пайғамбар ﷺ ҳадислари охир замонда Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлишини хабар қилди. Шунинг учун мана Ҳизб ут-Тахрир Халифалик байроғини кўтариб чиқмоқда. Пайғамбаримиз ﷺ ҳадислари бизга Шом Дорул Ислом маркази бўлиши ҳақида ҳам хабар берди. Шунинг учун мана ҳозир Шомда қўзғолон бўйлоқда. Бу қўзғолон аҳли Шомда Халифалик тикланишини талаб қилмоқда. Пайғамбаримиз ﷺ ҳадислари бизга яхудлар мусулмонлар билан жанг қилиши ва мусулмонлар уларни ўлдириши ҳақида ҳам хабар берди. Мусулмонлар шуни амалга ошириш учун Халифалик тикланишини интизор бўлиб кутмоқдалар. Пайғамбаримиз ﷺ ҳадислари бизга Ислом бутун ер юзи бўйлаб ёйилиб унинг машрикию мағрибини қамраб олиши ва Рим фатҳ этилиши ҳақида ҳам хабар берди. Бу эса фақат Халифалик билангина амалга ошади.

Буларнинг барчасидан кейин ҳам Ғарб Аллоҳ динининг барча динлар устидан ғолиб бўлишига тўқсқинлик қила оладими. Аллоҳ Таоло деди:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَهِّرَهُ عَلَى الْأَدِينِ كُلِّهِٰ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

«У (Аллоҳ) Ўз пайғамбарини ҳидоят ва ҳақ дин билан – гарчи мушириклар хоҳламасалар-да – барча динларга ғолиб қилиши учун юборган зотdir» [Тавба 33] □

РОШИД ХАЛИФАЛИК ШАРЬИЙ ФАРЗЛИГИДАН ТАШҚАРИ УММАТНИНГ БУ ОГИР АҲВОЛДАН ХАЛОС БЎЛИБ ЧИҚИШИНинг ЯГОНА ЙЎЛИ ҲАМДИР

Охирги йилларда, айниқса беш йилдан кўпроқ вақт олдин қўзғолонлар аланга олганлиги муносабати билан баъзи сиёсий оқимлар: Халифалик мусулмонлар унинг возиблигига иттифоқ қилган исломий фарз бўлса ҳам, бироқ у бугун Умматда мустаҳкам ўрнашган оғир аҳволдан, айниқса қонлар дарё бўлиб оқаётган Сурия ва унинг қўшниси Ироқдаги оғир аҳволдан чиқиш йўли бўлолмайди, деган сафсатани ўртага ташламоқда. Баъзилар эса «бундай шароитларда Халифалик давлатига даъват қилиш – унга иттифоқ қилинмаганини ҳисобга олинса – маҳаллий, регионал ва халқаро кучлар хушёрлигини қўзғаб қўйиши билан ишларни янада чигаллаштиради, қолаверса у региондаги режимларнинг ва халқаро кучлардан ташқари Сурия ичидан ҳаракат қилаётган тарафларни ҳам қўрқитиб юбориши мумкин» деган назарияни қасдан олға сурмоқда. Бу ҳам етмагандек Давлат ташкилоти ёлғон халифаликни эълон қилиб, Халифаликнинг маъносини, унинг нимага далолат қилишини билмайдиган одамларга Халифаликни очиқдан-очиқ хунук қилиб кўрсатди. Ташкилот бу билан янада кўп оқимларни Халифалик лойиҳасига даъват қилишдан ўзини олиб қочишга мажбур килди. Иш шу даражага етдики, Суриядаги Ихвонул Муслимнинг бош нозири: Халифаликнинг шариатда ҳеч қандай асл-асоси йўқ, бугунги оламда унга ҳеч ўрин йўқ – деб ўз ташкилотининг позициясини очик-ошкор эълон қилди!

Исломий оқимларнинг ўзини Халифалик давлати лойиҳасидан турли тарзда олиб қочишида халқаро ва регионал босимларнинг таъсири бўлаётгани ҳеч кимга сир эмас.

Шунинг учун бу Умматдаги ихлосли кишиларни ўзини олиб қочиш ва бундай босимларга бўйсуниш хатаридан огоҳ қилиш зарур. Режимлар ва халқаро кучларни бундай босимларни ўтказишга ундаётган нарса уларнинг Исломга ва унинг Халифаликдан иборат ижроий вужудига бўлган адватидир, холос. Чунки Халифалик «Шариат аҳкомларини татбиқ этиш ва исломий

даъватни оламга олиб чиқиш учун дунёдаги ҳамма мусулмонларнинг умумий раёсати-раҳбариятидир». Халифалик – батафсил, аниқ белгиланган бошқарув низоми бўлиб, у оламдаги бошқа, ҳаммага маълум вазъий (башар ишлаб чиқсан тубан) низомлардан ажралиб туради.

Биз бу сатрларда Халифалик давлати бўлишининг ва Ислом низоми татбиқ этилишининг вожиблигига далолат қилувчи шаръий далилларни такрор келтириб ўтмоқчи эмасмиз. Чунки олдин бу далилларни етарли келтириб, улар ҳақида батафсил сўз юритганмиз. Бу далиллар ҳануз даъватимизнинг асосий мавзуси бўлиб қолмоқда. Лекин биз бу ўринда ҳозирги воқеимизда бу фарзга қарши чиқиша ўртага ташланаётган шубҳаларга раддия бермоқчимиз. Раддия берибгина қолмай балки бугун рошид Халифалик давлатини тиклаш шаръий матлабгина бўлиб қолмай, балки у Умматни ўзи азият чекаётган оғир ахволдан чиқиша лаёқатли қилиб қўядиган ягона амалий ечим ҳам эканлигини исботлаб бермоқчимиз. Мен бу мақоламда Шом ва Месопотамия (Дажла ва Фурот дарёлари орасидаги) юртларидағи воқеликка алоҳида ургу бермоқчиман.

Исломий олам қарийб бир асрдан буён азият чекиб келаётган муаммолар кўп ва чигалдир. Бунда ҳеч шубҳа йўқ. Лекин бу кўп ва чигал муаммоларга сабаб куйидаги уч асосий омилдир:

1 – Мусулмонларнинг юртларида Ғарб ҳазорати тушунчалари тарқалиши ва капиталистик илмоний вазъий низомлар татбиқ қилиниши сабабли Умматнинг исломий ўзлиги кўздан ғойиб бўлди.

2 – Мусулмонлар ўз юртларида бошқалар фойдасига ўз сultonлигини йўқотди. Бу Ғарб давлатларининг бевосита хукмрон бўлиб олиши орқали амалга оширилди ёки мустамлакачиларнинг илмоний малайлари зўравонлиги орқали ёки исломий юртлардаги озчилик деб аталаётган миллатлар вакиллари орқали амалга оширилди.

3 – Исломий олам ўлкаларини геосиёсий жиҳатдан боғлаб турган иплар узилди. Бунга сабаб биринчи жаҳон урушидан кейин Халифалик давлати вайроналари устида миллий ёки регионал сиёсий вужудчаларнинг пайдо бўлганидир.

Бутун исломий олам бўйлаб, айниқса Ўрта Шарқ деб аталаётган минтақада Уммат азият чекаётган мана шу тоғдек уюлиб кетган муаммолар, кризислар ва фалокатларга энг аввало мана шу уч омил сабабчидир.

Исломий Умматнинг ҳазорий ўзлиги ғойиб бўлганига келсак, бу ахвол Ғарбнинг ҳаёт, жамият ва сиёsat ҳақидаги тушунчаларининг мусулмонлар юртларига кириб келгани сабабли юз бергани сир эмас. Шундан кейин мусулмонлар юртларида Ғарбнинг тубан низомлари (тоғут хукмлари)ни татбиқ этилиши билан улкан фалокат юз берди. Бу эса мусулмонларнинг исломий ҳаётдан юз ўгиришига ва уларнинг жамияти ўз исломий ўзлигини йўқотишига олиб келди. Шунга кўра демак бу фалокатдан, яъни ўзликни йўқотиб қўйиш фалокатидан халос бўлиб чиқиш – Ислом низомларига бўлган ишончни қайта тиклашда катта қадам ташланганидан кейин ҳамда Ғарбдан, унинг ҳазорати ва қонунчиликларидан қойил қолиб, унга бўлган ишонч қулаганидан кейин – Ислом низомларини тўлиқ татбиқ этиш билан бўлади. Яъни исломий шариатни татбиқ этиш билан бўлади. Бу эса фақат ҳақиқий, соф Исломий давлат бўлсагина амалга ошади. Бу давлатда ҳукмронлик Ёлғиз Аллоҳ Таолонинг шариатиники бўлади. Аммо, жамият ва шариатнинг ҳамда одамлар ишларини ғамхўрлик билан бошқарувчи ягона низомнинг таркибий қисми бўлган исломий сақофатга узил-кесил таянмасдан ҳалқнинг ўзлигини, сақофатини, унинг муқаддас нарсаларини ҳурмат қилиш ҳақида, шунингдек фуқаролик давлати ҳақида кўзбўймачилик билан айтилаётган умумий гапларга келсак, бу гаплар ҳеч фойдасиз, бехуда гаплардир. Қолаверса бу гаплар Уммат сақофатида ва унинг қонунларида ғайриисломий тузилмани қабул қилишнинг дебочасидир.

Мусулмонларнинг ўз ҳукмронлигини йўқотганларига келсак, бунинг Аллоҳ динида энг катта ҳаромлардан ва энг катта гуноҳ кабиралардан эканлиги ҳеч кимга сир эмас. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَفَرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾

«Ва Аллоҳ ҳаргиз кофирлар учун мўминлар устига йўл бермагай» [Нисо 141]

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِيمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَسُولَنَا وَأُولَئِكُمْ مِنْكُمْ﴾

«Эй мўминлар, Аллоҳга итоат қилингиз, ва пайгамбарга ҳамда ўзларингиздан бўлган ҳокимларга бўйинсунингиз!» [Нисо 59]

Демак бу оятда Аллоҳ Таоло валиюл амр (ҳоким)нинг фақат мўминларнинг хос ўзларидан бўлиши вожиблигини таъкидлаб «мнкм» (ўзингиздан бўлган) деди. Шубҳасиз рўй бериши мумкин бўлган иш шуки, Мусулмонлар юртларида ҳукмронлик Аллоҳнинг

шариатидан бошқа шариатга бериб қўйилишидан ташқари салтанат (бошқарув)нинг ғайримусулмонлар қўлига ўтиб кетиши бошқарув тушунчасини ўзгартириб юборди. Яъни бошқарув тушунчаси «мусулмонлар ва улар билан бирга яшаган ғайримусулмонлар ишларини ғамхўрлик билан бошқариш» деган маънодан Ғарб манфаатларини, унинг юртларимиздаги ҳамтовоқлари ва малайлари манфаатларини, айниқса ҳоким тўданинг манфаатларини сақлаб қолиш деган маънога ўзгарди. Шунинг учун демак салтанат бутунлай мусулмонларники бўлган давлатни курмай туриб мусулмонларнинг сиёсий қарорда хорижга тобеликдан қутулиб чиқишиларини тасаввур қилиб бўлмайди. Бундан қутулиш факат қудратли ва ҳайбатли давлатни қуриш билангина бўлади. Бу давлат ўз қарорларида ва сиёсатида факат шариат бошқарувига ва Уммат хукмронлигигагина таянади, бошқасига таянмайди.

Аммо давлатнинг дунё давлатларига ўзининг сиёсий тушунчаларини зўрлаб тиқиширувчи халқаро оиланинг бир қисми бўлиши ҳақида айтадиган бўлсак, давлат бу билан БМТга ва бошқа халқаро ташкилотларга асир бўлиб уларнинг қонун ва уставларига риоя қиласидиган бўлиб қолади. Бу қонун ва уставлар буюк давлатлар хукмронлигини кучайтириш ва заиф умматларни бўйсундириш учун ишлаб чиқилган. Бу, чуқур жарлик қаърига қулашда зўр бериб давом этавериш демакдир. Уммат бу жарликка биринчи жаҳон урушидан кейин ўзининг давлати эмирилиши оқибатида шу халқаро оиласа бўйин эгиб қолганидан бошлаб қулади. БМТнинг қонун ва уставлари мамлакатлар ва одамларни йирик давлатларнинг биргина ишорасини мўлтираб кутиб турадиган гаров-қарамга айлантириди. Шу кунларда «биз бу оламда бир ўзимиз яшамаймиз» деган шиорни кўтариб чиқилаётгани халқаро қонунга ва йирик давлатлар қарорларига бўйсунган умматлар сафидан жой олишга зўр бериб тарғиб қилишdir. Ҳолбуки бу, куфр давлатларининг мусулмонлар ўлкалари устидан хукмронлигини мустаҳкамлайдиган энг катта жиноятлардан биридир. Шубҳасизки, маҳаллий лойиҳаларга, яъни Сайкс-Пико чизиб берган чегараларга ва унинг чиқиндилиарига асосланишда қаттиқ туриш юкорида келтирилган сафсатани янада кучайтиради. Чунки мусулмон ўлкалардаги, аниқроғи араб минтақасидаги мавжуд майда давлатчалардан ҳеч бири якка ҳолда халқаро босимларга узоқ бардош бериб қарши туришга ярамайди. Исломий Умматнинг юртларимизда Ғарб сунъий равишда пайдо қилган сохта чегараларни бузиб ташлаб ўлкалараро ўтиб борадиган

сиёсий лойиҳаси бўлишининг аҳамияти – балки фарзлиги – мана шундан келиб чиқади. Бу эса қуидаги учинчи нуқтанинг аҳамиятини таъкидлаб турибди.

Исломий юртларни ўнлаб давлатлар ва давлатчаларга бўлиб ташлангани оқибатида бу юртларни бир-бири билан боғлаб турган ипларнинг узиб ташланганига келсак, бунинг ўзи ҳам бир оғат ва муаммодир. Бунинг устига у ўзликни йўқотиш ва салтанатнинг зое бўлганилиги муаммоси ҳамдир. Чунки Исломий давлатнинг қулаши исломий ўлкаларни майда давлатчаларга бўлиб, парчалаб ташлашдаги бир омил бўлди. Лекин Халифалик давлати қулаганидан кейин исломий олам бошига тушган бу парчаланиш исломий ўлкалар ахолилари ўртасидаги бир-биридан фарқли хусусиятлардан пайдо бўлган бир табиий парчаланиш бўлмади, аксинча у сунъий, сохта парчаланиш бўлди. Айниска араб минтақасида шундай бўлди. Бу минтақа ҳеч қандай мантиқка тўғри келмайдиган, фақат ўша пайтдаги Британия ва Франция томонидан «бўлиб ташлаб ҳукмронлик қил» деган қоида асосида қасдан парчалаб ташлаш мантиқигагина тўғри келадиган тарзда бўлиб, парчалаб ташланди. Бу парчалаб ташлашдан кўзланган гоя бу Умматдаги қолган-қутган куч-кудрат омилларини ҳам йўқ қилиш эди. Мен бу билан араб ўлкаларининг башарий ва жўғрофий (географик) жиҳатдан кенг қулоч ёйганини ҳамда бу ўлкалардаги иқтисодий ва моддий омилларни кўзда тутяпман. Шунинг учун ўша даврдаги европалик мустамлакачи мусулмонларни миллатчилик фикрати асосида бўлиб ташлаш билангина кифояланмади. Ҳолбуки миллатчилик биринчи жаҳон уруши даврида мусулмонларни бир-бирига қарши жанг қиладиган икки гурухга: араб ва туркларга бўлиб ташлаган эди. Лекин европалик мустамлакачи бу билангина кифояланмади. Аксинча бу мустамлакачи арабларнинг башарий ва жўғрофий жиҳатдан кенг қулоч ёйганилиги – модомики Ислом бу арабларнинг қалбида сақланиб қолаверар экан – бир яширин хатар бўлиб қолаверишини тушуниб етди. Шунинг учун мустамлакачи энг кучли ва энг метин ақида омилидан ташқари лугат омили ҳам бирлаштириб турган бу ўлкалар ўртасига сохта чегараларни тортди.

Бугун ўртага ташланаётган энг хатарли сиёсий ғоялардан бири исломий оламдаги мана шу сохта вужудчаларга ўтмишдаги бир ажralиб бўлмайдиган тақдир, шунинг учун сиёсий лойиҳалар шу вужудчаларга қиёслаб ишлаб чиқилиши керак, деган назарда қарайдиган гоядир. Бунда ўзгариш ясашга харакат қилувчилар ўлкалардаги вужудчалараро ўтиб бориб, Сайкс-Пико чизган сохта

чегараларни ва уларнинг қўшимчаларини йўқ қилиб ташловчи давлатни куриш фикратини ҳақиқатдан йироқ санайдиган бўлиб қолишади. Бу ғоянинг хатари шундаки, ўлкалардаги бу вужудчалардан ҳеч бири ёлғиз ҳолда мустақил қарор қабул қиласидиган давлат бўлишга ярамайди. Чунки бу давлатчалар Фарб давлатлари ва уларнинг бошчиси Америка оламдаги бошқа халқлар ва мамлакатларга зўравонлик билан тиқишираётган ҳукмронлик сиёсатига узоқ қаршилик кўрсата олмайди. Демак бугунги оламда иродаси мустақил кичик давлатларга ўрин қолмади. Бу ўтмиш тарихда мумкин эди. Бугун эса аҳвол ўзгарди. Чунки боғланиш ва алоқа воситалари жуда ривожланиб кетгани сабабли олам бир кичик қишлоққа айланиб қолди. Бу ҳол йирик кучларнинг оламдаги энг узоқ давлатнинг энг кичик бурчакларигача етиб боришига имкон яратди. Кичик ва заиф давлатлардан халқаро оиласдан чиққан буйруқларга бўйсуниш талаб қилинадиган бўлди. Бу аҳволни қабул қилиш – ҳеч шубҳасиз – Фарб ва унинг маҳаллий югурдаклари ҳукмронлиги доирасида қолишга рози бўлишдир. Қўзғолон бўлган ўлкалардаги аҳвол ўтган беш йил давомида қай даражага етганига бир назар ташлашнинг ўзиёқ ўзгариш ясашни Фарб ирова-хоҳишига – ёки лоақал унинг розилиигига – боғлиқ қилиб қўйиш – мамлакатни қўзғолондан кейин ўша эски ҳолатига қайтаришини тасдиқлаб турибди. Масалан Тунисда худди шундай бўлди. Чунки бу мамлакат яна собиқ бошқарув тўдасининг чангалига қайтди. Ёки масалан Мисрни олайлик. Бу мамлакат қўзғолондан олдинги аҳволдан ҳам ёмонроқ аҳволга қайтди. Чунки араб минтақасидаги мавжуд репрессив бошқарув режимлари факат Фарб давлатлари қарори билангина мавжуд бўлиб турибди. Чунки Фарб бу режимларни мамлакатлар ва одамларни йирик мустамлакачи давлатлар ҳукмронлиги остида қолдиришнинг кафолати деб ҳисоблади. Шунинг учун демак Фарб давлатларининг ҳукмронлигидан кутулмай туриб ва халқаро оиласининг кишанларидан халос бўлмай туриб маҳаллий режимларни ўзгартириш ҳақида фикр юритиш нафакат самарасиз, балки хароб қилувчи фикр юритишидир. Чунки бундай фикр юритиш одамларда «ўзгариш ясаш ҳақида фикр юритиш Умматни янада қул ва барбод қиласиди» деган тушунчани пайдо қиласиди. Шунинг учун талаб қилинаётган озодлик Фарб ҳукмронлигининг югурдак қуроллари бўлмиш мустабид режимлардан озод бўлиш эмас, балки юртлар ва бандаларнинг мустамлакачи ажнабий хоҳиш-иродасидан озод бўлишидир. Бу мустамлакачилар Ислом ва мусулмонларга бирон кун бўлсин

яҳшиликни асло истамаган, аксинча фақат ёмонликни истаган. Бунга аниқ ишонч ҳосил қилиш зарур. Кимда бундай аниқ ишонч бўлмаса ўзига мурожаат қилсин, Аллоҳ Таолонинг Китобига мурожаат қилсин, Исломий Уммат билан куфр давлатлари ва энг аввало Ғарб давлатлари ўртасидаги адоватга тўла тарихга мурожаат қилсин. Ғарб давлатлари, айниқса ўзининг мусулмонлар билан бўлган алоқасида ўзининг салибчилигидан асло возкечмаган.

Шунинг учун демак беш йилдан кўпроқ вақт олдин бошланган озодлик қўзғолони ўлкаларни бўлиб турган сохта чегаралараро ўтиб борувчи сиёсий лойиҳа билан қуролланиши зарур. Шунда бу лойиҳа бошиданоқ Уммат куч-тоқатларини бир нуктага жамлаб бирлаштиради, бу нукта энг камида бирон регионда ёйилиб, кейинчалик бутун Умматни битта сиёсий вужудда бирлаштиради. Озодлик қўзғолони шундай сиёсий лойиҳа билан қуролланиши зарур. Чунки ўлкаларни бўлиб ташлаган сохта чегаралар андозасига қараб «бичилган» ҳар қандай лойиҳа АҚШ бошчилигидаги халқаро оила деган халқаро ваҳшийга қаршилик кўрсатишда узоқ дош беролмайди.

Булар ўзгариш ясашга ҳаракат қилаётган кучлар сўзсиз таслим бўлиши лозим бўлган ўзгариш шартларидир. Бу шартлар қисқача айтганда куйидагилардан иборат:

1 – Сиёсий лойиҳанинг исломий ўзликни ва исломий ҳаётни тўлиқ ҳолда қайта тикловчи лойиҳа бўлиши зарурлиги.

2 – Бу лойиҳа Умматнинг тортиб олинган салтанатини тўлиқ қайтариб олиб бериши керак. Чунки шунда бу лойиҳа ажнабий иродасининг аралашувисиз фақат Уммат иродасини ифодаловчи бўлади.

3 – Сиёсий лойиҳа хорижий кучларга қарши шундай куч-қудрат ва ҳимояга эга бўлиши керакки, бу куч-қудрат ва ҳимоя араб минтақасидаги мавжуд тарқоқ давлатлар имкониятларидан кўп дараражада устун бўлсин. Яъни лойиҳа минтақадаги мавжуд сиёсий чегаралар бичимидағи лойиҳа бўлмаслиги керак. Энди агар ўзгариш ясамоқчи бўлаётган кучлар бу шартларга ва ўзгариш амалиёти омилларига таслим бўлмайдиган бўлса у ҳолда бизни ғоятда зарур хизмат кутади. У шу кучлардан Умматда ҳақиқий, самарали ўзгариш ясаш учун кифоя қиласиганини мана шу шартлар ва омилларга ишонтиришдир.

Агар ўзгариш ясамоқчи бўлаётган кучларда мана шу шартларга бўлган ишонч пайдо бўлса бу кучларнинг бу шартларни ўзида тўлиқ мужассам қилган ягона сиёсий лойиҳа рошид Халифалик

давлати лойиҳаси эканлигига аниқ ишонишидан бошқа иложи қолмайди. Бу шартларни ўзида тўлиқ мужассам этгани учун ҳам Халифалик «Шариат ахкомларини татбиқ этиш ва исломий дъявватни оламга олиб чиқиш учун дунёдаги ҳамма мусулмонларнинг умумий раёсати-раҳбарияти» бўлди. Халифалик ўзликнинг қайта тикланишига ва Умматнинг тортиб олинган салтанатини қайта тиклашга олиб келадиган ягона низомдир. Факат угина мусулмонлар юртларини парчалаб, бу юртларни боғлаб турган ипларни узиб ташлаган сохта чегараларни синдириб, бузиб ташлашга кафилдир. Шунинг учун биз Халифалик лойиҳасини рад этувчиларни – баъзилар эълон қилаётганидек гарчи бирон босқичда бўлса ҳам – Умматни бўйиклик ва қарамлик ҳолатидан озодликка ва исломий ҳаётни қайта бошлашга олиб чиқадиган бошқа ҳар қандай сиёсий лойиҳа билан майдонга чиқишига чақирамиз.

Аллоҳ Таоло деди:

﴿وَالَّذِي أَنْتَ قَاتِلُوا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَا شَهِيدَنَّهُمْ مَآ ءَغَدَقًا﴾

«Албатта, агар улар (Тўгри) йўлда устувор турганларида, албатта Биз уларни мўл ёмғир билан сугорган бўлур эдик (яъни уларга мўл-кўл ризқ ато этган бўлур эдик)» [Жин 16] □

ХАЛИФАЛИК ҚУЛАТИЛИШИННИГ ХОТИРАСИ МУНОСАБАТИ БИЛАН БИР НЕЧА МИНТАҚАЛАРДА ҲИЗБ УТ-ТАҲРИР ҮТКАЗГАН ТАДБИРЛАР

Ҳизб ут-Тахрир ўз одатига қўра ҳаёт-мамот масаласи сифатида қаралиши лозим бўлган тақдирий масалаларни Уммати Исломияга эслатиб боради. Халифалик қулатилганининг тўқсон беш йиллиги муносабати билан ҳам Ҳизб ут-Тахрир ўзи фаолият олиб бораётган бир неча давлатларда бир катор тадбирларни ўtkазди. Маълумки, Халифалик ҳижрий 1342 йил 28 ражаб, милодий 1924 йил 3 март куни жинояткор яхудий Мустафо Камол (Аллоҳ унга ҳакли жазосини берсин) бошчилигидаги турклар ва хоин араблар ёрдамида Британия етакчилигидаги ғарб кофирлари қўли билан қулатилган эди. Қуйида ушбу тадбирларни баён қиласиз:

Ҳизб ут-Тахрир Марказий матбуот бўлими

Ҳизб ут-Тахрир Марказий матбуот бўлими бўлим мудири Муҳандис Усмон Баххощ мухри билан қуйидаги сарлавҳа остидаги матбуот баёнатини чиқарди:

Халифалик қулатилишининг 95 йиллиги хотираси

Келинг, башариятни қуфр зулматидан Ислом нурига олиб

чиқиш учун Ислом қуёши олдидаги булутларни тарқатайлик

Куйида унинг матнини келтирамиз:

Ражаб ойида мусулмонлар Халифалик давлатини йўқотганларига тўқсон беш йил бўлди. Росууллоҳ имом Бухорийning Абу Ҳурайра дан ривоят килган ҳадисида

«وَإِنَّمَا الْإِمَامُ جَنَاحٌ مِّنْ وَرَائِهِ وَيَقْنَعُ بِهِ»

«Имом-халифа қалқондир, унинг ортида туриб жанг қилинади ва у билан ҳимояланилади», дедилар. Халифа йўқ бўлган кундан бошлаб, кофир халқлар мусулмонларга ҳар тарафдан ташланиб уларнинг бошига турли балоларни ёғдирдилар. Шариат аҳкомлари бекор қилинди, мусулмонлар бирлиги ўнлаб майдада давлатларга парчалаб ташланди, бойликлар талон-тарож қилинди, қонлар оқизилди, икки қибланинг биринчиси ва Росууллоҳ тунда сафар килган исро маскани булғанди. Бирмада, Марказий Африкада ва булардан бошқа юртларда мусулмонларга нисбатан даҳшатли қирғинлар амалга оширилди.

Гарчи кофир давлатлар ўн тўққизинчи асрда фикрий урушни бошлаб, мусулмонларга Ислом фикрларини бузиб кўрсатиш орқали ўнлаб йиллар мобайнида Халифаликка зарба беришга замин яратишган бўлса-да, Аллоҳнинг фазлу карами ила, бугун Халифаликни талаб қилувчи овозлар баралла янграмоқда. Индонезиядан то Малайзияга, Покистондан Туркияга, Шому, Ливану Фаластинда то Тунис ва Суданга қадар барча исломий юртлар Ҳизб ут-Тахрир аъзолари олиб бораётган фаолиятлар ва тадбирларга гувоҳ бўлди.

Мисол учун, Ҳизбнинг Истанбул ва Анқарада ўтказган кўп сонли иштирокчилар қатнашган конференцияси, кечаги камолчи илмонийлардан қолган-қутган ва Халифалик барпо этиш талабларини бузишга бехуда уринаётган кимсаларнинг ҳаловатини бузди. Ҳизб Фаластин, Ливан, Тунис ва Суданда ҳам қатор тадбирлар, конференциялар ўтказиш билан Пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифаликни барпо этиш сари Умматни ҳаракатга келтирмоқда. Зотан, ўз ҳокимиятига эга Халифалик давлатисиз ҳаётда Ислом бўлмайди. Ушбу давлат Ислом шариати билан бошқариб, Аллоҳ ҳалол қилганки нарсани ҳалол, Аллоҳ ҳаром қилганки нарсани ҳаром қиласди, мусулмон ва ғайримусулмон дохил ўз фуқаросига шаръий аҳкомлар билан ғамхўрлик қилиб, адолат, хавфсизлик ва тинчлик улашади. Барча инсоният Ислом нури ва ҳидояти соясидан баҳра олиб, халқаро мустамлакачилик зўрлаб ўрнатган репрессив режимлар оловида

жизгинак бўлишдан халос бўладилар. Ислом Уммати илгари бўлганидек, яна инсонлар учун чиқарилган энг яхши умматга, раббоний рисолага эга Умматга айланади. Бу Уммат бузук ва бузғунчи моддий ҳазоратга тобелик ғуборларини эгнидан қокиб ташлаб, унинг ифлослиги ва балоларидан бутун башариятни халос этишга киришади, уларни Ислом адолати ва раҳматига буркайди.

Биз Аллоҳ Субҳанаҳуниң ваъдасига чуқур ишонамиз ва Унинг ваъдаси ҳақдир:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَاتَلُوهُمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيَنَهُمُ الَّذِي أَرْتَصَنَ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَسِقُونَ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган зотларни (ер юзига) халифа қилганидек уларни ҳам ер юзида халифа қилишни ва улар учун Ўзи рози бўлган (Ислом) динини голиб-мустаҳкам қилишни ҳамда уларнинг (аҳволини) хавфу-хатарларидан сўнг тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди. Улар Менга ибодат қулурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар. Ким мана шу (ваъда)дан кейин куфрони (неъмат) қилса, бас улар фосиқлардир» [Нур 55]

Росууллоҳ ﷻ бундай марҳамат қилдилар:

«إِنَّ اللَّهَ زَوِي لِي الْأَرْضَ، فَرَأَيْتُ مَسَارِقَهَا وَمَغَارَبَهَا، وَإِنَّ أُمَّتَي سَيِّلَغُ مَلْكُهَا مَا زُوِي لِي مِنْهَا»

«Аллоҳ ерни менга йиғиб кўрсатди, шунда унинг кун чиқишидан кун ботишигача барча жойларини кўрдим. Аниқки, Умматим мулки менга йиғиб кўрсатилган жойларгача етиб боради».

Аллоҳ ва унинг Росуулининг сўzlари ҳақ-рост, куфр ва унинг ахли сўzlари ёлғондир.

Судан

Ҳизб ут-Тахрир-Судан вилояти матбуот бўлими хижрий 1437 йил 29 жумодус-соний, милодий 2016 йил 7 апрел пайшанба куни матбуот баёноти чиқариб, унда ражаб ойида ушбу аламли

хотирилар муносабати билан Суданда ўтказажак ўз тадбирларини баён қилди. Қуйида унинг матнини келтирамиз:

Ҳизб ут-Тахрир-Судан вилояти Халифалик ағдарилганининг тўқсон беш йиллик хотираси муносабати билан тўла ражаб ойи ичида янги кампания бошлайди. Кампаниядан Умматнинг тақдирий масаласини, яъни Суданни Пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифалик соясида Ислом диёрига айлантириб, бошқа исломий юртлар билан бирлаштириш масаласини жонлантириш мақсад қилинди. Шунингдек, айни вазифани тарк этишдаги гуноҳни соқит қилиш учун мусулмонлар энергиясини исломий ҳаётни қайта бошлаш фаолияти сари сафарбар қилиш ҳам кўзланди. Милодий 2016 йил 8 апрел, ҳижрий 1437 йил биринчи жума кунидан бошланадиган ушбу кампания шиори «Роббимиз фарзи ва қудратимиз манбаи бўлган рошид Халифаликни тиклаш учун биз билан ҳамкорлик қилинг», дея аталди.

Кампания қуйидаги тадбирлардан иборат:

Бозорлар, масжидлар, университетлар ва жамоат жойларида одамлар билан баҳс-мунозаралар ташкил қилиш, сұхбат ва маърузалар қилиш;

Плакатлар орқали Халифаликнинг фарзлигини, унинг динимиз ҳомийси ва кўриқчиси эканини, у бутун дунёга Роббул оламин аҳкомлари билан сиёsat олиб боришини, мустамлакачи кофирлар

Халифалик құлатилишининг хотираси муносабати билан Ҳизб ут-Тахрир ўтказған тадбирлар

қўлига болта уриб, мусулмонлар бойликларини талон-тарож килишларига йўл қўймаслигини, куч-қудрат ҳам, дахлсизлик ҳам, ҳидоят ва раҳматли ҳаёт ҳам шу Халифалик билан бўлишини тасвирлаш;

Кўчаларга ва кўприкларга баннерлар илиш;

Халифалик барпо этишга ҳаракат қилишнинг фарзлиги билан таниширувчи китобчалар чоп этиш ҳамда мусулмонларни Пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифаликни барпо этиш учун ҳаракат қилишга тарғиб этувчи бундан бошқа тадбирларни ўтказиши.

Муборак Фаластин замини

Ҳизб ут-Тахрир-муборак Фаластин замини матбуот бўлими

хижрий 1437 йил 10 раЖаб, милодий 2016 йил 17 апрел якшанба куни матбуот баёноти чиқариб, Фаластинда ўтказажак ўз тадбирларини баён қилди. Қуйида матбуот баёноти матнини келтирамиз:

Кек-адоватли жиноятчи Мустафо Камол Ислом ва мусулмонларга душман бўлган Ғарб билан ҳамкорликда Халифалик давлатини қулатганига тўқсон беш йил тўлди. Бу аламли хотира муносабати билан Ҳизб ут-Тахрир-Муборак Фаластин замини Ғарбий Қирғоқдаги ва Газо секторидаги баъзи шаҳарларда бир неча тадбирларни ўтказади. Бу тадбирлар: «Мўминлар лагери Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифаликдир, мунофиқлар лагери эса мустамлакачи коғирлардир» деган ном остида ўтказилади.

Бундан мақсад Халифаликни тиклаш ва мусулмонларни Халифалик байроғи бўлмиш Росулулоҳ ﷺ рояси остида бирлаштириш учун ҳаракат қилишга мусулмонларни рағбатлантиришидир.

Ҳизб ўз тадбирларини раЖаб ойи бошланиши билан хутбалар, дарслар, зиёратлар ва брошюраларни тарқатиш орқали бошлади. Қуйидаги марказий ишлар ҳам шу тадбирлар жумласидандир:

1 – 2016 йил 30 апрел шанба куни Бира-Рамаллоҳда Бира баладияси майдонида кўп сонли одам тўпланадиган конференция.

2 – 2016 йил 5 майда Газода оммавий юриш.

3 – 2016 йил 7 май шанба куни Халилдаги бир мактаб стадионида кўп сонли одам катнашадиган конференция.

Бундан ташқари Ғарбий Қирғоқ ва Газо секторидаги баъзи шаҳарларда маърузалар, ыйинлар ва кечалар ҳам ўтказилади. Ҳизб бу тадбирлар ва уларнинг тафсилотлари ҳақида ўз вақтида эълон қиласиди.

Ҳизб Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таолога тазарру қилиб ўзини бошқа ишларига ҳам муваффақ қилишини, бу амалларини қабул қилишини ва бу амалларни уларга – катнашиш билан ёки бу акциялар рисолатини бутун мусулмонларнинг ақлларию қалбларига, хусусан Ислом ва мусулмонларга ёрдам беришга, Пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифаликни тиклашга ёрдам беришга шавқ билан интилаётган ва бунга қодир қатламларга тарқатиш ва етказиш билан – ҳисса қўшадиган барча кишиларнинг ҳасанотлари мезонига қўйишини сўраб қолади.

﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾

«Ва Парвардигорингиз томонидан бўлгувчи магфиратга ҳамда тақвадорлар учун тайёрлаб қўйилган (кенглиги осмонлар ва ер баробарида бўлган) жаннатга шошилингиз!» [Оли Имрон 133]

Ҳизб ут-Тахир марказий матбуот бўлими аёллар қаноти

Ҳизб ут-Тахир марказий матбуот бўлими аёллар қаноти 2016 йил 15 апрелда «Мусулмон ёшлар: ҳақиқий ўзгариш етакчилари» номли оламий кампанияни бошлади. Бу кампания ҳозирда Фарб ҳукуматлари ва исломий юртлардаги режимлар – бутун дунёнинг ҳар бир жойида мусулмон ёшларни либерал илмоний система сафига тортиш ҳамда уларни ўз исломий эътиқодлари ва ўзликларидан йироқлатиш учун – зўр бериб амалга ошираётган оламий режаларга қарши туриш учун ўтказилмоқда

Ливан

Ҳизб ут-Тахрир-Ливан вилояти бу конференцияни ҳижрий 1437 йил 28 раЖаб, милодий 2016 йил 5 майда ўтказди. Конференция мусулмонлар қалкони ва уларнинг байроғини юксак кўтарувчи Халифаликнинг қулатилганига тўқсон беш йил тўлиши муносабати билан ўтказилди. Халифалик мусулмонларнинг ва бошқаларнинг ишларини шаръий аҳкомлар билан бошқарадиган ва Исломни оламга даъват ва жиҳод билан олиб чиқадиган давлатдир. Уни тиклашнинг вақти ва замони келди. Айниқса Уммат ўз ҳокимларидан қўрқиш юкини елкасидан силтаб улоқтириб ташлаганидан кейин ва раият-фуқаронинг энг оддий хукукини талаб қилиб кўчаларга чиққанидан кейин Халифаликнинг тиклаш вақти келди. Умматнинг муборак қўзғолони «тожи»даги «дур» Шом қўзғолони бўлди. Бу қўзғолон ўзидан олдинги қўзғолонларга ўхшамаган садолар билан ҳайқириб чиқди. Бу қўзғолон Шом аҳли «ла илаҳа иллаллоҳ Мұхаммадур Росулуллоҳ» аҳли эканини баралла ҳайқириб чиқди ва Ислом билан бошқаришни талаб қилди. Натижада бошқа умматлар ҳаммаси бир бўлиб Шом қўзғолони устига итдек ташланди. Бу аниқ, равshan кўриниб турибди. Чунки бу қўзғолон Ғарбнинг тинчини бузгаётган Пайғамбарлик минҳожи асосидаги иккинчи Халифалик билан боғлик қўзғолондир.

Шомга чегарадош Ливан бу қўзғолондан йироқ бўлмади. Сурия аҳлидан иборат қочқин биродарларимиз Ливан ҳукумати томонидан зулм ва зўравонликка учрашига қарамай Ливан бу қўзғолонга тиргак бўлди, унинг аҳлини ўз бағрига олди. Ливан ҳукумати ўзининг бу қўзғолондан йироқлигини даъво қилди. Ҳолбуки, бу ҳукумат таркибидаги ҳизблардан бири Сурия аҳлини кирғин қилишда Шомдаги тоғут режимга шерик бўлмоқда, ўз

техникалари, қуроллари ва жангарилари билан чегараларни бузыб үтмоқда. Бу ҳукуматдан ҳисоб сўрайдиган ёки назорат қиласидиган ҳеч ким йўқ. Ваҳоланки, айни вақтда Ливан қамоқхоналари бу қўзғолон ва унинг аҳлига бир оғиз сўз ёки раъй билан бўлса ҳам далда бериб ёрдам бераётган кишилар билан тўлиб кетди. Севимли Шомимиздаги аҳлимизга ёрдам беришни баралла талаб қиласидиган ҳар қандай кишига ёпишириладиган «террорчи» деган айблов ҳам «консерваланган» ҳолда тап-тайёр!

Мана шу шароитда Ҳизб ут-Тахиринг «Шом қўзғолони... Ливан ва Халифалик башоратлари» конференциясини үтказишга чакирдик. Бундан мақсад Шом қўзғолонига ёрдам беришга баралла чакириш ҳамда Ливаннынг ўзлигини (асл моҳиятини) исботлашдир. Ливан мусулмонлар диёрининг ажralmas бир қисмидир ва Халифалик давлати нафақат Сурия ва Ливан аҳлини, балки Шарқдаги Индонезиядан тортиб Ғарбдаги Мағрибгача бўлган бутун Исломий Умматни жамлаб бирлаштирувчи давлатdir.

Конференцияда сўзланган нутқлар қўйидаги асосий учта мавзуда бўлди:

Биринчи мавзу: Ливан ва қўзғолон

Иккинчи мавзу: Америка ва қўзғолон

Учинчى мавзу: Халифалик башоратлари

Бу мавзуларда Шом қўзғолонининг қандай маъно англатишига, унинг Ливан билан боғлиқлигига, Ливан мусулмонларининг ўз мухитларидан ажralmas эканликларига оид тиниқ, соф қараш акс этди. Бу мавзуларда Ғарбнинг, айниқса Американинг Шом қўзғолонига душманлиги, режим ва унинг иттифоқчилари, Шарқ ва Ғарбдаги хўжайнилари амалга ошираётган қирғинларга қарамай Шом аҳлининг қаҳрамонларча событ тургани акс этди. Бу мавзуларда Исломий Умматнинг фақат Аллоҳ Субҳанаҳу ва Таолонинг ва Набийси ﷺнинг Пайғамбарлик минхожи асосидаги иккинчи Халифалик бўлиши ҳақидаги ваъдаси ва башорати рўёбга чиқиши шароитидагина тўлиқ амалга ошадиган бирлиги зарур эканлиги акс этди.

Шунга биноан конференция қўйидаги хulosаларга келди:

Биринчи: Ливан нафақат ўз мухити Шом юртнинг, балки бутун мусулмон юртларининг ажralmas бир қисми эканини, Ливан Умматнинг дард-аламларини енгиллатиш учун ўзининг барча қисмлари бир-бирини ёрдамга чақирадиган битта жасад каби эканини таъкидлаш.

Иккинчи: Суриядаги аҳлимиз қони тўқилишини – Ҳизбуллоҳни Уммат лойиҳасига нисбатан душманлик йўлини тутишда давом этишдан, айниқса Сурияда шундай йўлни тутишда давом этишдан

ман қилиш орқали – тўхтатишдан жавобгарлик Ливан ҳукумати зиммасига юкланишини таъкидлаш.

Ливан ҳукуматининг Шомдаги ахлимиз қонини тўкаётгандар билан Шом қўзғолонига ва унинг ахлига ёрдам бераётгандар ўртасида иккисизламачилик қилишни бас қилишининг нафақат зарурлиги, балки вожиблиги.

Тўртинчи: мазҳабчилик, тоифачиликни рад этишни таъкидлаш, Фарб, хусусан Америка авж олдираётган мазҳабчилик, тоифачилик, ирқчилик курашини рад этиш ва Аллоҳ Субҳанаҳу бизни исмлаган исмга маҳкам ёпишиш.

﴿هُوَ سَمَدٌ كُمَّ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلٍ﴾

«(Аллоҳнинг) Ўзи сизларни илгари (ги муқаддас китобларида) ҳам мусулмонлар деб атади»

Бешинчи: Ҳақиқий кураш мустамлакачи кофир Фарб билан бўлаётган кураш эканлигини, биродарлар ўртасидаги ички уруш фақат унинг ахлинингина ёндирадиган, мустамлакачи кофир Фарбга эса унинг жасадларимиз устидаги йўлини ёритиб берадиган бир оловдан бошқа нарса эмаслигини таъкидлаш.

Олтинчи: Шом ахлининг сабот билан турганлиги, айниқса бомбардимон ва программали тарзда қирғин қилишдан иборат мана шу оғир лаҳзаларда сабит турганлиги Шом ва унинг ахли тил бириклираётгандарнинг ҳеч бирига – бу тил бириклирувчи жиноятчи режим бўладими ёки мағлуб музокарачи бўладими ёки пайт пойлаётган Фарб бўладими, ҳеч фарқсиз, биронтасига – асло бўйин эгмаслигини албатта кўрсатиб турибди.

Еттинчи: Бу муборак қўзғолонга ҳақиқий ҳамнафас, бирдам бўлиш илмоний режимни унинг барча тузилмалари билан қўшиб таг-томири билан суғуриб улоқтириб ташлаш ва унинг ўрнига Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик давлатида, ўзининг мусулмон ва ғайримусулмон барча фуқароларини адолат билан бошқарадиган давлатда Аллоҳ ҳукмини ўрнатиш эканлигини таъкидлаш. Ҳизб ут-Тахрир тунни кунга улаб, Аллоҳ Субҳанаҳудан тезроқ нусрат беришини умид қилиб шу давлатни тиклашга ҳаракат қилмоқда. Тезроқ нусрат бериш эса Аллоҳга асло қийин эмас.

Саккизинчи: барча холис кишиларни ҳаракат қилаётган холис кишиларга ёрдам қўлини чўзишга даъват қилиш, айниқса Уммат бошига тушаётган мана шу оғир шароитларда ва эзиз ташловчи ҳодисаларда ёрдам қўлини чўзишга даъват қилиш. Бу Уммат учун фақат Аллоҳ ёрдамчидир, қолаверса аниқ гоя ва аниқ йўл билан жиддий ҳаракат қилаётгандарнинг ҳаракати ёрдам беради. □

**ХИЗБ УТ-ТАХРИР ҲАҚИҚИЙ, ТҮҒРИ ВА ОНГЛИ ДАЬВАТ
ЭГАСИДИР...
ШУНДАЙ ЭКАН АЛЛОҲ УНГА РОШИД ҲАЛИФАЛИКНИ
ТИКЛАШ НЕЪМАТИНИ БЕРАДИМИ?**

Абу Аҳмад Омирий – Яман

Хизб ут-Тахrir етук олим Тақијуддин Набаҳоний (Аллоҳ раҳмат қиласин) қўли остида ва

﴿وَلَتَكُن مِّنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَايَةُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ﴾

الْمُفْلِحُونَ

«Ораларингиздан маъруфга бу юрадиган ва мункардан қайтарадиган бир жамоат бўлсин. Ана ўшалар нажот топгувчилардир» [Оли Имрон 104]

ояти асосида 1953 йил ташкил топди. У Исломнинг ишончли кўриқчиси, жамиятнинг фикр ва сезгилари етакчиси бўлишга, шунингдек Росулуллоҳ ﷺ тариқатидан юришга ва уни тўлалигича маҳкам тутишга, ундан қилча ҳам оғишмасликка Аллоҳга ваъда берди. Аллоҳнинг

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَحْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَحْلَفْتَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي أَرَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган (имон-эътиқодли) зотларни (ер юзига) халифа-хукмрон қилганидек, уларни ҳам ер юзида халифа қилишини ва улар учун Ўзи рози бўлган (Ислом) динини голиб-мустаҳкам қилишини ҳамда уларнинг хаёфу-хатарларидан сўнг тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди. Улар Менга ибодат қилурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар. Ким мана шу (ваъда)дан кейин куфрони (неъмат) қилса, бас улар итоатсиз кимсалардир» [Нур 55]

оятидаги халифа қилиш, имконият бериш ва ёрдам бериш ҳақидаги ваъдасидан қаноатланиб ҳамда Аллоҳдан Росулуллоҳ ﷺ нинг

«ثُمَّ تَكُونُ حِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ الْبُوَّةِ»

«Сўнг Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Ҳалифалик бўлади» деган хушхабарини унинг қўли билан рӯёбга чиқаришини умид қилиб, фаолият қилди. Ўтган узоқ йиллар давомида Хизбнинг бу

тариқатга бўлган имони ва ишончи ортди ҳамда уни маҳкам тутди. Золимлар билан курашиш ҳамда сиёсий ҳодисаларни, ҳалқаро ва минтақавий сиёсатни кузатиш натижасида унинг тажрибаси ортди. Ҳизб йигитлари Умматни Аллоҳ Таоло

﴿كُنْتُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخْرِجْتُ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاوُنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾

«(Эй Уммати Мухаммад), одамлар учун чиқарилган умматларнинг энг яхиси бўлдингиз. Зоро сиз маъруфга буюрасиз ва мункардан қайтарасиз ва Аллоҳга имон келтирасиз» [Оли Имрон 110]

дэя сифатлаган энг яхши Умматлик ҳолатига қайтаришга ҳамда Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифаликни қайта тиклашга яроқли масъул етакчиларга айланди. Бу эса Аллоҳнинг ёрдами, тавфиқи ва қўллаши билан рӯёбга чиқажак. Ҳизб ут-Тахрирда Аллоҳнинг нусратига ҳақли сифатлар бўлиб, уларнинг энг муҳимлари қуидагилар:

1 – Ижтиҳоддаги шаръий йўлни тутган шаръий илм:

Биз биламизки ижтиҳод янги содир бўлган масаланинг шаръий ҳукмини шаръий далиллардан истинбот қилишда кучни сарфлаш деганидир. Шунинг учун мужтаҳид содир бўлган муаммони яхшилаб ўрганади ва тушунади. Сўнг унга алоқадор шаръий нусусларни ўрганади ва улардан ушбу муаммонинг ёнимини истинбот қиласди. Истинбот қилишдаги Исломнинг ягона йўли мана шудир. Ҳаётда юз берган янги воқеалар ҳукмини билишда Ҳизб ут-Тахрир факат мана шу йўлдан юради. Бунда ҳеч қандай вазият, замон, маконга эътибор бермайди. Шаръий ҳукмни билишда Ҳизб фойдани жалб қилиш, зарарни даф қилиш ва зарурат каби қоидаларга амал қилмайди, ақлни асос қилмайди ҳамда ноисломий фикрларни, хусусан Фарб фикрларини олмайди.

Айни пайтда мусулмонлар воқесини ўзгартиришга чақираётган бошқа жамоалар воқедаги бузук ахлоқ, ёмон ишлар ва қашшоқликдан таъсирланиб Исломнинг бир қисмига, яни ахлоққа, ёки хайрия ишларига ёки фазилатли амалларга чақиришмоқда... Улар Ислом даъвати сиёсий руҳий ақидага асосланган даъват экани ва бу ақидадан барча ҳаёт ишларини муолажа қиласидиган низом балқиб чиқишини англамаяптилар.

Биз, Фарбча фикрлашдан таъсирланиб бошқарувда кофир Фарб қонунлари билан ҳамкорлик қилишга чақираётган ҳамда ўз

лойихаларида зарурат, замон ва маконнинг ўзгариши, манфаат каби қоидаларни хужжат қилиб кўп шаръий ҳукмларни тарк қилиш жоизлигини билдирган айрим жамоаларни ҳам кўрмоқдамиз. Улар бу даъволарини оқлаш учун шариат 90 % ҳукмларни бизнинг ўзимизга ҳавола қилган, биз ўзимизга манфаатли ҳукмларни чиқараверамиз дейишмоқда. Лекин бу дин асосларига зиддир, чунки шариат ҳаётнинг барча ишларини ўз ичига олувчи шаръий ҳукмларни олиб келган. Бу жамоатларнинг даъватига чуқур назар солсангиз, уларни динни ҳаётдан ажратишга асосланган Farbdan таъсирланиб, дин инсон ишларининг атиги 10 %нигина ўз ичига олади ва у шахсий ҳолатга алоқадор иш деб айтишаётганини кўрасиз.

Шунингдек, биз ҳокимларга итоат қилишга ва уларни иш эгалари дея ҳисоблашга чақираётган даъватларни ҳам кўряпмиз. Уларнинг эътиборидан четда қолган нарса шуки, бу ҳокимлар ношаръий йўл билан ҳокимиятга келган ва бу ҳокимлар Ислом шариатидан бошқа қонунлар билан бошқармоқда. Мусулмонлар юртларидаги бошқарув низомлари халқаро куфр ташкилотларига аъзо бўлиб халқаро иттифоқларнинг бир бўлаги ҳамда Farbga тобе ва малайдир. Бу низомлар террорга қарши курашиш баҳонасида олиб борилаётган Исломга қарши урушда Farb билан бирга ҳаракат қилмоқда. Суриядаги ишлар бунга ёрқин мисолдир. Чунки бу ҳокимлар Сурияда илмоний фуқаролик давлати ечимини жорий қилишга, мусулмонлардаги исломий давлатни тиклашга бўлган интилишларга қарши курашишга ҳамда бу сиёsatга рози бўлмаган уламоларга босим ўтказишга ҳаракат қилишмоқда.

Бу даъватга чуқур назар ташлаган одам уни динни давлатдан ажратишида Farbdan таъсирланганини кўради. Масалан Сауд оиласи ва сарой уламолари сиёsatга Сауд оиласи, дин ишларига эса уламолар етакчилик қилиши ҳақида келишиб олишган. Бу эса динни ҳаётдан ажратиш эканини яққол кўрсатиб турибди.

Аммо Ҳизб ут-Тахрир шариатни тўлалигича олиб уни маҳкам ушлади. У Исломни ҳаёт мабдаси деб ҳамда унда инсоннинг барча ишларининг муолажаси бор деб тушунди. Даъватда Росууллоҳ ﷺ йўлини тутди ҳамда бутун дунё ва инсониятга Исломни ечим сифатида тақдим қилди. Farb фикрларини танқид қилди ва унинг мабдаси сохталигини баён қилди ҳамда Исломни альтернатив сифатида ўртага ташлади. Бошқача ибора

билин айтганда ўз даъватини Росууллоҳ ﷺ даъватининг давоми сифатида тақдим қилди. Шунингдек уни Росууллоҳ ﷺ башорат қилган ва шабодаси мусулмонлар осмонида эсаётган ҳамда Ғарб ундан кўркиб, унга қарши бутун олам бўйлаб уруш олиб бораётган рошид Халифаликка бўлган даъват сифатида тақдим қилди. Ғарбнинг бу даъватдан кўрқаётгани бу даъватнинг муваффақиятга эришаётганига ва мусулмонлар ҳаётига кириб бораётганига ёрқин далилдир. Бу даъват ижтиҳодда Ислом тариқатини ушлаши, Росууллоҳ ﷺдан ўrnak олиши, ҳар қандай босимларга қарамай мана шу тариқатда сабр билан туриши ва ўз йигитларини муҳожир ва ансорларга эргашган энг яхши кишилар бўлиши учун тайёрлашида тенгги йўқ даъватидир. Аллоҳ Таоло шундай дейди:

﴿وَالسَّبِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ أَتَبْعَوْهُمْ بِإِحْسَنٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

«Муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамлари ва уларга чиройли амаллар билан эргашган зотлар – Аллоҳ улардан рози бўлди ва улар ҳам Ундан рози бўлдилар. Яна (Аллоҳ) улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатларни тайёрлаб қўиди. Мана шу буюк баҳтдир»

[Тавба 100]

2 – Унинг Исломни бошқарувга олиб чиқишидаги йўли Росууллоҳ ﷺ тутган йўлдир.

Хизб ут-Тахrirning ўзига хослиги шундан иборатки, у Ислом давлатини тиклашда Росууллоҳ ﷺ тариқатига эргашади. Росууллоҳ ﷺ юрган босқичларни босиб ўтиш билан у кишидан ўrnak олади. У фақат мана шу тариқат орқалигине исломий давлат соғлом тарзда тикланади деб тушунади. Бу тариқат уч босқичдан иборат бўлиб, ҳар бир босқич Исломий давлатнинг тикланишида зарур жиҳатни рўёбга чиқаради.

Биринчи босқич таъсис этиш босқичи бўлиб, бу босқичда яхшиликка улфат бўлган шахсларга нисбатан марказлашган даъват олиб борилади. Улардан имонли ва онгли бир гуруҳ вужудга келади, улар шаръий жиҳатдан пишиб етилиб, ушбу харакат етакчиларига айланадилар. Давлат тикланишидан олдин даъват юки уларнинг гарданига тушади. Давлат тиклангандан кейин Аллоҳ нозил қилган шариат билан бошқариш масъулияти

хам уларнинг зиммасига тушади. Бу босқич давлат тиклангунча давом этиб, биринчи босқич ниҳоясига етиши билан тўхтаб қолмайди.

Иккинчи босқич эса фаолият босқичи бўлиб, унда даъват ошкора қилинади. Унда мусулмонлар унинг фикри ва мақсадларини умумий шаклда қабул қилишлари, ундан бошқа даъватларни янчидан ташлаши ва бу уларнинг ичидаги раъий омга айланиши кўзда тутилади. Бу босқич имонли ва онгли гуруҳни шаръий жиҳатдан янада пиширади, натижада уларнинг Ислом ва ўзгартириш кўзланаётган воқе ҳақидаги тушунчалари тиниқлашади. Бу босқичда қурилажак давлатда татбиқ қилинадиган исломий дастур тайёрланади. Амалий жиҳатдан эса бу босқич холис ва онгли гуруҳнинг сабри ва курашувчанлигини оширади. Бунда улар нафсу ҳаволаридан воз кечиб, Аллоҳнинг калимасини олий қиладиган рошид Халифаликни тиклашдан бошқа нарсага эътибор бермайдиган бўлиб қоладилар. Бу гуруҳ собиқ аждодлари йўлиқкан қийинчиликлардан хам кўра қаттикроқ қийинчиликларга йўлиқадилар. Бу эса Ҳизб ут-Тахир қиёдатини мисли кўрилмаган ягона қиёдатга айлантиради. Ҳизб йигитларида эса оламлар Роббисига бўлган ихлосни кучайтиради...

Бундан ташқари бу босқичдаги даъват раъий омга ўз таъсирини кўрсатади. Чунки у раъий омни ўз фикрлари ва мақсадлари фойдасига ўзгартиради, Ҳизбнинг фикр ва тушунчалари Умматникига айланади. Бу босқичда Ҳизб мустамлакачи коғир тарқатган куфр ва залолат фикрларига қарши курашар экан, Уммат ватанпарварлик, миллатчилик ва илмонийлик фикрларидан бош тортади... Шунингдек Уммат Исломга ёлғиз халоскор сифатида қарайдиган бўлади. Булар Халифалик давлатини тиклаш учун рўёбга чиқиши шарт бўлган ишлардир.

Бу босқичда Ҳизб сиёсий кураш билан шуғулланар экан, Умматга Фарбнинг макру хийлага тўла сиёсати фош бўлади. Шунингдек ҳокимлар ва сиёсий, иқтисодий, ижтимоий, ҳарбий хамда ахборот доираларидағи малайларининг сехру жодулари кучини йўқотади. Бошқача ибора билан айтганда Фарб пайдо қилган барча иллатлар ўз кучини йўқотиб, ёлғиз Исломгина умид бахш этадиган альтернативга айланади. Биз бугун бу нарсаларни вокеда ва Уммат кўзғолонида кўриб турибмиз. Бу

босқичда яна Росууллоҳ қылганидек кувват ва химоя ахлидан ёрдам сўраш амалиёти юзага чиқади. Пайғамбаримиз нусрат сўрагани ҳакида барча сийрат китоблари ёзган. Куръони Карим эса бундай ишни мақтаганки, бу ўша ишни вожиблигига далил бўлади. Аллоҳ Таолоҳ айтади:

﴿وَالسَّيْقُونَ الْأَوْلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ أَتَبْعَوْهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعْدَهُمْ جَنَّتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَرُ حَلَالِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ﴾

الْعَظِيمُ

«Муҳожир ва ансорларнинг биринчи пешқадамлари ва уларга чиройли амаллар билан эргашган зотлар – Аллоҳ улардан рози бўлди ва улар ҳам Ундан рози бўлдилар. Яна (Аллоҳ) улар учун остидан дарёлар оқиб турадиган, улар абадий қоладиган жаннатларни тайёрлаб қўйди. Мана шу буюк баҳтдир»

[Тавба 100]

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْإِيمَنَ مِنْ قَبْلِهِمْ سُخِبُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ لَهُمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

«Улардан (муҳожирлардан) илгари (Мадина) диёрига ўрнашган ва имон-эътиқодни (маҳкам ушлаган) зотлар (ансорлар) эса ўзлари(нинг ёнлари)га ҳижрат қилиб келган кишиларни суюрлар ва дилларида уларга (муҳожирларга) берилган нарса-ўлжалар сабабли бирон ҳасад туймаслар ҳамда гарчи ўзларида эҳтиёж бўлса-да, ўзларини қўйиб (ўзгаларни) ийсор-ихтиёр қулурлар. Кимки ўз нафсининг баҳиллигидан сақлана олса, бас, ана ўшалар нажот топгувчи зотлардир» [Ҳашр 9]

﴿وَالَّذِينَ ءامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءاَوَوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًا هُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾

«Имон келтирган, ҳижрат қилган ва Аллоҳ йўлида курашган зотлар ва (муҳожирларга) уй-жой бериб, ёрдам қилган зотлар

— ана ўшалар ҳақиқий мўминлар бўлиб, улар учун магфират ва улуғ ризқ бордир» [Анфол 74]

Аммо учинчи босқич биринчи ва иккинчи босқичлардаги ҳаракатларнинг самарасидир. У бошқарувни қўлга киритиш, мажбуриятларини бажариш босқичи бўлиб, охирги ҳал қилувчи нуқтадир. У аввалги икки босқичдаги етакчиликни тайёрлаш, Уммат билан ишлаш ва қувват ахлининг ёрдам бериши каби ишларнинг қанчалик рўёбга чиққанига караб муваффақияти белгиланади. Мусулмон юртларида рўй бераётган воқеаларга назар ташлаган киши Уммат Ҳизб ут-Тахрир билан бирга рошид Халифаликни рўёбга чиқаришига оз қолганини кўради. Чунки Ресулуллоҳ ﷺ уни зўравон подшоҳлардан кейин бўлиши ҳақида башорат қилган эди.

Ресулуллоҳ ﷺ айтадилар:

«تَكُونُ النُّبُوَّةُ فِيْكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ حِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ فَتَحْكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصِمًا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ حِلَافَةً عَلَىٰ مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ. ثُمَّ سَكَّتَ». .

«Сизларнинг орангизда Аллоҳ ҳоҳлаганича пайғамбарлик давом этади. Сўнг Аллоҳ ҳоҳлаган пайтда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади ва у Аллоҳ ҳоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи ҳоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг раиятига зулм ва адолатсизликлар етадиган подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ ҳоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи ҳоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг золим-зўравон подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ ҳоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи ҳоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади. Кейин Пайғамбар ﷺ сукутга чўмдилар».

Бу жамоатлардаги даъватнинг соғломлиги ҳар бир муносабатда Ресулуллоҳ ﷺнинг сийратидан ўрнак олишига қараб белгиланади. Масалан Ресулуллоҳ ﷺ ҳозир ичимиизда тирик бўлганида даъват фақат одоб ахлоққа қаратилишини қабул қиласмиди? Ёки куфр бошқарувида иштирок этишни қабул қиласмиди? Ёки демократия ўзимизни матохимиз, у яна

ўзимизга қайтиб келди дейишга рози бўлармиди? Ёки Қурайшга сиёsat сизларники, дин менини дермиди? Ёки ватанпарварлик, миллатчилик ва манфаат кабиларни қабул қиласмиди? Бу босқичдаги Ҳизб ут-Тахрирнинг муваффақиятига назар солган киши унинг фикр ва мақсадлари Уммат орасида кенг тарқалгани учун Farb саросимага тушиб қолганини кўради. Бу ерда яна бир эътиборли нарса шуки аксар жамоалар, хусусан ҳарбий жамоалар Ҳизбнинг ёрдам сўрашидан таъсирангган бўлсада, ўз йўлидан кетишияпти. Шунингдек Росулуллоҳ ﷺнинг тариқати тўлалигича олинишини англашмаяпти. Агар улар динни Исломий Халифаликни тиклаш орқали тикламоқчи бўлсалар, Ҳизб фаолиятига қўшилишлари керак...

Бошқа ҳаракатларга назар солган киши уларни катта имкониятларга эга бўлиши, золим ҳоким режимлар томонидан уларнинг даъвати қўллаб-қувватланиши, расман тан олиниши ҳамда ташвиқот ва маблағ билан таъминланишига қарамай, Уммат ичидаги раъи омни пайдо қила олмагани ва Уммат уни ўзи яшаётган баҳтсиз ҳаётдан қутқарадиган халоскор сифатида қабул қилмаганини кўради. Ҳизб ут-Тахрир эса шу ишларни қила олди, чунки унинг даъвати воқени инқилобий тарзда ўзгартириш ва рошид Халифалик орқали ер юзида Аллоҳнинг ҳокимиятини тиклаш билан Аллоҳга бўлган убудиятни рўёбга чиқаришда даъватларнинг энг зўри ҳисобланади.

Шунга кўра Ҳизб ут-Тахрир исломий ҳизб бўлиб, унда гайриисломий фикр йўқ ва у гайриисломий фикрдан таъсирангган ҳам эмас. Тариқатга, низомларга ва дастурга алоқали у қабул қилган аҳкомлар тўғри шаръий ижтиходга асосланган шаръий аҳкомлардир. Ҳизб ут-Тахрир Умматга қилиши вожиб бўлган шаръий хукмларни табанний қилгани учун у билан бирга фаолият қилиш шахснинг гуноҳини соқит қиласди. Агар Ҳизб ут-Тахрир билан бирга фаолият қилмаса, ўша гуноҳни соқит қиласиган бошқа жамоага қўшилиши билангина унинг гуноҳи соқит бўлади.

Ҳизб ут-Тахрир Халифаликни тиклаш учун ҳаракат қилиш лозим деган фикрни тирилтириди. Ҳатто Ҳизб ут-Тахрир деганда Халифалик ва Халифалик деганда Ҳизб ут-Тахрир тилга олинадиган бўлди. Ҳизб аъзолари ва фикрлари қаттиқ кузатилиши ҳамда мақсадлари хунук қилиб кўрсатилишига қарамай, у сабот билан турди, танаси мустаҳкамланди ва унинг

йигитлари ер куррасига тарқалди. Шунингдек унинг фикрлари Уммат орасида ёйилиб, уни бириктириди ва бу фикрлар олам бўйлаб тарқалиб, унинг лойиҳаси Уммат лойиҳасига айланди. Ҳизб Уммат ишларини бошқариш борасидаги унинг манфаатларини табаний қилиши, Фарб ва унинг малайлари уюштираётган ҳийлаларни фош қилиши ва Халифалик давлатини тиклашдек гоясида сабот билан туриши оқибатида исломий оламнинг барчасига таъсир ўтказадиган исломий ҳизбга айланди. Ҳатто Халифалик тикланганидан кейин бутун оламга даъвати ёйиладиган исломий ҳизбга айланди. Шунингдек у воқедан умуман таъсирланмайдиган мабдай ҳизбга айланди. Воқе қандай бўлса уни шундайлигича тушунди ва уни ўзгартириш учун шариатга боғланган ҳолда фаолият қилди. Росууллоҳ ﷺга босим кучайган пайтда:

«وَاللَّهُ يَا عَمَّاهُ، لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي، وَالْقَمَرَ فِي يَسَارِي عَلَى أَنْ أَثْرُكَ هَذَا الْأَمْرَ
حَتَّى يُظْهِرَ اللَّهُ أَوْ أَهْلِكَ دُونَهُ»

«Эй амаки Аллоҳга қасамки бу ишдан воз кечишим учун қуёшни ўнг қўлимга, ойни эса чап қўлимга қўйсалар ҳам, токи Аллоҳ бу ишда муваффақият бермагунча ёки бу йўлда ўлгунимгача ундан воз кечмайман», деб айтганидек Ҳизб ҳам ҳақ устида сабот билан турди.

Ҳизб ут-Тахрир режимлар билан келишмади, Аллоҳ ва Росули ҳалол қилган нарсани ҳалол ва ҳаром қилганни ҳаром қилди. Бирорта ҳам шаръий ҳукмдан чекинмади. Ҳар бир мусулмоннинг хаётдаги энг олий гояси бўлган Аллоҳни рози қилиш унинг ҳам гоясида айланди. Аллоҳнинг Росули тариқатига юриш билангина нусрат келади деб тушунди. Ҳизб ут-Тахрир мана шундай мабдай сабот билан турар экан, на давлатлар ва на жамоатлардан рози бўлди. У қаттиқ синовлардан ўтиб, ғариблардек бўлиб қолди. Росууллоҳ ﷺ айтадилар:

«بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا وَسَيَعُودُ غَرِيبًا فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ»

«Ислом ғарib ҳолда бошланди, у яна ғарib бўлиб қайтади. Ғарибларга тубо жаннати бўлсин». Имом Нававий бу ҳадис шархида Қози Иёздан шундай дейди: Ислом озчилик билан бошланди, сўнг тарқалиб ер юзини эгаллади. Келажакда унда

камчилик ва бузилишлар пайдо бўлади. Ҳатто у бошланишда бўлганидек яна озчиликда қолади.

Буларнинг барчаси Исломни маҳкам ушлаши ҳамда Аллоҳ нозил қилмаган қонунлар билан бошқараётган давлат ва режимларни ва уларни қўллаб-кувватлаётган Фарб давлатларини қулатиш учун тинмай фаолият қилиши натижасидир. Шунинг учун унга қарши хужум ва қамал шиддатли бўлди. Ҳизб бу борада сабр ва бардош билан тургани учун унинг танаси кучайди ва уни хоҳлайдиган кимса учун шарафга айланди. У ҳозир қилган ишларига мукофот тарзида Аллоҳдан нусратни кутмоқда. Чунки у Аллоҳнинг ўзгармас қонуни бўлган ваъдасига ишонади. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿إِنَّمَا الظَّبَابُ أَذِيَّنَ إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرُكُمْ وَيُثْبِتُ أَقْدَامَكُمْ﴾

«Эй мўминлар, агар сизлар Аллоҳга ёрдам берсангизлар (яъни Унинг йўлида жиҳод қилсангизлар), У зот ҳам сизларга ёрдам берур ва жанг майдонида кадамларингизни событ-барқарор қилур» [Муҳаммад 7]

﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

«Имон келтирган зотларни голиб қилиш Бизнинг зиммамиздаги ҳақ бўлган» [Рум 47]

3 – Ҳизб ут-Таҳрирning ташкил бўлиши:

Ҳизб ут-Таҳрир ўз жисмини мабдаи ҳизб ташкил бўлиши вожиб бўлган асосга мувофиқ тўғри ташкил қилди. Олдинроқ айтганимиздек йигитларидаги тушунча ва ғоянинг тиниқлиги, тариқатнинг равшанлиги, йигитлари орасини мабдаи алоқа боғлаб туриши, даъватларига алоқадор шаръий ҳукмлар билан пишиб етилишгани, масъулият бошқа ҳизбларга ўхшаб мартаба, мансаб, гувоҳнома ва меъросга қараб белгиланмагани туфайли ўзини тўғри ташкил қилди. Ҳизбдаги масъулият жуда оғир, хатарли ва машаққатлидир. Масъул шахс моддий тарафдан ҳам бошқа оддий одамлар каби имтиёзсиз яшайди.

Ҳизб ут-Таҳрир масъуллари ва аъзолари билан кенг сиёсий тажрибага эга. У Уммат ва олам аҳволини кузатди ҳамда Фарб Исломий Умматга қарши қилаётган макр хийлалар ва тил бириктирувларни кузатди. Шундан сўнг унда Халифалик қулатилгандан кейин хокимиятга келган араб режимларининг воқеси, уларнинг Фарбга қанчалик тобелиги ва малайлигига

қараб неча қисмга бўлниши хақида тиник тушунча пайдо бўлди. Шунингдек у Farb амалга ошираётган ишлар ва халқаро алоқалар хақида ўрганди. Хизб мана шу тажриба ва билимлари орқали Американинг Суря қўзғолонига ва Халифалик давлати тикланишига қарши тил бириктираётганини бошидаёқ фош қилди. Шунингдек Суря режими ва миллий кенгаш Америкага малайлигини, Эрон, Ҳизбуллоҳ, Ливан ва Ироқ режимлари Америкага тобе Суря режими билан бирга эканини фош қилди.

Хизб олдинроқ биринчилардан бўлиб Абдуносирни Америкага малайлигини фош қилган эди. Шунингдек Судан давлати иккига бўлнишидан олти йил аввал, уни бўлишга қаратилган Мачакос ва Найваша келишувларидан огохлантириди. Ҳатто Судан газеталари «Хизб ут-Тахрир башорати ўз тасдигини топди» деб ёзган эди.

Шунингдек Хизб ут-Тахрир ҳар бир вилоятида чиқараётган сиёсий нашрлари мусулмон юртлардаги сиёсий аҳволнинг воқесини тиник шаклда ёритяпти ва ҳокимларнинг Farbga малайлиги ва тобелигини фош қиялпти. Масалан 1967 йилдаги уруш содир бўлишидан олдин, ортида нималар ва кимлар турганини фош қилди. 1973 йил Кэмп-Дэвид иттифоқидаги тинчлик шартномасини фош қилди. Ҳатто одамлар Ҳизбнинг иқтисодий тажрибасидан келиб чиқиб, ундан доллар ва тилла баҳосини сўрашадиган бўлди. Яъни нархлар кўтарилиб кетадими? Ёки тушиб кетадими? Шунга қараб сотиш ёки сотиб олиш керак. Бунга Иорданияда саксонинчи йиллари бўлган воқеалар мисол бўлади. Булар денгиздан томчилар холос... Ҳатто Ҳизб Америка билан Совет Иттифоқи ўртасида олдиндан келишув борлигини биринчилардан бўлиб айтган эди. Бу нарса 1961 йил Хрущёв ва Кеннеди ўртасидаги учрашувда ўз тасдигини топди. Шунингдек Хизб исломий юртлардаги қўзғолонлар воқесини биринчилардан бўлиб англади.

Хизб ут-Тахрирда Аллоҳдан қўрқадиган ва Аллоҳ йўлида маломатдан қўрқмайдиган ҳамда ҳақ устида собит бўлган даъватчи ва давлат арбоблари бор. Хизб йигитлари чекаётган азоб ва уларнинг сабри сахобаларни эслатади. Ўзбекистон, Марказий Осиё давлатлари ва Сурядаги Хизб йигитлари чекаётган азоблар бунга ёркин далиллар. Хизб ут-Тахрирнинг Халифалик лойиҳаси ҳақиқий орзу ва тирик гояга айланди. Мусулмонлар унинг бағрида яшашни интизорлик билан

кутадиган бўлди. Фарб етакчилари эса унинг тикланишидан кўрқиб, уни айблай бошлашди. Улар исломий юртларда Индонезиядан тортиб Марокашгача бўладиган империяни тиклаш орқали ҳокимиятни қўлга олишга ва исломий оламни бириктиришга харакат қилаётган экстремист жамоалар бор деб айтадиган бўлишди. Улар бу жамоаларга бўлган адоватини ва Ироқقا шунинг учун келишганини очиқ айтишмоқда. Шубҳасизки улар бу билан Ҳизб ут-Тахрирни кўзда тутишяпти, шунинг учун Халифаликни хунук кўрсатиш ва уни ваҳшийлик деб тасвирлашга харакат қилишяпти.

Нима учун Халифалик лойиҳаси Гарбни ташвишлантиряпти?

Ҳизб ут-Тахрир мусулмонлар билан Гарб ўртасидаги кураш ёлғиз Аллоҳга ибодат қилишга асосланган Ислом билан динни ҳаётдан ажратиш ақидасига асосланган ва ҳукм Аллоҳники бўлишини тан олмайдиган демократия ўртасидаги ҳазорий кураш эканини фош қилди. Гарб эса мусулмонларнинг динига нисбатан қилаётган жиноятлари очилиб кетмаслиги учун бу кураш ҳақиқатини яширишга харакат қиляпти.

Ҳизб бунда мусулмонлар Гарб ақидаси ва низомлари Ислом ақидаси ва низомларига зид эканини англашлари учун Гарб низомлари ақидасидан қандай балқиб чиқишини очиб берди. Шу тарзда ажратиб бериш ўта муҳим ишдир, чунки уни ёрқин бўлмаслиги даъватни зое кетказади. Аксар жамоатлар шуни тушунмаяптилар ёки бунинг аҳамиятига эътибор бермаяптилар.

Ҳизб ут-Тахрир Умматнинг бирикиши, Халифаликни тиклаш ва Гарб нуфузини, малай ҳокимларини, сиёsatчи ва муфаккирлардан иборат тобеларини, муассаса ва ташкилотларини йўқотиш тўғрисида нидо қиляпти. Шунингдек уларнинг воқеси, исломий юртларда қилаётган ишларини ҳамда мусулмон юртлардаги Гарб давлатлари ўртасидаги курашни фош қиляпти. Ҳизб яна Гарб ва унинг ташкилотлари олиб келган фикрларга зарба бериш, уларнинг бузуқлигини фош қилиш ва ўrniga ундан яхшиларини алмаштириш учун ҳаракат қиляпти. Яъни исломий фикр ва тушунчалар, исломий дастур, унинг иқтисодий низоми ва исломий бошқарувга чақиряпти. Ҳизб ўз фикрларини хатто Америка, Британия, Австралия, Франция, Германия ва Канада каби Гарб давлатларида шударажада тарқатдики, Гарб Ҳизбга қарши курашишдан ожиз

бўлиб қолди. Улар Ҳизбни террор билан айблашга қанчалик ҳаракат қилмасин, ҳар сафар макри пучга чиқди.

Бундан ташқари Халифаликнинг оламшумул тиник ва ҳазорий курашга тўла тарихи бор. Ғарб етакчилари бу тарихдан хабардор бўлганлари учун саросимага туша бошладилар ва тикланишига оз қолган иккинчи рошид Халифалик давлати тикланишидан кўрқиб ақлдан оздилар. Айниқса уларнинг мабдалари қулай деб қолганда мусулмонларга қарши фақат тил бириктириш, ҳарбий куч ишлатиш ва малай ҳокимларни ишга солишдан бошқа чораси қолмади.

Шунга қарамай, Халифалик лойиҳаси амалга ошиш арафасида, Ғарб лойиҳаси эса тугаб бормоқда. Шунинг учун Ғарб ёлғон шиор яъни террорга қарши кураш шиори остида бу лойиҳага қарши қутурган ҳужумини бошлади.

Хизб ут-Тахирнинг даъвати самарали бўлишини, Аллоҳнинг Халифалик тикланиши ҳақидаги ваъдаси ва Росууллоҳ ﷺнинг башорати Ҳизб ут-Тахир воситасида бўлишини Аллоҳдан сўраймиз. Мақоламизни Аллоҳнинг арши остидан келган ушбу оятлар билан якунлаймиз:

﴿لَا يُكَفِّرُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا أَكْسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذنَا إِنَّ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْنَاهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَأَعْفُ عَنَّا وَأَغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

«Аллоҳ ҳеч бир жонни тоқатидан ташқари нарсага тақлиф қилмайди. (Ҳар кимнинг) қилган (яхши) амали ўзи учундир ва (ёмон) амали ҳам ўзининг буйнигадир. Парвардигоро, агар унумтган ёки хато қилган бўлсак, бизни азобингга гирифтор айлама! Парвардигоро, бизларнинг зиммамизга биздан илгари ўтганларнинг бўйинларига қўйган юкингни юклама! Парвардигоро, бизларни тоқатимиз етмайдиган нарсага зўрлама! Бизларни афв эт, (гуноҳларимизни) магфират қил, (ҳолимизга) раҳм айла! Ўзинг хожамизсан! Бас, бу кофир қавм устига Ўзинг бизни голиб қил!»

[Бақара 286] □

**НУСРАТ ИСЛОМИЙ БОШҚАРУВГА ЭРИШИШНИНГ ЯГОНА
ЙЎЛИ БЎЛИБ, ҚУВВАТ АҲЛИНИНГ ВАЗИФАСИДИР
Бу мусулмонлар учун қайғурадиган ҳар бир мусулмонга
қаратилган қайноқ нидодир**

Абдуррауф Бану Ато Абу Ҳузайфа – Иордания

Нусрат калимасини эшиганимиздаёқ зехнимизда Пайғамбаримиз ﷺ араб қабилаларидан ҳимоя ва нусрат сўрагани хаёлимиздан ўтади. Бу сийрат китобларида келтирилган. Шунга кўра, нусратнинг маъноси нима? Уни кимдан сўралади? Ким сўрайди? Нима учун сўралади? Қуйида шу ҳақида баён қиласиз.

Нусрат калимасининг маъноси кўмаклашиш, ёрдам бериш, қўллаб-қувватлаш ва ҳимоя қилиш деганидир. У даъват соҳибига ёрдам бериб қўллаб-қувватлашга ва уни ҳимоя қилишга кучи етадиган қувват аҳлидангина сўралади. Мисол учун, қувват ва ҳимоя аҳлидан мазлумга ёрдам бериши учун ёрдам сўралса ва қувват ахли ўшалар томонда эканини эълон қилса, шунда ҳам нусрат амалга ошган бўлади. Лекин қувват аҳлидан сўралаётган нусрат бир фикрни ёйиш ва ҳимоя қилиш, яъни уни ёйилишига ёрдам берадиган муҳитни яратиш учун сўралаётган бўлса, бу даъват ўз мақсадига етмагунича ва ўзини ўзи ҳимоя қиладиган даражага етмагунича талаб тўхтамайди. Бу ерда ўша фикр ва унинг тариқатига имон келтиришнинг ўзи кифоя қилмайди. Бундай ҳолатда худди Росулуллоҳ ﷺ нинг даъватига жавоб берган нусрат ахли бўлмиш Авс ва Хазраж қабилаларида юз берганидек, нусрат ахли мана шу фикр билан коришиб, унинг бир қисмига айланиши керак.

Улар ишнинг бошида ансорлар деб, Маккадан ҳижрат қилиб келган сахобалар эса муҳожирлар деб аталди. Аммо бу даъватнинг танаси кучайиб, Халифалик давлати кучайганда, бу номлар (тарих ва сақофатдан бошқа жойда) кераги бўлмай қолди. Улар бошқа араб қабилалари ва ажамлар каби Ислом фикратига қоришиб кетганидан кейин, на муҳожир ва на анзор деган ном қолди.

Фатҳ ва ғалаба маъносидаги ёрдам кўпинча уруш ва жанг ҳолатларида бўлади. Бу ҳолатларни бошқаларга даъватни етказиш талаб қиласи. Зоро нусрат гарчи фикратга – унга имон келтириб ва уни одамларга етказиб, уни фикрий ва сиёсий майдонда ғолиб қилиш билан – ёрдам бериш бўлса-да лекин айни вақтда бундан фикратнинг ёйилишига тўсиқ бўлаётган

тўсикларни олиб ташлаш учун у ер-бу ерда бўладиган урушлар ва жангларни идора қилиш зарурати ҳам келиб чиқиши мумкин. Биз буни янги даъватга нусрат бериш билан фикрий ва сиёсий кураш ривожланиб ҳарбий курашга айланиши натижасида ҳосил бўлиши умид қилинадиган нусрат орасини фарқлаш учун айтмоқдамиз. Чунки янги даъват нусрат берувчининг бу даъватга имон келтиришига ва ҳар қанча оғир бўлмасин уни бошқасига етказишига муҳтоҷ бўлади. Ҳарбий курашда иккала куч бир-бири билан майдонда тўқнашади ва ҳар бири бошқасини мағлуб қилишга ҳаракат қиласди.

Пайғамбаримиз ﷺ даъватни ёйишдаги сийратини кўздан кечирсан, у киши Аллоҳ туширган шариат билан бошқариш фарзини адо этиш учун даъватини уч босқичда олиб борди. Биз Аллоҳ туширган шариат билан бошқариш мусулмонларга фарз эканини билар эканмиз, бу фарзни адо қилиш тариқатини бошқа фарз вазифаларда қилганимиз каби Росулуллоҳ ﷺ дар олишимиз керак. Масалан Аллоҳ Таоло жиҳодни ва жазо чораларини фарз қилди, Росулуллоҳ ﷺ уларни қандай амалга оширишни ўргатди ва бу ҳақда кўплаб нусуслар мавжуд. Шу каби Аллоҳ буюрган фарзларнинг адо этиш тариқатини Росулуллоҳ ﷺ ўргатган. Бирор киши, ким бўлишидан қатъий назар, бу фарзларни адо этиш учун Росулуллоҳ ﷺ кўрсатган йўлдан бошқасини ўйлаб топиши мумкин эмас. Шундай экан Аллоҳ туширган шариат билан бошқарилмаётган воқеда бу фарзни қандай адо қиласми? Росулуллоҳ ﷺ нинг сийратига кўз ташлар эканмиз, у киши даъватни бошқарувга олиб чиқиш учун уч босқичда иш олиб бордилар:

Биринчи: Росулуллоҳ ﷺ даъватига имон келтирганларга сакофат бериш босқичи. Росулуллоҳ ﷺ бунда ўзига яқин доирадаги кишиларга якка тартибда даъват қилди. Ҳатто айрим эркак ва аёллар у кишининг рисолати ва даъватига имон келтиришди. Сўнг Аллоҳнинг буйруғига мувофиқ Арқамнинг ҳовлисида уларга Аллоҳ туширган нарсаларни ўргата бошлади...

Иккинчи: Маккада жамият билан ишлаш босқичи. Бу босқич Росулуллоҳ ﷺ нинг даъватига имон келтирган гурух пайдо бўлганидан кейин бошланди. Бу гурух Маккада очиқ даъват қила бошлади. Чунки Аллоҳ Таоло шунга буюрган эди:

﴿فَاصْدِعْ بِمَا تُؤْمِنْ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾

«Бас, сиз ўзингизга буюрилган ишини (яъни, ҳақ динга даъват қилишини) юзага чиқаринг ва мушиқклардан юз ўгиринг!»[Хижр 94] Маккада сахобалар икки саф бўлиб чиқишид ва такбир, таҳлиллар айтиб, даъватни олиб борадиган янги гурух чиққанини ошкор қилишиди. Шу қундан бошлаб Макка жамияти билан курашиш ва ишлаш босқичи бошланди, шу билан бирга сакофат бериш ҳам тўхтаб қолмади. Мана шу босқич охирида Аллоҳнинг буйруғи билан нусрат сўраш ҳам бошланди. Чунки бу даъват қархисида Макка жамиятининг ҳисси қотиб қолган эди. Шундан сўнг Росууллоҳ ﷺ ҳаж мавсумларида араб қабилаларидан ёрдам ва ҳимоя сўрай бошладилар...

Учинчи: Ҳокимиятни олиш ва давлатни тиклаш. Бу иш шундай бўлдики, Росууллоҳ ﷺ ансорлардан нусрат сўради ва улар жавоб бериб, иккинчи ақаба байъати юз берди. Шундан сўнг Росууллоҳ ﷺ Мадинага ҳижрат қилди ва у ерда давлатни тиклади.

Бу, Росууллоҳ ﷺ бизга кўрсатиб берган ва Аллоҳ туширган шариат билан бошқаришни тиклашда эргашишимиз вожиб бўлган шаръий тариқатнинг қисқача баёни. Мавзуумиз нусрат мавзуси бўлар экан, биз айтаётган нарса Росууллоҳ ﷺнинг қилган ишига муносиб бўлиши учун у кишининг сийратига мурожаат қилишимиз керак. Чунки у кишидангина намуна ва ибрат олинади. Росууллоҳ ﷺнинг Маккадаги иши дорул Исломни куришга қаратилган эди. У киши аниқ равшан қадамларни қўйдики, дорул Исломни тиклаш вожиб бўлган пайтда ўша йўлдан юрилади. Чунки Росууллоҳ ﷺ сийратлари ва ҳадисида Халифалик қайтиши ва дорул Ислом тикланиши ҳақида айтган.

Росууллоҳ ﷺнинг ҳижратидан уч йил олдин яъни Пайғамбарликнинг ўнинчи йили эди. Бу йили Пайғамбаримизга турли ёрдам ва ҳимоялар берган ва у туфайли омон ҳолда даъват қилган амакиси Абу Толиб вафот этди. Шу пайтга келиб Макка жамияти даъват қархисида қотиб қолди ва ръйи ом Ислом ҳамда унинг фикрларига карши бўлди ва Пайғамбаримизга Аллоҳнинг нусрат сўраши ҳақидаги буйруғи келди.

Ибн Ҳишомнинг сийрат китоби «Росулуллоҳ нусрат сўраб Сақифга боришилари» номли қисмида Ибн Исҳоқ айтади: «Абу Толиб вафот этгач, қурайшликлар Росулуллоҳ амакилари Абу Толиб хаётлигида амалга оширишга журъат қила олмаган азиятларни етказишиди. Шу боис Росулуллоҳ ёлғиз ўзлари Тоифга бориб сақифликлардан кўмак сўраб, химоя қилишларини сўрадилар. Шунингдек Аллоҳ томонидан ўзлари олиб келган динни қабул қилишларини умид қилган эдилар».

Ибн Ҳажарнинг Фатхул борий китобида ва Аҳвазийнинг Тұхфа номли китобида ибн Ҳажар айтади: Ҳоким, Абу Нуайм ва Байҳақийлар Ибн Аббосдан, у эса Али ибн Абу Толибдан ҳасан санад билан чиқарган ҳадисда Али ибн Абу Толиб айтади: «Аллоҳ Таоло ўз Пайғамбариға араб қабилаларидан ёрдам сўраши ҳақида буюрганидан кейин, у киши, мен ва Абу Бакр бўлиб, минога чиқдик. У ерда арабларнинг мажлис қилиб ўтиришган ерига бордик...».

Демак нусрат сўраш ва унинг вақти ҳақида буйруқ Али гапи бўйича Аллоҳ томонидан келган экан. Унинг вақти ҳақида айтадиган бўлсак, у Росулуллоҳ химоячисини йўқотиб, Қурайш у кишини эркин даъват қилишига ҳоли қўймаган пайт бошланди. Айни пайтда Макка жамиятида Исломни қўллаб-кувватлайдиган раъи ом мавжуд бўлмагани учун Росулуллоҳ да бошқарувни олиш ҳақида умид ҳам йўқ эди... Шунда даъват эгаллаши керак бўлган жойни эгаллаши учун, яъни бошқарув, салтанат ва Ислом ҳукмларининг татбиқи ҳақида умид уйғониши учун нусрат сўраш тўғрисида буйруқ келди. Росулуллоҳ биринчи Тоифга борди, чунки Тоиф ўша пайтда Араб Ярим оролидаги кучли вужудлардан эди. Тоифга бориб, унинг саййидлари ва шарафлиларидан уч киши билан Ислом ва нусрат ҳақида гаплашди. У кишининг сўраган ёрдамига жавоб қилишмагач, ноумид бўлиб қайтди. Маккага қайтгач Мутъим ибн Адийнинг олдига борди ва мавсумда ўша пайтдаги давлат бошликлари бўлмиш кучли араб қабилаларидан нусрат сўрай бошлади.

Ибн Ҳишомнинг сийратида Росулуллоҳ ўзини қабилаларга таклиф қилиш ҳақида шундай дейилади: «Сўнгра Росулуллоҳ Маккага келгандарида ўзларига имон кетирган оз сонли ночор мусулмонлардан бошқа қавмлари душманчиликни янада кучайтирган эди. Росулуллоҳ савдо-сотиқ авжига чиқадиган

мавсумларда ҳам араб қабилалари олдига бориб, уларни Аллоҳга имон келтиришга чақирап, Аллоҳ томонидан юборилган пайғамбар эканлиги ҳақида хабар берарди. Шунингдек улардан тасдиқлашлари ва Аллоҳ юборган пайғамбар ҳақиқатни уларга баён этгунигача ҳимоя қилишларини сўрарди».

Сийратларда айтилишича Росууллоҳ ﷺ қайси қабиланинг шарафи мартабаси ва кучи бўлса ўша қабилага бориб нусрат сўрар эди. Ибн Ҳишомнинг «Росууллоҳ ﷺ мавсумда ўзини араб қабилаларига таклиф қилишлари» номли бобида Ибн Исҳоқ айтади: «Росууллоҳ ﷺ ана шундай даъват олиб бора дилар. Одамлар мавсумда бозорга келишса, уларнинг олдига бориб, қабилаларни Аллоҳга имон келтиришга ва Исломга чақириб, ўзларининг пайғамбар эканликлари, Аллоҳдан хидоят ва марҳамат олиб келганликларини маълум этардилар. Номдор ва шараф эгаси бўлган бирор арабнинг Маккага келганини эшитганлари заҳоти дарҳол унинг олдига бориб, у билан кўришиб, Аллоҳга имон келтиришга чақирап ва билганларини унга ҳам таклиф қиласидилар». Сийратда айтилишича, Росууллоҳ ﷺ Калб қабиласига борди, лекин улар у кишини қабул қилишмади. Сўнг Ямома аҳлидан бўлган Бану Ҳанифага борди, улар ҳам хунук тарзда рад қилишди. Бану Омир Ибн Саъсаъга борди, улар сиздан кейин ҳокимият бизники бўлса ёрдам берамиз дейишли. Лекин Росууллоҳ ﷺ бунга рози бўлмади. Сўнг Кинда қабиласига борди, улар ҳам сиздан кейин ҳокимият бизда қолади дейишган эди Росууллоҳ ﷺ кўнмади.

Сўнг Бакр ибн Воилга борди, улар Форсларга қўшни бўлишгани учун ҳимоя қилишдан бош тортишди. Рабия қабиласига борди, улар ҳам рад қилишди. Сўнг Бану Шайбонга борган эди улар араблар борасида ёрдам бериши лекин форслар борасида ёрдам бера олмаслиги ҳақида айтишли. Шунда Росууллоҳ ﷺ гарчи рад қилсангизда тўғрисини айтдингиз, Аллоҳнинг динига барча тарафларини кўриқлай олган кимсагина Аллоҳнинг динини тиклай олади деди. Аксар қабилалар рад жавоби берганига қарамай, Росууллоҳ ﷺ нусрат сўрашда давом этди. Бу ишида малолланмади ва бошқа томонга оғишимади. Вокидий Зодул Маод номли китобида шундай дейди: «Росууллоҳ ﷺ бориб даъват қилган ва ўзини таклиф қилган қабилалар орасида ушбу Бану Омир ибн Саъсаъ, Муҳориб ибн Ҳасфа, Фазора, Фассон, Мурра, Ҳанифа, Сулайм, Абс, Бану Назр, Бану Бакко, Кинда, Калб, Хорис ибн Каъб, Узра, Ҳазорима қабилалари бирортаси ҳам даъватни

қабул қилмади. Росулуллоҳ ﷺ Аллоҳ Таоло динига нусрат бергунича нусрат сўрашдан тўхтамади.

Ибн Ҳишомнинг сийратида Ибн Исҳоқ айтади: «Аллоҳ ўз динини изҳор этиш, пайғамбарига куч бағишлиш ва унга бўлган ваъдасини бажо келтиришни хоҳлаганида, Росулуллоҳ ﷺ бир гуруҳ ансорлар билан юзлашган мавсумда, ҳар мавсумда бўлганидек, араб қабилаларига ўзларини таклиф қилдилар. У зот Ақабада Аллоҳ яхшилик истаган хазражликлардан бир гурухига дуч келдилар». Бу гуруҳ Исломни қабул қилди ва ўзлари билан Авс қабиласи ўртасини ислоҳ қилиш учун кетишиди. Кейинги йили ўн икки киши бўлиб келишиди ва Росулуллоҳ ﷺ билан Ақабада учрашиб, биринчи Ақаба байъатини беришиди.

Мадина жамияти Мусъаб ибн Умайр қўлида тайёрланди ва Исломни қабул қилган саййид ва шарафли кишилар билан Росулуллоҳ ﷺнинг олдига келиб, иккинчи Ақаба байъатини беришиди. Бу уруш байъати эди. Ибн Ҳишомнинг сийратида Росулуллоҳ ﷺ шундай деб байъат берганлари келтирилади: «Сўнгра: Аёлларингиз ва болаларингизни ҳимоя қиладиган нарсалардан мени ҳам ҳимоя қилишингиз учун сизлардан байъат оламан, дедилар». Шунда Баро ибн Маърур Росулуллоҳ ﷺнинг қўлидан ушлаб: «Ҳа, сизни пайғамбар қилиб юборган Зотга қасамки, аёлларимизни ҳимоя қилган нарсалардан сизни ҳам ҳимоя қиламиз, эй Аллоҳнинг росули! Аллоҳга қасамки, биз жанговор кишилармиз, қурол ва зирх аҳлимиз. Бу одатни улуғларимиздан меърос қилиб олганмиз» деди. Шу кундан бошлаб Аллоҳнинг каломи юзага чиқди ва Ислом ўз давлатига эга бўлди.

Росулуллоҳ ﷺ икки ишни амалга ошириш учун нусрат сўради: биринчиси рисолатни етказиш учун озорларни даф қилиш ва ҳимояга эришиш, иккинчиси Исломни ҳокимиятга олиб чиқиш ва давлатни тиклаш.

Росулуллоҳ ﷺ Аллоҳнинг буйругини зудлик билан бажариб, нусрат сўрашга киришиб кетиши, қанча озорлар етишига қарамай, сабр қилиб ҳамда ҳеч қаёққа оғишмай шу ишда давом этиши нусрат ҳақидаги талаб қатъий талаб бўлганига далиллар. Шундай экан бу вожибликни англатади. Демак бу давлатни тиклаш ва исломий ҳаётни янгидан бошлаш ишидаги тариқатдир, бу тариқатдан оғиб бошқасини ушлаш жоиз эмас. Бугун Росулуллоҳ ﷺ тариқатига мувоғиқ исломий ҳаётни қайта бошлаш учун фаолият қилаётган сиёсий ҳизб шу замондаги қувват аҳлидан нусрат сўрайди. Бугунги қувват аҳли эса мусулмон юртлардаги армиядир. Чунки Росулуллоҳ ﷺ қабилаларга вужуд деган

эътиборда ва ҳимоя ва қучга эга бўлгани учун борди. Улардан биринчи навбатда Исломни қабул қилишларини талаб қилди. Бу нарса мусулмон юртлардаги бугунги армия ва айrim минтақалардаги ҳокимиятни ўзгартиришга қодир кучли қабилаларга ҳам тўғри келади.

Исломий ҳаётни қайта бошлиш учун фаолият қилаётган ҳизб томонидан нусрат сўралиши сиёсий ишдир. Чунки нусрат аҳли қўлида катта имконияти бор ва моддий амаллар билан шуғуланаётган кишилардир. Уларни ўзларининг масъулияtlарини бажаришлари учун Уммат орқали босим ўтказилади ва турли воситалар билан огоҳлантирилади. Нусрат сўраш вожиб ва тариқат бўлсада, лекин у халқ базаси тайёр бўлиб, Исломнинг асосий фикрлари ҳақида раъи ом вужудга келса ҳамда режимлар туфайли жамиятлар табиий ўзгартиришга кучи етмаса килинади. Нусрат сўраш ҳокимиятни олиш ва Исломни тўла татбиқ қилиш орқали ниҳоясига етади.

Нусрат сўраш ўта аҳамиятли иш. Чунки у энг буюк шаръий ҳукмлардан бўлиб, ортидан Исломий давлат тикланади, Аллоҳнинг байроби кўтарилади. Сўнг Аллоҳ туширмаган қонун билан ҳукм юритиш ҳамда капитализм ҳукмронлиги ва унинг ортидан келадиган мусибат, бало ва оғатлар якун топади. Бу яна даъватга ёрдам бериш ҳамда кувват ва ҳимояга эга маҳсус гурухга алоқали иш. Бундан ташқари нусратга жавоб берадиган гурухнинг масъулияти ўта катта. Шунинг учун уларга бериладиган мукофот ҳам катта, яъни жаннатdir.

Росууллоҳ нусрат ва ҳокимиятни олиш борасидаги сийрати билан танишганимиздан кейин исломий ташкилотлар, ҳизблар, жамоатлар ва ҳаракатларнинг етакчилари ва йигитларига шундай мурожаат қиласиз: Минтақамиизда содир бўлган ва бўлаётган сиёсий ҳодисалар шуни исботладики: «Давлатларнинг барчasi Исломга душмандир, шундай экан Исломни ер юзида ҳаёт программаси сифатида кўтараётган мусулмонларга душмандир».

Бу ҳақиқат кундузdek равshan ҳақиқатdir. Чунки Фаластинда бўлаётган ҳодисалар, хусусан шу соатларда Шомда бўлаётган, коғир ва унинг ёрдамчилари ичкарию ташқаридан қутурган итдек ташланаётган қирғинлар олдинроқ пайдо бўлган эди. Биринчи жаҳон уруши даврида барча куфр кучлари Усмоний Исломий Халифалик давлатига қутурган итдек ташланиши ва уни кулатишиди. Уни майда қисмларга бўлиб, ҳар бир қисмни алоҳида давлат қилиб қўйди. Сўнг Сайкс-Пико шартномаси асосида исломий оламда турли давлатчалар вужудга келди...

Эй исломий ташкилот, хизб, жамоат ва харакатларнинг етакчилари ҳамда уларга аъзо йигитлар кимингиз бу ҳақиқатни инкор қила оласиз?! Ўйлайманки ҳеч ким бу ҳақиқатни инкор қила олмайди. Агар гумоним тўғри бўлса, бу бизни битта хандақ, яъни Ислом хандағида бирикишимиз ва Ислом нимага етакласа шунга эргашишимизга туртки эмасми?! Мен қатъият билан айта оламанки сизлар «Ҳа» деб жавоб берасизлар. Барча давлатлар Ислом ва мусулмонларга душман экан, биз албатта бирлашишимиз керак ва Ислом ва мусулмонлар ҳам уларга нисбатан душманлик кайфиятида бўлиши керак.

Лекин бизнинг фикрлашимиз ҳамда Исломни дин ва давлат сифатида тушунишимиз турли туман бўлса, қандай бирлашамиз? Етакчимиз ким бўлади? Бир-биrimизга қарши фикрлардан қандай халос бўламиз?

Мен бу саволларга холис Аллоҳ учун ҳамда Аллоҳ, Росули ва мўминларнинг розилиги ва Ислом ва мусулмонлар шон шарафини умид қилган ҳолда жавоб бераман. Эй Аллоҳим ишимни осон қил. Тилимдаги дудукликни кетказ. Мен ташлаётган ечимларда энг кучли шаръий далилга суюниш орқали даъватимни қувватли қил. Чунки бизга йўлиқаётган қийин масалалар гоҳида тушунишни қийинластириб юборади.

Эй биродар мен сизни йўналишингиз қандай бўлишидан қатъий назар бу ишда Аллоҳ ва Росулини рози қиладиган нарсани излайман ва тўрт мазҳаб етакчилари йўлини тутаман деб Аллоҳга холис ният қилишингизни сўрайман. Чунки ушбу тўрт мазҳаб етакчилари агар саҳиҳ ҳадис бўлса у менинг мазҳабимдир, менинг раъйимни эса деворга уринглар деб ўртадаги ўзаро ихтилофни бартараф қилишган эди. Бу ердаги баҳс шакли ва мазмунида шаръий баҳсдир. Шу нуқтаи назардан қараганда менинг раъйимни олиш сиз учун вожиб эмас. Аммо мана шу раъйни қувватловчи шаръий далил бошқасидан кучлироқ бўлса уни олиш вожибга айланади. Чунки бу ердаги асллик шундан иборатки бизнинг раъй тўғри аммо хато бўлиш эхтимоли бор ва бошқасининг раъи хато аммо тўғри бўлиш эхтимоли бор. Ниятни холис қилиш ва ёлгиз Аллоҳ учун амал қилишни Аллоҳдан сўраймиз. Чунки сафимиз битта бўлиши вожиб иш, ихлос эса сафни бирлаширишнинг биринчи қадамидир, шунда биз одамлар учун чиқарилган энг яхши Уммат мақомига эга бўламиз.

Саволга жавоб берар эканман аввалги ҳақиқатга қўшимча ўзимиз гувоҳи бўлиб турган айрим ҳақиқатларни келтираман:

1 – Барча давлатлар Ислом ва мусулмонларга душмандир, бу аввалги ҳақиқат.

2 – Биз яъни исломий ташкилот, ҳизб, жамоат ва ҳаракат вакиллари Исломий Умматнинг кўпчилик фаол қисмини ташкил қиласиз. Хусусан Исломни дин сифатида маҳкам туваётган ва ҳаётининг барча ишларида исломий ҳукмларга мувофиқ яшашни орзу қилаётган мусулмонларни ҳам қўшсак, кўпчиликни ташкил қиласиз. Бу иккинчи ҳақиқат.

3 – Биз исломий ташкилот, ҳизб, жамоат ва ҳаракат вакиллари охирги бандда биз ишора қилган нарсадан бошқасида бир фикрдамиз. Масалан, намоз, закот, ҳаж шаръий ҳукм эканида ва ақидада ихтилоф йўқ. Шунингдек Аллоҳ туширган шариат билан ҳукм юритиш фарз экани ҳақида ҳам ихтилоф йўқ. Аллоҳ Таоло бу ҳақида шундай дейди:

﴿وَإِنْ أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَبَعَّ أَهْوَاءَهُمْ وَأَحَدُهُمْ أَنْ يَفْتُولُكَ عَنْ بَعْضٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّ فَأَعْلَمُ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضٍ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَسِقُونَ ﴾ أَفَحُكْمُ الْجَهَلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ بُوقْنُونَ﴾

«(Эй Мухаммад), улар ўртасида Аллоҳ нозил қилган нарса билан ҳукм қилинг, уларнинг ҳавои ишларига эргашманг ва Аллоҳ сизга нозил қилган ҳукмларнинг айримларидан сизни буриб фитнага солиб қўйишларидан эҳтиёт бўлинг! Агар (сизнинг ҳукмингиздан) юз ўгирсалар, билингки, Аллоҳ уларга айрим гуноҳлари сабабли мусибат етказишни истамоқда. Шубҳасиз, одамлардан кўплари итоатсиздирлар. Динсизлик ҳукмрон бўлишини истайдиларми?! Имонлари комил бўлган қавм учун Аллоҳдан ҳам гўзалроқ ҳукм қилгувчи ким бор?!» [Моида 49-50] Бу иш фарз экани ҳақида ўзингиз билганингиздек далиллар кўп. Бу учинчи ҳақиқат.

4 – Биз яна Исломдаги бошқарув низоми қироллик, жумхурият, демократик, коммунистик ва императорлик низоми эмас, балки Халифалик низоми экани ҳақида ҳам бир хил фикрдамиз. Бу ҳақида Пайғамбаримиз ﷺ шундай дейдилар:

«تَكُونُ النِّيُّوَةُ فِيْكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النِّيُّوَةِ فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصِيًّا، فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يَرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَرِيَّةً،

فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يُرْفَعُهَا إِذَا شَاءَ أَنْ يُرْفَعَهَا. ثُمَّ تَكُونُ حَلَافَةً عَلَى مِنْهَا حَبَّةٌ مِّنَ النُّبُوَّةِ. ثُمَّ سَكَّتَ».

«Сизларнинг орангизда Аллоҳ ҳоҳлаганича пайғамбарлик давом этади. Сўнг Аллоҳ ҳоҳлаган пайтда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади ва у Аллоҳ ҳоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи ҳоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг раиятига зулм ва адолатсизликлар етадиган подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ ҳоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи ҳоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг золимзўравон подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ ҳоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи ҳоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади. Кейин Пайғамбар сукутга чўмдилар». Яна Пайғамбар ﷺ айтади:

«كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسْوُسُهُمُ الْأَئْبِيَاءُ، كُلُّمَا هَلَكَ نَبِيٌّ خَلَفَهُ نَبِيٌّ، وَإِنَّهُ لَا يَنْبَيِّ بَعْدِيِّ، وَسَتَكُونُ خَلَفَاءَ فَتَكُشُّ، قَالُوا: فَمَا كَانَ مُرْتَبًا؟ قَالَ: فُوَ بِيَعْنَةِ الْأَوَّلِ فَالْأَوَّلُ، وَأَعْطُوهُمْ حَقَّهُمْ فَإِنِّي اللَّهُ سَائِلُهُمْ عَمَّا اسْتَرْعَاهُمْ»

«Бани Исроилга пайғамбарлар сиёsat юргизарди. Қачон бир пайғамбар ҳалок бўлса, ортидан бошқа бир пайғамбар келарди. Мендан кейин эса пайғамбар йўқ. Халифалар бўлади ва улар кўпайиб кетади. Шунда: бизга нимани буорасиз? – дейишган эди, айтдиларки: биринчисининг, фақатгина биринчисининг байъатига вафо қилинглар ва уларнинг ҳақларини беринглар, зеро Аллоҳ улардан фуқарони қандай бошқарганлари ҳақида сўрайди». Бу тўртингчи ҳақиқат.

5 – Бугун Ислом шахслар ва жамоатларда мавжуд ҳамда китобларда ёзилган. Лекин у ақида ва низомни химоя қиласидиган ва ҳар қандай душмандан қўриқлайдиган давлат сифатида мавжуд эмас. Бу бешинчи ҳақиқат.

6 – Исломга қон топшириш, пул бериш, ҳамдардлик билдириш, ҳасрат қилиб йиғлаш, яҳудийлар, Америкалик ва бошқаларни сўкиш билан ёрдам берилмайди. Балки унга армияни ишга солиш билан ёрдам берилади. Армияни ишга солиш учун бу армия Ислом ва мусулмонларни химоя қилиш учун ташкил топган исломий низом армияси бўлиши керак. Айрим қирол, ёки президент ёки амирни жафо чекканларга қон бериш учун шифохонага чопаётганини телевидение орқали кўрасиз. Айни пайтда улар юртларимизни озод қилиш ва зулмни тўхтатишдан армияни қайтариш орқали (Исройл) ва унинг дўстларини химоя қилаётган

бўлади. Ахир бу кўзбўямачилик эмасми? Яна ҳам ажабланарлиси шуки, Уммат уларни ёлғончи ва тұхматчи эканини ҳамда Ислом душманларига шериклигини билади. Бу олтинчи ҳақиқат.

7 – Исломий ташкилот, хизб, жамоат ва ҳаракат вакиллари билан бизнинг ўртамиздаги ягона ихтилоф бу Ислом давлати қандай йўл билан тикланади ва Аллоҳ туширган шариат билан бошқаришга қандай эришилади? Бу еттинчи ҳақиқат бўлиб, у мавзуимиз ва сўроқ саволларимиз асоси ҳамда қуйироқда келадиган жавобларимиз меҳваридир.

Фикрларимиз ҳамда дин ва давлат бўлган Ислом ҳақидаги раръйларимиз турли туман бўлса, қандай бирлашамиз? Бу саволга жавоб берар эканмиз, шуни айтамизки: Агар биз юкоридагиларни тушуниб, у ҳақида битта фикрда бўлсак, бу ихтилоф тўқима тасаввурдан бошқа нарса эмаслиги аён бўлади. Чунки барчамиз Ислом ақида ва ҳаёт низоми экани, Аллоҳ ҳаётимизнинг барча ишларида Исломни ҳакам қилишга буюргани ва бунга Аллоҳнинг китобида далиллар кўп эканига ишонар эканмиз, демак ҳаётимизда Аллоҳнинг динини тиклаймиз деган йўналишимиз ва ниятимизни тўғриласак фикрларимиз бирлашади.

Қандай бирлашамиз? Қандай байроқ остида? Халифамиз ким бўлади? Бу саволларга жавоб берар эканмиз шуни айтамизки: Агар биз ҳокимият фақат Аллоҳники бўлиши ва Исломдаги бошқарув низоми Халифалик низоми экани ҳақидаги ниятимизни тўғриласак, орамиздан кимни Халифа ё имом қилиб танлаш осон бўлади. Масалан муazzин намозга аzon айтса мусулмонлар намоз ўкиш учун Аллоҳнинг уйи томон йўналишади. Агар бу масжидда муайян имом бўлмаса, улар қисқа фурсат ичиди имомни танлашади ва имом такбир айтса ортидан такбир айтиб, ҳеч қандай ихтилофсиз намозни адо этишади. Мен бу мисолни келтиришдан мақсадим Аллоҳ туширган шариат билан бошқариш намоз, закот, ҳаж каби фарздир. Аллоҳ туширган нарса билан бошқаришни тиклашга киришар эканмиз, масжидда саф тортиб хушу ва интизом билан тургандек туриб, Аллоҳдан уни қабул қилишини сўраймиз.

Агар биз шундай қилсак Аллоҳ хоҳласа ихтилоф қилмаймиз ва ичимиздан бирортамизни Халифа ё имом бўлиш рағбати чулғаб олмайди. Балки барчамиз Аллоҳ олдидағи мусулмонлар масъулиятидан қўрқиб, бундай ишга талпинмайдиган бўламиз. Чунки Аллоҳдан қўрқадиган киши учун иш жиддийдир. Шунингдек Росулуллоҳ ﷺ байроғи, уқоб байроғи бизни бириктириб турган экан байроқ ҳақида ихтилоф қилмаймиз. Мусулмонларга имом бўлиш бугунги ҳокимлар қилаётганидек

дунёвий етакчилик, ҳашаматли қаср қуриш ва мол дунё йигиш эмас. Балки у Аллоҳ олдидағи масъулият, ихлос ва Аллоҳга итоат қилиш демакдир. Биз бу масъулият орқали дунёда Ислом ва мусулмонлар азиз бўлиши ва охиратда Аллоҳнинг розилиги ва жаннатига етишни умид қиламиз. Мана шу буюк ғалаба бўлади.

Эй азиз биродарлар биз бошқа халқлардан бошқарув низомимиз билан ажралиб турамиз. Бизнинг исломий низомимиздаги Халифа фуқароларининг қорни тўйса унинг ҳам қорни тўяди. Сизлар Умар ибн Хаттобнинг ушбу: «Агар Ироқда бир эшак қоқилса, Умар охиратда унга жавоб беради» деган гапини эслайсиз. Шундай экан Умматингиз ва унинг эр кишиларини маҳкам тутинг ва Исломни бошқарувга олиб келишдаги ниятингизни тўғриланг. Бу ерда мақсад қандайдир оқим ёки шайхни ҳокимиятга олиб келиш эмас. Биз бу ерда ортида туриб бирга намоз ўқиган масжид имомни каби устига юклangan фарз борасида фақих бўлган имомни хоҳляяпмиз.

Аммо тутган позициямиз ва раъйларимиздан воз кечишига келсак, бу юқоридагилардан ҳам осон. Чунки биз биздан талаб қилинган иш, яъни Аллоҳ туширган шариат билан ҳукм юритиш, Аллоҳга итоат қилиш ва буйруқларини бажарища ниятни тўғриладик. Биз шу нарсани асос қилсак, баъзи фикрларимиздан воз кечишимиз бир гуруҳнинг бошқа гуруҳга ёки бир етакчининг бошқа етакчига воз кечиши эмас, балки Росууллоҳ ﷺ, у кишининг программаси ва байроби учун воз кечиши бўлади. Ҳокимиятга чиқишининг шаръий йўлини эса Росууллоҳ ﷺ ўргатганидек юқорида баён қилиб бердик.

Аммо исломий давлатни қандай қуриш масаласига келсак, уни ҳам бизга Росууллоҳ ﷺ ўргатган. Уни қуйидагича изоҳлаш мумкин: Абу Бакр, Умар, Усмон ва Али каби кишиларни чиқариш учун динимизни сиёсий тарзда ўрганамиз. Сўнг куфр низомлари ва фикрларини ташлаш ҳамда дин ва ҳаёт низоми бўлган Исломга киришига одамларни очиқ ва ёрқин тарзда чақирамиз ва хужжат асосида баҳс қиламиз. Сўнг қувват ва ҳимоя аҳли орасидан ансорлар Росууллоҳ ﷺ билан кўтарганидек Исломни биз билан кўтаришлари учун Исломга ёрдам берадиган кишиларни излаймиз... Нусратга жавоб бўлганидан кейин давлатни тиклаймиз. Ана ўшанда Ислом ва мусулмонлар азиз бўлади ва мўминлар Аллоҳнинг ёрдами билан хурсанд бўлурлар. Аллоҳ хоҳлаган бандасига ёрдам беради ва У азиз ва раҳмли зотдир.

Эй барча жойлардаги биродарлар Шом, Фаластин, Ироқ, Миср, Ливия, Яман, Афғонистон, Бирма ва Умматимизнинг бошқа юртларида Уммат қони тўқилмоқда. Шунинг учун ер юзида

исломий Халифаликни тиклаш орқали Аллоҳнинг динини тиклаш учун кучингизни бирлаштиринг. Шунда бу давлат юртимиздан яхуд вужудини йўқ қиласи ва мустамлакага таг туби билан барҳам беради... Уммат Исломга ҳамда шон шуҳрат, кучли армия ва маломатчидан қўрқмайдиган эр кишилари бўлган исломий Халифаликка муҳтож... Ҳаракатларимизни бирлаштириш учун шошилинг, чунки биз исломий Халифалик давлати тикланиши остонасида турибмиз. Уни тиклаш шарафидан маҳрум бўлмайлик. Биз хоҳлаймизми ёки йўқми битта ҳандақ яъни Аллоҳнинг душманлари қаршисида турибмиз...

Биз Ҳизб ут-Таҳрир аъзолари бошқарув низомидан тортиб, иқтисодий ва ижтимоий низом, дустур, ички ва ташки сиёсат ва таълим сиёсатигача Исломий Халифалик лойиҳасини Уммат учун тайёрлаб қўйғанмиз. Биз Умматни шу лойиҳани ўрганишига чақирамиз. Шунингдек китоб ва суннат билан бизни бошқарадиган, биз эса унга итоат қиласидиган халифага байъат қилиш орқали исломий ҳаётни қайта бошлашга чақирамиз. Аллоҳ Таоло айтади.

﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرُدُونَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَدَةِ فَيَنْتَهُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

«Айтинг: (Хоҳлаган) амални қилинглар. Бас, Аллоҳ, Унинг пайғамбари ва мўминлар қилган амалларингизни кўриб турар ва яқинда гайбу шаҳодатни (яъни, яширин ва ошкор нарсаларнинг барчасини) билгувчи зотга қайтарилурсизлар. Бас, У зот сизларга қилиб ўтган амалларингизнинг хабарини берур»

[Тавба 105]

Бу армиядаги қўмондон, зобит ва аскарларга қаратадиган қайноқ ниёдимиз:

Биз биламизки сизнинг ичингизда эр кишилар, қаҳрамонлар, мардлар, жасурлар ва довюраклар бор. Сизлар эркаклар сулоласидансиз, сизлар эркаклар жанг майдонида қандай бўлишини дунёга ўргатгансиз. Тарихда сизлар аёллар, болалар ва қарияларнинг номусини тўкмадингиз. Ҳа шундай эй Ҳолид, Саид, Амр ибн Ос ва Салоҳиддин авлодлари сизни юртларимизда Уммат устида содир бўлаётган ишлар ғазаблантиряпти. Томирингиздаги қонингиз қайнайти, ўзингиздан рози эмассиз. Сизни эркаклигингиз тинч қўймаяпти, сизда ич ичингиздан ҳолат барқарор эмас. Сиз ҳарбий мартаба ва мансабингиздан хижолатдасиз ҳамда хорлик ва кучсизликни ҳис қиляпсиз.

Ичингиздаги бир генерал ойнага қараса ўзини ҳарбий либосида кўрятти-ю, лекин у Уммати бошдан кечираётган танг ахволда унга ёрдам бера олмаяпти.

Сўнг у ўзининг воқеси ва атрофидагиларнинг воқесига қараб фикрласа фақат ўзига генерал эканини топади. Шунингдек у ўзини ҳаётда ҳеч ким уни яхшилик билан эсламайдиган оддий инсон каби яшаётганини ва ўзи мустақил қарор чиқара олмайдиган ҳамда аёллар билан овора, номигагина генерал ёки қўймондон эканини топади.

Эй эр кишилар билингки юртларини кофир мустамлакачи босиб олган Умматингиз сизга қарап экан, сизда эркаклик ва қаҳрамонлик уйғонишини хоҳлади. Шунингдек бошқарувни қўлга олишингизни ҳамда биз ва сизни сотган, динимиз, юритимизни, бойликларимизни арzon пулга сотган, ичимиизда фаришталардек юрган хоин ва малайларни тийиб қўйишишингизни хоҳлади.

Ха, Умматингиз имконияти фақат сиз билан, у сизни фақат Аллоҳдангина қўрқишишингизни хоҳлади. Шундай экан нафсу ҳавоингиз, қалбингиз ва ақлингизни Аллоҳдан қўрқиш ва У Зотдан умид қилиш томонига қаратинг. Умид фақат Аллоҳга қаратилгандагина қалбга Аллоҳнинг ёрдамига лойик эканингиз борасидаги хотиржамлик, ишонч ва роҳатни солади.

Холид, Саид, Амр ибн Ос, Салоҳиддин ва бошқаларни тарихда абадийлаштирган нарса улар доим Уммати билан бирга бўлгани ва Роббисига бўлган садоқати ва ихлоси эди. Шунингдек жаҳолат зулматларини ёритган ва инсоният қархисида яхшилик туйнугуни очган, бу туйнук орқали одамларга бу фоний дунёда мавжуд бўлиш ҳақиқатини кўрсатган Ислом рисолатига бўлган садоқати эди. Одамлар улардан қуллик фақат Аллоҳгагина бўлишини эшлишиди ва бу сўзни ақл билан хис қилиб, унга имон келтиришиди. Яна улардан Аллоҳ адолат ва яхшиликка буюришини эшлишиди ва Аллоҳ хузуридаги энг ҳурматли инсон У Зотдан қўрқадиган инсон эканига қалблари таскин топди. Шунингдек одамлар уларни юртларини босиб олиш ва бойликларини талонтарож қилиш учун келган ҳарбий қўймондонлар эмас, балки уларни одамларга қуллик қилишдан Аллоҳга қуллик қилишга ва сultonлар зулмидан динлар адолатига чиқариш учун келган тинчлик элчилари эканини ҳамда қанчадан қанча юртлар қиличсиз фатҳ қилинганини билишиди.

Ха, бу ҳарбий қўймондонлар Мухаммад нинг рисолати сохиблари бўлган пайтдаги ҳолатидир. Уларнинг душманлари улар

томонидан бирорта ҳам ахлоқий айб бўлгани ҳақида қайд қилишмаган. Одамлар уларни мўминлар эканини билишди ва улар билан дўстлашишди. Чунки улар миллати ким бўлишидан қатъий назар инсонга Аллоҳ фарз қилган ҳаққини беришди ва уларнинг кўл остида бўлар эканлар инсонни ҳимоя қилишди. Шунингдек ўzlари олиб келган нарсага бирор кишини мажбурлашмади. Сўнг одамлар улар ҳақида яхши гап сўзлар ва хабарлар эшитгани ҳамда идора қилиши, бошқариши ва қўшничилиги чиройли эканини эшитгани учун дунё уларга бўйсунди. Улар инсонларга тўнғиз ва маймун раҳбарлар бирор юртга кирсалар ортидан вайроналар қолдиргани ва бугун ҳам биз ва бошқаларга инсонлар килмайдиган ишни қилаётгани каби ишларни қилмадилар. Эй қаҳрамонлар, сизлар энг сара инсонлар бўла туриб омонатларга хиёнат қилган ва бизни хорлик, разиллик ҳамда пасткашлик қўргонига қамаган ҳокимлар ва уларнинг разил хўжайнларига бўйинсунишга розимисиз?! Улар Фазо, Шом, Бирма ва бошқа юртлардаги гўдакларимиз тилка пора бўлаётганига жим караб туришига розимисиз?

Босиб олинган Фаластинда яхудийлар тепасига ракета тушса, кутурган ит каби уларга ёрдам беришга шошилишди. Сўнг қўғирчоқ давлатлар вазирлари оғалари бўлмиш (Исройл) позициясини кучайтириш учун Кохирага йиғилишди. Эй қаҳрамонлар Фазо ва Шомдагилар учун ҳамда Ислом ва мусулмонлар учун ким йиғилади?! Агар сиз Аллоҳга ихлос қилсангиз, Росулуллоҳ тасдиқласангиз ва динингизга ёрдам берсангиз мазлум мусулмонларга ёрдам беришга кучингиз етади... Агар сиз шундай қилсангиз Исломий Умматингиз олдида сиздан яхшироқ кимса бўлмайди. Шунда сиз Ислом ва мусулмонлар ҳимоячиси ва ақидангиз қўриқчисига айланасиз... Эй қаҳрамонлар Аллоҳнинг динига ёрдам берсангиз дунё ва охиратда ғалабага эришасиз. Сизлар биз учун Авс ва Хазраж ўрнидасиз ҳамда Аллоҳга таваккул қилганимиздан кейин умид ва куролимизсиз...

Сиз Аллоҳнинг динига ва Росулига ёрдам берган ансорлар қилган ишни қилинг. Чунки улар шу ишни қилгани учун уларга Аллоҳнинг ери фатҳ бўлишидан олдин жаннат эшиклари очилди... Сиз вайронагарчиликдан бошқа нарса келтирмаган гурухларни тийиб қўйинг... Умматингиз шон шарафини мана шу аҳмоқлар тўқди ва танасини жароҳатлади... Агар сиз Аллоҳнинг динига ёрдам берсангиз, Росулуллоҳ нинг ансорлари бўлмиш Авс ва Хазраждек ажрга ҳамда жаннат ва Аллоҳ розилигига эга бўласиз. Фақат Аллоҳга таваккул қилинг, чунки У Зот энг яхши дўст ва ёрдамчидир.

Биз Ҳизб ут-Тахрир аъзолари бу қайноқ нидони дини ва Умматига қайғурадиган, юртларини азиз бўлишини хоҳлайдиган, мусулмонларни эхтиром билан яшашини истайдиган ва Уммати бошқа халқлар ичida ўз ўрнини топишини хоҳлайдиган зобит ва аскарларга йўллаймиз. Ҳизб ут-Тахрир шаръий ҳукмларга мувофиқ исломий ҳаётда яшамиз учун Уммат воқесида исломий ҳаётни қайта бошлаш учун 1953 йил исломий асосга кўра ташкил бўлди. Исломий ҳаётни қайта бошлаш Халифа тиклаш орқали амалга ошади. Бунда Халифа Аллоҳнинг китоби ва Росулининг Суннати билан бошқариши ҳақида байъат берса, биз Халифага тинглаб итоат қилишга байъат берамиз.

Биз бу нидони бугунги кунда исломий оламдаги қуролли кучларда хизмат қилаётган ҳар бир ҳарбийга йўллар эканмиз, уларга айтамизки: Биз сизга ва Исломий Умматга пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик давлати лойиҳасини тайёрлаб қўйганимиз, бугун у қўлингизда. Биз бу лойиҳада Росууллоҳ давлат қуришда юрган йўлидан юрдик ва бу лойиҳани китобларимизга жойладик.

Бу китоблар қўйидаги китоблардир:

Ақида, фикрий етакчилик ва даъватни оламга олиб чиқиш кайфияти масалаларини ўз ичига оладиган Ислом низоми китоби, давлат шакли ва жиҳози тафсилотларини ўз ичига олган Халифалик давлати жиҳози китоби, молни топиш, уни сарфлаш, давлат ресурсларини чеклаш, мана шу ресурслардаги Уммат ҳаққи ва Халифалик давлатида молларнинг шакли тафсилотларини ўз ичига олган иқтисодий низом китоби, Аллоҳнинг шариатида эркак ва аёл ўртасидаги алоқа шаклини тафсилотларини ўз ичига олган ижтимоий низом китоби, Халифалик давлати воқеий ҳаётда татбиқ қиласидаги қонун ва қоидаларни изоҳлаб берган 191та моддани ўз ичига олган дастур муқаддимаси китоби.

У дастур шаръий далиллардан олинган, ичida Исломдан бошқа нарса бўлмаган, ҳаёт ишларидаги барча ишларни бошқарув низоми, иқтисод низоми, ижтимоий низом, таълим низомини тартибга соладиган дастурдир. Шунингдек мактаблардаги тайёрлов, бошланғич ва юқори таълим босқичи, университетлардаги таълим босқичини ҳамда ташқи ва ички сиёsatни тартибга соладиган дастурдир. Бундан ташқари у армия структурасини қўмондондан тортиб энг паст мансабгача бўлган структурани тартибга соладиган ва полиция ва унинг одамлар билан шариат асосида муомала қилиш тариқатини тартибга соладиган дастурдир. Буларнинг барчаси батафсил баён

қилинганки, сиз уни ўқиб, тушуниб олишингиз осондир. Давлат лойиҳаси ва дастури кучли далил асосида ишлаб чиқилган. Биз у ҳақида тўғри, аммо хато бўлиши мумкин, бошқаси эса хато, аммо тўғри бўлиши мумкин деган фикрни айтамиз.

Азиз биродарлар Исломий Халифалик лойиҳаси эшик қоқмоқда ва сизни Умматингиз шон шарафини тиклашга ва қайтадан олам етакчилари бўлишингизга чорламоқда. Турли жойларда бу Уммат устида юз бераётган ҳодисалар Уммат бошдан кечираётган тўлғоқли босқичнинг аломатлариdir. Сиз Пайғамбаримизнинг: «Сўнг Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади» деган ваъдасини рўёбга чиқариш учун шошилинг. Аллоҳга, динига ва Росулига ёрдам беринг. Чунки сиз шунга лойиқсиз.

Пайғамбар ﷺ йўлига юрган Ҳизб ут-Тахрир сизларни Исломга ҳаёт низоми тарзида қайтишингизга даъват қиласди. У ўзи юрган ва Росууллоҳ ﷺнинг йўлидан олинган йўлини сиз ўкишингиз, қабул қилишингиз ва ёрдам беришингиз учун уни шарҳлаб берди. Яна у Аллоҳдан ёрдам беришини, сизга раҳм қилишини ва бу динни ҳимоя қилиб, унга ёрдам беришингиз учун сизни нусрат аҳлидан қилишини сўрайди. Чунки ёрдам беришга қодир зот фақат Аллоҳдир. Биз Аллоҳнинг нусрати яқинлигига бўлган ишончимизнинг кучлилигидан Исломий Халифалик тонгги отаётганини ҳис қиляпмиз. Шунинг учун сиз аскарларни Аллоҳнинг дини ва даъватига ёрдам бериш имкониятини қўлдан бермасликка чақирамиз. Ўрнингиздан туринг, Аллоҳу Акбар деб ҳайқиринг ва најотга шошилинг. Биз эй Авс, эй Хазраж, эй аскарлар деб нидо қилар эканмизnidойимизни қабул қилинг... Аллоҳ Таоло айтади:

﴿إِن يَنْصُرُكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبٌ لَكُمْ وَإِن تَحْذِلُكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

«Агар сизларга Аллоҳ ёр бўлса, ҳеч ким сизлардан голиб бўлmas. Ва агар сизларни ёрдамсиз қўйса, Ундан ўзга ҳеч бир зот ёрдамчи бўлmas. Имон келтирган зотлар Аллоҳнинг ўзигагина суянсинлар!» [Оли Имрон 160] □

**МАТБУОТ ВА УНИНГ ХОДИМЛАРИ АЛЛОҲГА СОДИҚ ВА
УНИНГ ДУШМАНЛАРИДАН ЙИРОҚ БЎЛГАН ПОК
ЖУРНАЛИСТЛАРМИ ЁКИ ЯНГИ «ХУЛАКУ» ВА УНГА
ЎХШАГАНЛАРГА ЁЛЛАНГАН ҚАЛАМ СОҲИБЛАРИМИ?!**

**Доктор Мусъаб Абу Арқуб
Хизб ут-Тахрирнинг Фаластиндаги
матбуот бўлими аъзоси**

«Бизга ерни мулк қилиб берган, махлуқотлари устидан бизни ҳукмрон қилган беайб осмон илоҳи номи билан бошлайман. Худо бизни улар устидан ҳукмдор қилган бу бандалар «мамлуклар» наслидан бўлган подшоҳ Музafferга маълумдир. Музaffer Миср, унинг ишлари, барча амирларию аскарлари, котибларию хизматчилари, кўчманчиларию ўтроклари, улуғларию кичиклари соҳибидир... Биз худонинг ердаги аскарларимиз, у бизни ўзининг ғазабидан яратди ва ғазаби тушган кишилар устидан бизни ҳукмрон қилди... Бизнинг (рақибни) тийиб қўювчи азму қароримиздан сабоқ олишингиз учун барча шаҳарларда сизларга сабоқ бериб қўювчи ишлар бор... Парда очилишидан ва қайта хато қилиб қўйишингиздан олдин бошқалардан сабоқ олиб ишингизни бизга топширинг.. Биз йигланган кишига раҳм қилмаймиз, арзланганга хушмуомала бўлмаймиз. Биз юртларни фатҳ қилиб ерни фасоддан тозалаймиз... Сизлар қочасиз биз қувамиш.. Қайси ер сизларга бошпана бўлади? Қайси юрт сизларни ҳимоя қиласи? Сув ва нам(бой)лик бизда бўлса сиз бунинг қайси бирини кўрасиз? Сизлар бизнинг қиличимиздан омон қолмайсиз, қўлимиздан қутула олмайсиз. Чунки, отларимиз учқур, қиличларимиз кескир, найзаларимиз тешиб ўтувчи, ўқларимиз қувиб етuvчи.. Қалбимиз тоғ ва саноғимиз қум кабидир! Қалъалар бизни қайтара олмайди, қўшинлар бизга қарши жангла фойда бермайди ва бизга қарши дуоингиз тингланмайди! Чунки сизлар ҳаром едингиз, саломга алик олишдан кибрландингиз, қасамни буздингиз, орангизда гап уқмаслик ва осийлик кенг тарқалди. Энди, хорлик ва шармандалик хуш хабарини қабул қилинг.

﴿فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الَّهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

«Энди Бугун ерда ноҳақ қибрү ҳаво қилганларингиз сабабли хорлик азоби билан жазоланурсизлар» [Аҳқоф 20]

﴿وَسَيَعْلَمُ اللَّهُ أَئَ مُنْقَلِبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾

«Золим кимсалар эса яқинда қандай оқибатга қараб кетаётганларини билиб қолурлар» [Шуаро 227]

Дарҳақиқат, бизнинг коғирлигимиз ва сизнинг фожирлигингиз тасдиқланди... Тадбир қилинган ишлар ва белгиланган ҳукмлар қўлида бўлган зот бизни устингиздан ҳукмон қилди. Сизларнинг кўплигингиз бизнинг олдимизда оздир, кучлигингиз қаршимизда хордир, подшоҳларингиз учун олдимизда хўрланишдан бошқа чора қолмади... Гапни чўзманглар ва уруш учқуни аланга олишидан олдин тез жавоб қилинглар.. Уруш аланга олса олдимизда на обрў-эътибор ва на (йўл кўрсатувчи) китоб, (ҳимоя қилувчи) қалья топа олмайсиз. Чунки найзаларимиз сизни бутунлай саросимага солиб қўяди. Сиз биздан улкан баҳтсизликка учрайсиз, юртларингиз сиздан холи бўлиб тахтлари бўум-бўш бўлиб қолади... Биз сизларга инсоф қилдик. Чунки, биз сизларга нома йўллаб беозорлигимиз (шошмаслигимиз) билан сизларга муруват кўрсатдик».

Хулакунинг сulton Музаффар Кутзга йўллаган таҳдидли мактуби манашуندай бўлган эди. Айтилишича, бу мактуб Шом аҳлига юборилган. Бу мактуб - агар бу мактубни қабул қилиб олувчи Аллоҳга боғланган бўлмаса – қўркувга солиб қўювчи мактубдир. Бироқ, бу мактубнинг ёзилиши, лафзларининг сермазмунлиги ва нозик бадиий услугуда баён қилиниши эътиборни тортади. Чунки, бундай мактуб факат араб тили билан завқланган, кечаю кундуз шу тил билан нафас олган ва унинг маънолари билан яшаган араб томонидангина ёзилиши мумкин. Демак, бу мактубни ёзган котиб айни шу урушда котиблик вазифасида ишлаган, мусулмонлар юртларини фасодга тўлдирган Хулаку армиясининг матбуот машинасига ўзини сотган малай ва хоин арабдир.

Хулаку қўшинидаги бу ва бунга ўхшаган котиблар мўғул босқинчиларига катта хизмат кўрсатган. Улар кўрсатган хизматлар мусулмонлар юртларининг босиб олиниши, мусулмонларнинг ўлдирилиши, шаҳарларининг ёқилиши, орномусларининг топталиши ҳамда пойтахт ва асосий шаҳарларининг босиб олинишига, колаверса мўғул қўшинлари кархисида мусулмонлар қатъиятининг синишига замин яратди. Ўша таҳдидли нома котибига ўхшаган малай котиблар мўғул қўшинларининг қаҳрамонлиги тўғрисида афсонавий хабарларни тўқиб чиқаришди. Аллоҳ Таоло мусулмонлар юртларини

мўғуллардан озод қилган ишнинг амалга ошишига хукм қилишидан олдин бу малай котиблар тўқиган ҳикоялар оддий мусулмонлар қалбига кўркув солишга ўз ҳиссасини қўшиди. Тарихий айн жолут жангидан кейин мусулмонлар мўғуллар ёвузылигидан дунёни қутқарди. Бу жанг мўғулларнинг орзуларига чек қўйди ва Ислом Умматининг улуғлигини ва маълум ҳайбатини қайта тиклади.

Бундай иш бугун ҳам кўпам ўзгармаган. Бугун ҳам бизнинг юртларни босиб олган мустамлакачи Ғарб қўшинларига ўзларини шайтонга сотган журналистлар ҳамроҳлик қилмоқда. Улар янги Ҳулаку қўшиллари қўлидаги қуролга айланиб Ислом Умматига кечаю кундуз таҳдидли номаларни йўллашмоқда. Бундай журналистлар Ҳулаку мусулмонларга йўллаган номадан таъсири кам бўлмаган таҳдидли сўзларни замонавий шаклда, таъсирининг кучидан қалб деярли тўхтаб қоладиган даражада таъсирили услубда ёзишдан ҳам уялишмади.

Ахборот воситаларидаги бу номалар бундай таҳдид ҳамда душманлар қувватидан ва уларнинг бир жойга жамланишидан кўркитиши чегарасидагина тўхтаб қолмади, балки бундан ўтиб фикрий номалар йўлланишигача етиб борди. Бундай фикрий номалар мусулмонлар сақофатига, ақидасига, сабрига ва мустамлакачи кофирга тобеълиқдан озод бўлиш тўғрисидаги умидларига ҳужум қилиш учун уларнинг ақлларига кириб боришга уринмоқда. Шу ўринда айрим мисолларга тўхталиб ўтиш лозим. Бу мисоллар «Ҳулакунинг ва унга ўхшаганларнинг матбуот ходимлари» ҳозирги асрда қўйидагича номаларни йўллаш орқали бу соҳада амалга ошираётган ишлар сувратини чизиб беради.

1 – Уммат армиялари бошқа армияларга тенглаша олмайди. Жангда уммат эга бўлган куч тажрибасиз ёшлар ва тўрт ғилдираги ҳам тортувчи автомобиллардир:

Исломий Умматга қарши битим тузган ҳарбий иттифоқлар худди бутун дунё мусулмонларга қарши тўплангандек ва Исломий Уммат уларга қарши тура оладиган кучга эга эмасдек тасвириланади. Уларнинг тасвирилашича бундай армиялар ва учоқларга қарши турганлар учоқ ташувчи кемаларга, учоқларга, бошқариладиган ракеталарга, сунъий йўлдошларга ва булардан бошқа уруш қуролларига қарши тура олмайдиган тажрибасиз ёшлардир. Бу номаларда Исломга мансуб ҳалқлар, Исломий Уммат армиялари ва бу армияларнинг имкониятлари ҳақида

гапирилмайди. Бу армиялар доим ҳокимлар қаторига, қолаверса Исломий Умматга қарши эълон қилинган иттифоқлар доирасига киритилади. Бу номаларда келишича, исломий армияларнинг малай ҳукмдорларга мутеъ бўлиши муқаррар ва бу ҳақда мунозараға ўрин йўқ. Уммат армиясига бундай баҳо берилиши, Исломий Умматга қилинган ҳужумга қарши туриш ҳақида гапирилганида армиянинг истисно қилиниши юзаки фикрловчи оддий одамларда уммат армиясини умматдан эмас деган фикрнинг кучайишини юзага келтирди. Чунки юзаки фикрловчи оддий одамлар тарихни ўқимаган ва улар бу умматнинг асл ҳақиқатини, яъни бу уммат заифлашиши мумкинлигини, бироқ ўлмаслигини билмайдилар... Армия бу умматни тез кунларда озод қилишини, хоин ҳукмдорлардан ажralиб чиқиб уммат карвонига қўшилишини ҳамда Расулуллоҳ ﷺ башорат қилган халифаликни қайта тиклаш учун уммат билан бирлашишини билмайдилар.

2 – Исломий Уммат қайта оёққа турға олмайдиган даражада мағлубиятга учраган:

Ҳар куни қирғинларни, бомбаланиб вайрон қилинган биноларни тасвирлаган юзлаган сувратлар, хабарлар эфирга узатилади ва бу ҳақда мақолалар битилади. Бундай тасвирлар «бу уммат тугади, унинг оёққа туришига умид йўқ...Бағдод, Шом, Яман қулади... Миср, Ливия ва булардан бошқа мусулмонларнинг юртлари вайрон бўлиш арафасида турибди» деган тасаввурни пайдо қиласди. Бундай тасвир ва хабарларда очиқ тарихий ҳақиқатлардан кўз юмилади. Яъни, модомики Ислом ақидаси, Исломнинг теран фикрлари умматда ўрнашган экан уммат шубҳасиз оёққа туриши ва у биноларнинг вайрон бўлиши, шаҳарларнинг йўқ бўлиб кетишига парво қилмаслиги, мувозанатини йўқотмаслиги тарихий ҳақиқатдир. Уммат Ислом билан капитализмнинг мағлубиятга учраган ҳар бир фикри устидан ғалаба қиласди. Капитализм куч ва бойлик билангина Исломга қарши одамларни сафарбар қила олади. Бу курашда мусулмон одам Аллоҳнинг йўлида жонини фидо қилишга тайёр... Чунки уммат ҳануз тирикдир, у Аллоҳнинг ёрдами ила тез кунларда ўз сultonлигини қайта тиклайди. Пасткаш авантюрачилар Исломий Умматнинг халқаро майдонга қайтиши яқинлашганини ҳис қилганлари учунгина умматга итдек ташланишмоқда. Уммат халқаро майдонга буюк уммат

сифатида қайта келади ва тарихда бўлганидек унинг қархисида бирортасининг турда олиши мумкин бўлмайди.

3 – Уммат ёшлари қарши туришдан қочиб, енгил ҳаётни излаб қўчиб кетмоқда, уларни ўз юртлари қувмоқда ва Ғарб уларни қабул қилмоқда:

Хабар агентлиги ёки газеталар ҳокимлар зулмидан ҳамда улар қўллаб-қувватлаётган ҳамда бошқараётган урушдан қочиб чегарадан ўтиб кетаётган муҳожирлар ҳақидаги хабар, суврат ёки мақоладан холи бўлмай қолди. Буларнинг барчаси Исломий Умматга «Ғарб ҳавфсиз паноҳ жой, мусулмонларнинг юртлари ўз фарзандларини қувмоқда ва улар ҳам ўз навбатида масъулиятдан қочмоқда» дея нома йўллаш учун бу одамларни масъулиятдан қочиб енгил ҳаёт ортидан қуваётган қилиб тасвирламоқда. Улар бундай номалар орқали мусулмон ёшларнинг ўз юртини ва оиласини ортда қолдириб Европада яшаш учун ўзларини ўлимга отаётган муҳожирлар тўлқинини кўриб ноумидликка тушишларини исташмоқда. Бу кўриниш мусулмонлар бошдан кечираётган урушлар, қирғин ва вайронагарчиллик оқибати бўлишига қарамай улар буни шундай тасвирлашмоқда... Европаликлар ҳам жаҳон уруши пайтида урушдан қочиб кўчишган ва кўчалари ҳамда шаҳарлари қочоқларга тўлиб кетган эди. Ўша пайтда бу қочоқлар тўлқини мусулмон қочоқлар тасвирланганидек умматнинг юртидан кўчиб кетиши, бир ҳазоратнинг иккинчи бир ҳазоратдан устунлиги ёки фикрий мағлубият ва ёки масъулиятдан қочиш сифатида тасвирланмаган.

4 – Бошпанасиз қолиш, қамоқقا олиниш, қирғин қилиниш, уй-жойи бомбаланиб вайрон бўлиши Ғарбга малай режимларни ўзгартириш мақсадида бу режимларга қарши чиқувчиларнинг қисматидир:

Кофири Ғарбга ва унинг қоровуллари хисобланган хоин ҳукмдорларга қуллик қилишдан озод бўлишга интилевчиларнинг барчасига – ҳукмдорларга қарши чиқиш ва уларга қарши бош кўтариш тўғрисида фикрлассангиз сизларнинг қисматингиз ҳам манашуندай бўлади – дея таҳдидли нома йўллаш мақсадида қочоқлар лагерларида яшаётган диндошларимизнинг қийинчиликлари ёритилади. Ўзларини янги «хулакулар» армиясига сотган журналистлар томонидан Ислом Уммати фарзандларига йўлланган хулакучча номаларга

хисса қўшиш мақсадида тоифачи қўнгилли лашкарлар томонидан мусулмонларнинг шафқатсиз қийноққа солинишини ва қирғин қилинишини кўрсатган видеолавҳалар сиздирилди. Шунинг учун ахборот воситалари бераётган бу номалар Ислом Умматини Ғарбга малай бўлган ҳукмдорлардан халос бўлишга, уларга қарши чиқиб қўзғолишга унダメғи лозим. Чунки бу ҳукмдорлар бизнинг юртларда Ғарбнинг нуфузини сақлаб қолиш учун Умматни қирмоқда ва уни қувғин қилмоқда.

5 – Уммат мустақил қарорга эга эмас. Чунки қарор АҚШ ва Европа қўлида бўлиб уларга мусулмонларнинг кучи етмайди:

Янги ҳулакулар армиясига тобеъ бўлган хоин хабар агентликлари ҳамда матбуот ходимларидан ташкил топган ёлланган қалам сохиблари ва таҳлилчилар «дунё буюк давлатлар ўртасида тақсимланган, уларга ҳеч қарши чиқиб бўлмайди ва буни ўзгаришига ҳам умид йўқ» деб тасвирлашга эътибор каратишимокда. Ислом Умматига «факат Ғарбнинг розилиги билангина чегаралар белгиланади, давлатлар тикланади ва режимлар ўзгаради, бу ишларга Исломий Умматнинг алоқаси йўқ, чунки Исломий Уммат мағлуб уммат бўлиб янги ҳулакулар армиясига кучи етмайди» деган мазмунда нома йўллаш учун матбуотга Ислом дунёсининг янги хариталари сиздирилди. Бу ўзларини мустамлакачи Ғарбга сотган ва таҳдидли ҳулакучча номаларнинг котибига айланган матбуот ходимлари йўллаган номадир. Бироқ бу нома ўзининг инсонлар учун чиқарилган умматнинг энг яхиси эканлигига ишонган умматни асло қўрқита олмайди. Бу уммат агар Аллоҳга юзланса, ёлғиз унгагина боғлансанса ва Халифалик давлати кўтарган Уқоб байроғи остида Аллоҳнинг калимасини олий қилиш учун жанг қилса доим ғалабага эришади. Шунинг учун Уммат Аллоҳнинг кўмагида тез кунларда бу давлатни тиклашга ҳаракат қилиши лозим.

6 – Мусулмонларнинг бирлашиши имконсиз, қолаверса бу маҳол ишдир. Уммат тарқоқ бўлиб ва ўзаро низолашиб қолаверади:

Мустамлакачи Ғарб армияларига ҳамроҳлик қилувчи журналистлар Исломий Уммат вакиллари ўртасидаги бўлиниш ва тарқоқликни тасвирлаган хабарларни эфирга узатади. Улар ихтилоф ва бўлинишнинг намунаси сифатида Фатҳ ва Ҳамас харакати хақидаги хабарларга ойдинлик киритади. Уларнинг

тасвирилашича, гўё бу икки мазкур гурухнинг сиёсий лойиҳалар, мансаб ва соҳта ҳукумат устида келишолмаслиги Фаластин ахли тарқоқлигини намоён қилади. Бундай журналистлар Исломий Умматнинг бирлашиши мумкин эмаслиги айтилган номаларни йўллаш учун Мисрдаги ва бошқа мусулмонларнинг юртларидағи тарқоқликка ҳам эътиборни қаратадилар. Ҳолбуки, бу Умматнинг Халифалик давлати соясида бирлашишини Ислом ақидаси ва шаръий аҳкомлар вожиб қилиб белгилаган. Халифалик давлати асрлар давомида бу умматнинг бирлигини гавдалантириб келган. Оқил киши буни инкор қилиши мумкин эмас.

7 – Элита бошқарувга яроқли эмас ва уйғониш лойиҳаси ҳам мавжуд эмас:

Давра сухбати дастурлари шундай тайёрланиб олиб бориладики, бу кўрсатувлар тамошабинда «ўзаро рақобатлашаётган элита умматни етаклашга яроқли эмас ҳамда партиялар, ҳаракатлар ва мухолафат умматни қолоқликдан чиқарадиган, Ғарбга қул бўлишдан озод қиласидиган аниқ уйғониш лойиҳасига ҳам эга эмас» деган таассурот қолдиради. Бундай дастурларни олиб борувчилар умматни умидсизликка туширувчи номаларни йўллаш учун умматни уйғотишга ҳақиқий ҳаракат қилувчилар ҳақида гапирмайди ва уларнинг фаолиятини ёритмайди. Шунингдек бу дастурларда умматни ҳақиқий уйғотувчи лойиҳа бўлган Халифалик лойиҳаси ҳақида ҳам гапирилмайди. Улар умматнинг қолоқликдан ва тобеъликдан халос қилишга яроқли бўлган ҳар қандай лойиҳани рад этадиган даражада умидсизликка тушишини истайдилар.

8 – Бақир-чақир қилувчи оломонга айланган умматнинг бу табиати яна қайта башариятга пешқадамлик қилишига имкон бермайди:

Ғарбни улуғловчи матбуот ходимларининг барчаси Исломий Умматга манашуندай номаларни йўллашга ҳисса кўшмоқда. Бундай матбуот ходимлари Ғарбнинг маданий ва илмий тараққиётини улуғлайдилар ҳамда умматни қолоқ, тобеъ ва замон билан бирга қадам ташлашга лаёқатсиз дея айблайдилар. Улар умидсизликни пайдо қилиш учун Исломий Уммат табиатини олдинга интилмайдиган ва илм-фанга эътиборсиз дангаса дея сифатлаб нома йўллайдилар. Умматнинг қолоқлашиши сабабчиси мустамлакачи Ғарб ва айни шу Ғарб унинг тикланишига тўсик кўйишга уринаётган Халифалик

давлатининг йўқлиги эканлигини инкор қиласидилар. Бу хоинлар мусулмонларнинг ғамхўр давлати бор бўлган кунларда Исломий Уммат маданий ва илмий тараққиётга эришгани ҳақида гапирмайдилар.

9 – Қолоқлик, қашшоқлик ва жаҳолат воқеий ишлар бўлиб бу ишлардан қутулиш мумкин эмас:

Ахборот воситалари журналистлар орқали ҳар куни шундай номаларни йўлламоқдаки бу номалар қашшоқлик ва жаҳолатни Исломий Уммат ҳаётининг уринишларга қарамай ундан қочиб қутулиб бўлмайдиган ажралмас қисми сифатида кўрсатади. Улар бу номалар билан бир қаторда қашшоқликдан, жаҳолат ва қолоқликдан халос бўлиш тўғрисидаги қарашларни ва лойиҳаларни айтадилар. Бу қараш ва лойиҳаларни ўргангандан бу ечимларнинг воқеъликдан бирор нарсани асло ўзгартира олмайдиган жузъий ечимлар эканлигини билади... Бу номаларда қолоқлик, қашшоқлик ва жаҳолат ортида турган вазъий режимларни тугатишда ҳамда шариатни татбиқ қилувчи Халифалик низомини тиклашда гавдаланувчи туб ечим ҳақида гапирилмайди. Ҳолбуки, шариатнинг татбиқ қилиниши Исломий Уммат бошдан кечираётган қашшоқликдан, қолоқлик ва жаҳолатдан халос бўлишни таъминлайди.

10 – Ислом ақлий қарашлардир, қонунчилик мунозарали башарий тушунчалардир:

Сарой уламолари тизими янги хулакулар армияларидағи матбуот ходимлари билан бирга бу топшириқни амалга оширишга ҳаракат қилмоқда. Улар тушунчаларни бекарорлаштириш ҳамда исломий бирликни, Ислом султонлигининг қайта тикланишини ва исломий юртларнинг босиб олинишига қарши туришни таъминловчи барча шаръий аҳкомлар тўғрисида шубҳа уйғотиш орқали умматнинг фикрий биносини парчалашга уринишмоқда. Мужмал ва муфассал шаръий аҳкомлар шундай бир услубда қўлланадики бу услуб орқали мусулмонларни бекарорлаштириш учун аниқ қоидалар ва ҳақиқатлар тўғрисида шубҳа уйғотовувчи, шаръий аҳкомларни бузишга журъат қилишга ундовчи номалар йўлланади. Дарҳақиқат, бу ёлланган малайлар унутмоқдаки Аллоҳ Таоло бу динни ўз кафолатига олган ва бу умматнинг соғлом табииати шаръий аҳкомларга бепарволик билан қаровчи ёки унга хужум қилувчи хар бир бўхтончини рад этади. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿إِنَّا نَخْنُ نَزَّلْنَا آلَذِكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾

«Албатта бу эслатмани (яъни Куръонни) Биз Ўзимиз нозил қилдик ва шубҳасиз, Ўзимиз уни сақлагувчимиз» [Хижр 9]

11 – Ислом янги дунёга яроқсиздир:

Фарб умумий турда Ислом фикрларига ҳамда аёлга, жиҳодга, бошқарув ва иқтисодга алоқадор ҳукмларга ҳужум қилишда бизнинг юртлардаги матбуот ходимларидан ташкил топган малайлари билан ҳамкорлик қилмоқда. Улар деярли ҳар куни аёлнинг шармандали кийим кийишини табиий иш қилиб тасвирилган номаларни йўллашмоқда. Бу номаларда тасвириланишича замонавий аёлнинг иш жойида шаръий либосни кийиши, шунингдек аёл ўз ҳаётини банкларсиз ва судхўрлик қарзларсиз тўғрилаши мумкин эмас. Уларга кўра, бирор киши турли озчиликлар ва тоифаларни ўз ичига олган кенг майдонли давлатни халифа сифатида идора қила олмайди ҳамда давлат қонунларини парламентларда халқнинг ўзи белгилаши лозим... Ҳар куни йўлланаётган бундай номалар ҳаёт низоми бўлган Исломга қарши уруш қилмоқда. Ҳолбуки, Ислом низомидан раббоний қонунлар балкиб чиқади. Бу қонунлар барча иқтисодий ва ижтимоий соҳаларни, бошқарув низомларини ҳамда ҳаётнинг барча соҳаларини шундай бир тартибда муолажа қиласиди мусулмонлар давлати мавжуд бўлган кунда баҳтли ҳаёт кечирганидек бутун башариятнинг баҳтли ҳаёт кечиришини амалга оширади.

12 – Халифалик адолатсиз лойиҳа бўлиб унда факат қирғин ва зўравонлик бўлади:

Ахборот воситаларида Халифалик сўзига қора парда тортилиши ва унинг ўтмиши айтилмаслиги оқибатида Халифаликка боғлиқ ҳар бир нарса бузиб кўрсатиладиган бўлиб қолди. Бунинг натижасида Халифаликка чақирган ҳар бир кишига террорчилик айби ёпиштирилди. Айрим ташкилотлар амалга оширган қирғинлар ва ҳаддан ортиқ зўравонликлар ҳам Халифаликка ва умматнинг уйғониш лойиҳасига боғланадиган бўлиб қолди. Ҳатто Халифалик сўзи қирфинга, террорга, кўркитишига, ваҳшийларча жазолашга, чўқтиришига, бош кесишига, қолоқликка, шаҳватпарастликка ва ёмон таассурот қолдирувчи барча ишларга маънодош сўзга айланиб қолди. Бироқ бу, умматни ҳазорий лойиҳасидан узоклаштириш учун

амалга оширилган омадсиз уринишдир. Чунки, Халифаликнинг порлоқ воқеъси ва мусулмонлар қалбидан жой олган нурли тарихи бор. Ислом Уммати қалбидан жой олган бу тарихни янги ҳулакулар матбуоти асло ўзгартира олмайди. Чунки умматрошид халифаларни, Халифаликнинг жангларини, мусулмонларнинг фатҳларини ва уларнинг Халифаликка ҳамда халифаларга боғлиқ ғалабаларини ханузгача ёдга олади. Шунингдек биз, саййидимиз Абу Бакрнинг ғамхўрлиги ва қатъиятини, Умарнинг адолати ва тақвосини, Усмон ва Алийнинг тақвосини ҳамда улардан бошқа мусулмонларнинг халифаларини асло унутмаймиз.

13 – Демократик фуқаролик давлати Исломий Уммат бошдан кечираётган азиятларнинг ечими

Хоин журналистлар Гарб демократиясини энг намунавий ечим ва уммат муаммоларини муолажа қилишнинг шифобахш дориси дея далил келтиришдан ҳеч ҳам тўхтамадилар. Улар умматни чалғитиш учун амалга ошираётган уринишларида демократияни шубҳасиз ҳақиқат ва уммат жамоатчилигининг талаби дея талқин қилмоқдалар. Бироқ, демократик фуқаролик давлати зулми остида яшаётган Исломий Уммат фарзандларида уларнинг бу уриниши муваффақиятга эришмади. Ҳукмдорлар халқи олдида шарманда бўлганидан кейин янги шахсларни ҳокимиятига олиб келиш учун яна қайта демократик фуқаролик давлатини тиклаш ирода қилинмоқда. Миср, Тунис ва Ливиядаги ярим қўзғолонлардан кейин режимлар янги башараплар билан қайтиб келганини уммат тушуниб етди. Шунингдек, ечим демократик режимларни ва фуқаролик давлатини қулатишда ҳамда юртларимиздан Фарбнинг нуфузини сугуриб ташлаб Халифалик низомини тиклашда яширинганини ҳам уммат англаб етди.

14 – Давлат фақат халқаро шартномаларга, яъни мустамлакачига ва унинг малайига боғланиб яшами мумкин:

Хоин журналистлар халқаро шартномаларга, халқаро урф ва қонунларга риоя қилиш лозимлигини тинимсиз такрорлайдилар ва бу шартномаларни ҳар бир шахсга ёки сиёсий ҳаракатга сиёsat оламига ўтишнинг ҳужжати сифатида тақдим қиласидилар. Бу билан улар мустамлакачи Фарбга тобе бўлиш ҳамда халқаро қонунлар ва хайъатларда гавдаланувчи мустамлакачилик

қуролларига бўйсуниш лозим дея нома йўлламоқчи бўладилар. Бу номаларда умматнинг Farrellга тобе бўлиши унга қарши чиқиш мумкин бўлмаган иш ва халқаро тизимдан чиқиш ҳақида гапириш уни тасдиқлаш мумкин бўлмаган телбалик дея уқтирилади. Ислом, инсонларни капиталист мустамлакачиларга ҳамда халқаро ҳайъатларда гавдаланувчи халқаро мустамлакачилик қуролларига қуллик қилишдан халос қиласи. Бундай мустамлакачилик қуроллари хавфсизлик кенгashi, халқаро банк, халқаро савдо шартномалари каби ҳайъатлар ҳамда булардан бошқа мустамлакачилик воситалари ва услубларидир. Бу ҳайъатлар очкўз капиталистлар тарафидан халқларнинг қул қилинишини ва уларнинг бойликлари талонтарож қилинишини кучайтиради.

15 – Яхуд вужуди у билан тинч-тотув яшаш керак бўлган воқеъликка айланди. Бу вужуд билан халқаро ҳамжамият қуроллари доирасида курашиш қонунийдир:

Хоин журналистлар яхуд вужудига у билан ҳамкорлик қилиш керак бўлган вужуд сифатида муносабатда бўладилар ва унинг воқеъий вужудини тан оладилар. Улар шундан келиб чиқиб манашундай хатарли номаларни йўллайдилар. Матбуот ходимлари муҳокама қилиши мумкин бўлган энг асосий масала курашни қонуний курашга айлантиришдир. Уларга кўра бу кураш халқаро низом доирасида бўлсагина қонуний бўлади. Бу низомга эса мустамлакачи Farrell ҳукмронлик қиласи. Уларнинг даъвосича, муборак замин масаласини муҳокама қилиши керак бўлган томонлар Хавфсизлик Кенгashi, Халқаро жиноят суди, Инсон ҳуқуқларини химоя қилиш ташкилотлари ва булардан бошқа халқаро ҳайъатлардир. Матбуотда муборак заминни озод қилиш ва яхуд вужудини бира тўла тугатиш учун армияларни ҳаракатга келтиришни вожиб қилувчи шаръий ҳукмлар гапирилмайди. Бугунги матбуот Яманда Исломий Уммат душманларига хизмат қилувчи урушларга уммат армияларини ҳаракатга келтирилишини ёки Ироқ ва Шомда мусулмонларни бомбалаган салбчилар иттифоқида армияларнинг иштирок этишини қўллаб-қувватлади.

Булар матбуот ходимлари деярли ҳар куни йўллаётган номалар ҳақида келтирилган мисолларнинг айримлариdir. Бундай номаларни йўлловчи матбуот ходимлари Исломий Умматга қарши салбчилик ҳужумида мустамлакачи Farrell

армиялари томонига ўтиб олдилар. Бу билан, Ҳулаку томонидан Ислом Умматига йўлланган тарихий номани ёзган котиблардан уларнинг фарқи қолмади. Шунинг учун улар мустамлакачи Ғарб армияларининг биринчи сафида турган ҳамда мусулмонларнинг асосий шаҳарларини вайрон қилган ва уларнинг ор-номусини оёқ-ости қилган қотилларни дўст тутган ҳисобланадилар... Ҳар бир журналист Исломий Уммат душманларини дўст тутиб қолмаслиги учун ва мустамлакачи Ғарб армияларининг биринчи сафида туриб Ислом Умматига хулакучча номаларни йўлладиган бўлиб қолмаслиги учун қаерда турганига ва кимни дўст тутаётганига қарасин... Ҳар бир журналист умматга хулакучча номаларни йўллашга қўшилиб қолишидан олдин эс-хушини йиғиб олсин. Чунки бундай номалар уни Исломий Уммат душманлари сафига қўшиб кўяди. Аллоҳга ва Исломий Умматга садоқатли бўлиш мусулмон журналистнинг бурчидир. У уммат учун ишончли насиҳатгўй, Ислом учун холис кўриқчи бўлиши ҳамда умматни уйғотишга ва Умматнинг энг яхши умматга айланишини кафолатловчи Халифаликни тиклашга харакат қилувчи бўлиши лозим.

Умматни уйғотишга, рошид Халифаликни тиклашга харакат қилаётган ҳар бир сиёsatчи ҳамда даъватчи ёлланган матбуот тарқатаБтган ҳар бир номага раддия бериб бу номаларнинг ёлғонлигини Умматга баён қилсин ва бу ишда суслик қилмасин... Агар у қодир бўлса раддия билдириб мақола ёзсин, хатиблик ёки мударрислик қилсин ва ёки Исломий Умматни мағлуб қилишни истаган малай журналистнинг ҳар бир номаси учун у билан мунозара қилсин. Қолаверса у, Ислом Умматига душманлик қилувчи матбуотга ҳамда хоин журналистлар орқали мустамлакачи Ғарб йўллаётган номаларга қандай раддия беришни фарзандларига ва ўз қарамоғидаги кишиларга ўргатсин. Кураш гоҳида ғалаба ва гоҳида мағлубият билан давом этади. Бу курашда Умматнинг қалбига қўрқув солиш учун йўлланган бундай номалар қаршисида чекинишга ўрин йўқ. Чунки – эй биродарим – ҳар биримиз Ислом чегараларидан бирида турибмиз... Шундай экан душман ҳаргиз сен турган томондан кириб келмасин!

Ва ниҳоят... Ҳулакунинг номалари Исломий Умматни мағлуб қила олмади. Бундай номага Шом аҳлининг жавоби қуйидагича бўлди: «Айтинг: Аллоҳ ҳар бир нарсага қодирдир, Аллоҳга

ҳамду сано ва ўқиши ёзишни билмаган пайғамбар, саййидимиз Мұхаммадга салоту саломлар бўлсин... Ҳоқон ҳузуридан тонгда келган мактубга жавобан айтамизки, Султонлик таҳти кучга тўлган пайтида Аллоҳ унга ғалаба берди ва унинг олдидаги тўғриликни мақбул қилди. Сизни Аллоҳнинг ғазабидан яралганингиз ва унинг ғазаби тушган кишилар устидан ҳукмрон қилинганингиз равшан бўлди. Сиз арзланувчига хушмуомала бўлмадингиз, йиғловчининг кўз ёшига раҳм қилмадингиз ва Аллоҳ қалбингиздан раҳматни суғуриб олди. Бу сизнинг энг катта айбингиздир, чунки бу султонлар сифати эмас шайтонлар сифатидир. Сабоқ олишингиз учун шу гувоҳлик етарлидир. Ўзингизни буюрувчи ва қайтарувчи дея сифатлашингизга келсак, биз «Айтинг: Эй, кофирлар! Мен сиз ибодат қилган нарсаларга ибодат қилмасман» дея айтамиз. Чунки, сизлар ҳар бир китобда лаънатландингиз, барча қабиҳликлар билан сифатландингиз ва ҳар бир пайғамбар тилида ёдга олиндингиз. Бизга сизларнинг хабарингиз сизлар яралган томондан келган ва сизлар ўзингиз даъво қилганингиздек кофирсиз. Огоҳ бўлингки, Аллоҳнинг лаънати кофирларгadir. Сизлар бизнинг бузғунчилик қилганимизни айтдингиз. Асосий ишга эътибор бермай иккинчи даражали ишларни маҳкам ушловчи киши Фиръавннинг ансорларидан кучли бўлолмайди. Биз хақиқий мўминлармиз, бизга айб араплашмаган, ғайб биздан юз ўғирмаган, Қуръон бизга нозил бўлган ва Аллоҳ бизга ҳануз раҳимдил. Биз Аллоҳ нозил қилган Қуръонни тасдиқладик, унинг таъвилини билдик. Жаҳаннам олови факат сизлар учун яратилди, терингизни куйдириш учун қизитилди. Шерларга тўнғизлар билан, арслонларга сиртлонлар билан, паҳлавон жангчиларга қўй туёғи билан таҳдид қилиш жуда ғалатидир. Бизнинг отларимиз Бурқаники (Ливиядаги жой), ўқларимиз Яманники ва қиличларимиз Музарники (араб қабиласи). Бу қиличлар зарбаси қаттиқ, таъриф-тавсифи етган мағрибу машриқ. Отлик суворийларимиз бамисоли арслон, учқур отларимиз истасанг қувиб етур. Қиличларимиз зарба бергандан кескир, арслонларимиз қаерга тушса қақшатғич зарба берур. Бирлигимизни таҳдид билан бузиб бўлмас, Азиз, Ҳамид, Латиф Зот қудрати қўллаган бизни хавф солиш қўрқитолмас. Ларзага солиш бизни безовта қилолмас. Сизга қарши бош қўтартсан шунинг ўзи ҳам бир тоат, сизга қарши жанг қилсан бу қандай

гўзал ҳашамат. Жангга кирсак биз билан жаннат ораси бир соатдир...». Раддия тугади.

Хулакунинг сulton Қутзга юборган элчилари ва таҳдидли номалари мусулмонларни қўрқита олмади. Сulton Қутз Ҳулаку томонидан йўлланган таҳдидли номаларни келтирган элчиларнинг кесилган бошини Қоҳирадаги майдонга осиб қўйди ва бошсиз таналарни Ҳулакуга олиб бориши учун улардан бирини тирик қолдирди. Музаффар Қутз Миср диёrlарига элчиларни юбориб Аллохнинг йўлида жиҳод қилишга чакирди. Из ибн Абдуссалом шахсан ўзи жиҳоднинг вожиблигини ва фазилатларини айтиб жиҳодга чақирди. Бу даъват натижасида кўп сонли одамлар қўзғолиб мусулмонлар армиясининг марказидан ва чап қанотидан жой олдилар. Мамлукларнинг хизматдаги кучлари армиянинг ўнг қанотидан жой олди.

Хижрий 658 йил рамазон ойининг 25 кунида бу икки қўшин учрашди. Исломий уммат Ҳулакунинг ёвузлигидан башариятни халос қилиш учун энг қўрқинчли жангоҳга кирди... Мусулмонлар Айн Жолутда ғалаба қилдилар ва Қутз уларнинг қолдиқларини таъқиб қилди. Мусулмонлар бир неча ҳафта ичидан бутун Шомни душмандан тозалаб Шом заминини яна қайта Ислом ва мусулмонлар мулкига қайтардилар. Дамашқ фатҳ қилинди ҳамда Қутз Миср ва Шомни қайта бирлашганини эълон қилди.

Ҳулакунинг таҳдидли номалари – гарчи бу номалар умматга хиёнат қилган моҳир котиблар томонидан битилган бўлса ҳам – Исломий Умматнинг Айн Жолут жангига киришига ва Ҳулаку армиясини бира тўла янчиб ташлашига тўсиқ бўла олмади. Мустамлакачи Ғарб армияларини биринчи сафида туриб жангга кирган, ўз умматига хиёнат қилган журналистлар номалари ҳам Исломий Умматнинг тортиб олинган сultonлигини қайтариб олишига ва пайғамбарлик минҳожига асосланган Халифаликни қайта тиклашига асло тўсиқ бўла олмайди. Уммат Айн Жолут жангига ўхшаган жангга яна қайта киради. Бу жангда Ғарб бизнинг юртлардан қувилиб унинг нуфузи бира тўла тугатилади ва мусулмонларнинг юртлари озод бўлиб бу муборак замин исломий юртлар тожининг дурига, Ислом диёрининг марказига айланади. □

ФАТВОЛАР ТАРТИБСИЗЛИГИ ВА УЛАРНИ ЎЗ

МУТАХАССИСИГА ЧЕКЛАШ ЛОЗИМЛИГИ:

ОРТИДАН БОТИЛ КЎЗЛАНГАН ҲАҚ СЎЗ

Исом Амира – Байтул Мақдис

Ақли бор одам қаршилик килмайдиган ҳақиқат шуки табиб танадаги касалликларни даволайди, муҳандис биноларнинг режасини тузади ва уни ижросига бош қош бўлади. Адвокат эса судда айбланувчини химоя қиласди. Барча соҳада шундай, яъни ҳар бир мутахассис ўз ихтисосига алоқали ишларни бажариш учун муносиб кишилардир. Шундан келиб чиқиб айтамизки фақих шаръий ҳукмларни истинбот қиласди ва ҳолатга қараб одамларни ундан хабардор қиласди. Фатво бериш керак бўлган жойда фатво беради, судда ҳукм чиқаради ва ўқув даргоҳларида талабаларга дарс беради ҳамда янги ва ихтилофли масалаларда уламолар билан баҳс ва мунозара қиласди. Чунки у исломий шаръий илмларда мутахассисдир, бу ер юзидағи энг хатарли мансаб бўлиб, бу мансаб эгаси Аллоҳ Таоло номидан имзо чекади. Бу исломий Уммат биладиган ва Росулуллоҳ ﷺ вафот этгандан бошлаб, қиёматгача авлоддан авлодга ўтиб келаётган ишдир.

Бу ҳақида Аллоҳ Таоло шундай дейди:

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنْ أَنَّمِنْ أَوْ الْحَوْفِ أَدَعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَّا أُولَئِكَ أَلْأَمُ مِنْهُمْ﴾

﴿عَلَمَهُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ رَبِّكُمْ لَأَتَبَعْتُمُ الْشَّيْطَانَ إِلَّا قَيْلَابًا﴾

«**Қачон уларга** (жсангга кетган мусулмон аскарлар ҳақида) **тинчлик ёки хавф-хатар** (яъни галаба ёки мағлубият) **хабари** келса, уни ёйиб юборадилар. Агар (улар ўзларига келган хабарни ҳар кимга ёйиб юрмасдан) **пайгамбарга ва ўзларидан** бўлган бошлиқларгагина етказганларида эди, уни (яъни мана шу хабарнинг ҳақиқатини) **билмоқчи** бўлган **кишилар** ўшалардан билган бўлар эдилар. Агар сизларга Аллоҳнинг фазлу марҳамати бўлмаса эди, (яъни Аллоҳ ўз марҳамати билан сизларни имонда устувор қилмаса эди) **айрим** **кишилардан** ташқари ҳаммангиз шайтонга эргашиб кетар эдингиз» [Нисо 83]

Бу оят уламолар ҳақидадир.

Маълумки Аллоҳ номидан илмсиз сўзлаш, хужжат ва далилсиз шариатдан гапириш оғир гуноҳ ва маъсиятдир. Аллоҳ Таоло айтади:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمُ وَالْبَغْيُ بِعَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَنَتَنَا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾

«Айтинг: «Парвардигорум фақатгина ошкор ва яширин бузуқликларни, (барча) гуноҳ ишларни, ноҳақ зулм қилишини ва Аллоҳга (шерик эканлигига) ҳеч қандай ҳужжасат туширмаган нарсаларни Үнга шерик қилиб олишингизни ҳамда Аллоҳ шаънига билмайдиган нарсаларни гапиришингизни ҳаром қилган, холос» [Аъроф 33]

Фатво чиқариш улуғ ва аҳамиятли ишдир. Киши раббоний уламолар ҳузурида тиз чўкиб, далилларни ўрганиш учун тунларни бедор ўтказиб ҳамда диннинг қоида ва мақсадларини ўрганиб кучли илм ва доно ақлга эга бўлсагина фатво бериш билан шуғулланиши мумкин. Абу Бақр ﷺ айтади: «Аллоҳнинг китобидан билмаган нарсани айтсам, на осмон менга соя солсин ва на ер мени кўтарсан». Абдурраҳмон ибн Абу Лайло айтади: «Мен Росулуллоҳ ﷺнинг 120га яқин саҳобаларини танирдим. Улар ўзидан кўра биродари ҳадис ривоят қилишини ва фатво беришини афзал кўрар эдилар». Фатво бериш улуғ ва хатарли ҳамда қадр қиймати баланд ишдир. Айниқса Уммат таназзулга юз тутиб, фитналар кўпайган айни пайтда унинг шаръий қоидалари ва диний тартибларини билиш керак...

Аллоҳ Таоло айтади:

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ الْسِّنَنُكُمْ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾

«Аллоҳ шаънига ёлгон тўқиши учун (яъни, Аллоҳ буюрмаган ҳукмларни Аллоҳники дейиш учун) тилларингизга келган ёлгонни гапириб: «Бу ҳалол, бу ҳаром», деяверманглар! Чунки Аллоҳ шаънига ёлгон тўқийдиган кимсалар ҳеч најсом тоғмаслар» [Наҳл 116]

Росулуллоҳ ﷺ айтадилар:

«مَنْ يَقُلْ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ فَلَيَتَسْوَدْ مَقْعُدَةً مِنْ جَهَنَّمَ مَنْ أُفْسِيَ بِغَيْرِ عِلْمٍ كَانَ إِثْمُهُ عَلَى مَنْ أَفْتَاهُ»

«Ким мен айтмаган сўзни менинг номимдан гапирса, дўзахдан ўз жойини тайёрласин. Ким илмсиз фатво берса, унинг гунохи фатво берганга ёзилади». Саҳнун ибн Сайд (Аллоҳ раҳмат қилсин) айтади: «Энг кўп фатво берадиган киши

энг илми оз кишидир». Ибн Масъуд رض айтади: «Одамларнинг ҳар бир сўраган нарсасига фатво берадиган киши мажнундир». Али رض айтади: «Кишидан билмайдиган нарсаси ҳақида сўрасанг ва у Аллоҳ билгувчироқ деб жавоб берса қандаям яхши». Ибн Аббос رض айтади: «Агар олим билмайман дейишдан тўхтаса, бу унинг ўлганидир». Уқба ибн Муслим айтади: «Умар رض билан 34 ой бирга бўлдим. Шу вақт орасида ундан бирор нарса сўрасалар, у кўпинча билмайман деб жавоб берар эди ва менга қараб улар нимани хоҳлашаётганини биласанми, улар жаҳаннам устидаги кўприк бўлишимизни хоҳлашяпти, дер эди». Бу ҳақда тобеинларнинг машҳур гаплари бор. Ибн Ҳасийн айтади: «Сизлардан бирингиз сўралган масалага шундай фатво беряпсизки, агар уни Умарга айтиб беришганда, У бу фатвога қарши Бадр аҳлини тўплаган бўлар эди». Абу Усмон Ҳаддод айтади: «Ким пухта ўйлаб, эҳтиёткорлик билан иш кўрса, унга топқир одамга ёзилмаган савоб ёзилади».

Саҳнун бир масала хусусида фатво беришда уч кун ўйланиб қолди ва бу қийин масала экан деди. Фатво сўраган киши ҳар қандай қийин масалада сени Аллоҳ тўғриласин деди. Шунда У: Сен мени гапингни эшитиб, ўзини дўзахга ташлайди деб ўйлайсанми? деди, Имом Моликнинг шайхи Робиа айтади: «Айрим фатво берувчилар зиндонга ўғрилардан кўра лойиқроқдир». Имом Молик айтади: «Фатво беришда шошилиш жаҳолат ва аҳмоқликдир». Ибн Қайим айтади: «Саҳобалар ва тобеинлар шошмашошарлик билан фатво беришни ёмон кўришар эди». Росулуллоҳ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم айтадилар:

«أَشَدُّ مَا أَتَخَوَّفُ عَلَىٰ أَمْتَيِ ثَلَاثَةٍ: زَلْلَةُ عَالَمٍ (وَهَذَا إِنَّمَا يَحْصُلُ بِالْغَنْوَى)، وَجَدْلُ مُنَافِقٍ
بِالْقُرْآنِ، وَدُبْيَا تَقْطُعُ رِقَابُكُمْ فَإِنَّهُمُوا هَا عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ»

«Умматимга уч нарсадан қаттиқ қўрқаман: Олимнинг хатоси (бу фатво туфайли рўй беради), мунофиқ кимсанинг Куръон ҳақида баҳс мунозара қилиши ва ўлдирадиган дунё. Бу хислатлардан узоқлашинг». Умар رض айтади: «Олимнинг хатоси, мунофиқнинг Куръон ҳақида мунозара қилиши ва адаштирувчи имомларнинг бошқаруви Исломни парчалайди». Ато (Аллоҳ раҳмат қилсин) айтади: «Шундай қавмларни кўрдимки, уларнинг бирортасидан бир масала ҳақида сўрасанг, кўрқиб жавоб беришади». Суфён Саврий айтади: «Фатво

беришда одамларнинг энг билувчироғи ундан сукут сақлаганидир. Фатвода энг жоҳили эса, кўп гапирадиганидир». Ибн Мусайяб «Аллоҳим мени хато фатво беришдан сақлагин ва мен туфайли бошқасига птур етиб қолишидан асрагин» деганидан кейингина фатво берар эди.

Имом Молик (Аллоҳ раҳмат қилсин) шундай деган эди: «Мадина аҳлидан етмиш киши шу ишга лойиқ эканим ҳақида гувоҳлик берсагина фатво бераман», сўнг яна айтдики: «Шаҳримиздаги олим ва факиҳлар бирор масаладан сўралсалар, унга жавоб беришдан ўлим афзал деб билишар эди». Ундан бирор масала сўраган кишига: «Ҳолингга вой бўлсин, мени Аллоҳ билан ўртангда ҳужжат қилмоқчимисан? Олдин Аллоҳнинг азобидан қандай ўзим халос бўлишим ҳақида ўйлаб олай, кейин сени халос қилиш ҳақида айтаман», дер эди. Имом Шофеий (Аллоҳ раҳмат қилсин) шундай деган эди: «Фатво борасида Ибн Уяйнадан зўрроқ бирортасини кўрмадим, шунингдек фатво сўралганда Ибн Уяйна ва Саҳнундан кўра сукут қилувчироқ кимсани кўрмадим. У бир куни: Барчамиз Аллоҳга қайтамиз.. Муфтий билан ҳоким қандаям баҳтсиз кишилар!» деган эди.

Шайх Ҳусайн 2011 йил 8 февралдаги хутбасида шундай деган эди: Ёшларимиз асоси йўқ ва Уммат уламолари қабул қилмаган фатволарни беришдан сақланиши керак. Ҳусусан бугун исломий Уммат бошига тушаётган фалокатли ишлар ва умумий масалаларда фатво беришдан сақланиши керак. Шунингдек мусулмонлар иқтисодий муомалаларда осонлаштириш керак деган даъво билан берилаётган фатволардан эҳтиёт бўлишлари керак. Афсуски ҳужжат қилиб бўлмайдиган ижтиҳоддан келиб чиқкан фиқҳий қоидалар асос сифатида қабул қилингани... Олдинги уламолар: «Факиҳларнинг гапларидан олинган фиқҳий қоидалар ўзича ҳужжат эмас, чунки ҳужжат шаръий далил билан ҳужжат бўлади» дейишган.

Фатво сўровчи шундай олимдан сўраш керакки, одамлар унинг афзаллиги, илми, тӯғри йўлда эканини билишлари керак ҳамда у фатво беришга лойиқ олим бўлиши керак. Фатвони дуч келган кишидан сўрайвермаслик керак... Хатиб Бағдодий Мадинада бир кишини: «Росулуллоҳ ғизнинг масжида Моликдан бошқаси фатво беришга ҳаққи йўқ» деб жар solaётганини эшитгани ҳақида айтиб берган эди. Чунки имом

Молик афзаллиги, илми ва тақвоси билан одамлар ичидагашур бўлган эди... Мусулмон одам фатво сўраш учун омонатли, тақволи ва фаросатли кишини излаши шарт. Инсондаги энг чиройли нарса унинг дини, энг улуғ матоси эса тақводир. Бу иккиси ҳам тўғри шаръий илм билан ҳосил бўлади.

Бу саҳобалар, тобеинлар ва қиёматгача уларга эргашганларнинг тутган йўлидир. Улар дарс берса ва фатво берса ҳамда янги масалада ижтиҳод қилса масалаларга ҳукм чиқаришда катта масъулият бўлгани учун қаттиқ тақво қилардилар. Улар қавм ичидаги улардан кўра илмлироқ киши бўлиб, ўзларининг жавоби нуқсонли бўлиб қолишидан кўрқар эдилар. Шунингдек ўз замонасидағи ва кейин келадиган замондаги Аллоҳ олдидаги масъулиятини ҳис қилар эдилар, чунки улар фатволарига кейин ҳам амал қилинишини билар эдилар.

Бу борада айтилган барча гаплар ҳақ гаплар бўлиб, мусулмонлар қанча вақт ўтмасин унга амал қилишлари ва бу гапларнинг кучи, шарафи, мартабасини камайтириб юбормасликлари шарт. Чунки бу борада далолати қатъий шаръий нусуслар мавжуд. Аммо бу ҳақ сўзларга сохталари аралашди ва бузилди. Одамлар устида одил имом турар экан, Уммат ўша сохта нарсаларни қабул қилмаслиги ва кучи етганича унга тўсиқ қўйиши шарт.

Аммо бугун халифа йўқ ва динни ҳимоя қиладиган исломий Халифалик давлати йўқ ҳамда шайхул ислом мансаби йўқ. Шунинг учун исломий давлат вайроналари устида қад кўтарган давлатчаларнинг ҳокимлари шайх ёки машойихларни ва олдин маълум бўлмаган имом ҳазратлари, диёр муфтийси, вакф вазири, ҳаж вазири ва оятуллоҳ кабиларни фатво ва ижтиҳод курсисига ўтқазиб қўйди. Сўнг уларга микрофонни ушлатиб, зўравон қонун ва золим хавфсизлик идоралари орқали ўз фикрларини айтишга мажбурлашяпти.

Улар буни дин ва дунё ишларида одамларни тўғри йўналишга солиш мақсадида эмас, балки ҳокимлар ва уларнинг кофир хўжайнлари андозасига мос фатволарни бериши ҳамда одамларни Жаброил фаришта Росууллоҳ олиб келган Аллоҳнинг шариатига мос ишларини юргизишдан ва ҳаётларини унга кўра тартиблаштиришдан тўсиш учун қилишмоқда. Шунингдек уларни бўлинган ва тарқоқ ҳолда

қолишлари, Аллоҳ туширган шариат билан бошқармаётган ҳокимлар ўз тахтида қолиши, фикҳий ижтиход ва фатво чиқариш салоҳияти мана шу сарой уламоларида қолиши учун қилишмоқда. Бошқаларни эса шариат мутахассиси бўлиши, исломий даъватда қобилиятли бўлиши, ижтиход шартларига эга бўлиши, дикқат ва эътибор билан ҳамда ваҳига яқин шаклда кучли далил ва покиза малака билан фатво бера олишига қарамай бу соҳага яқинлаштирмаслик учун қилишмоқда. Сабаби эса улар расмий диний вазифада ишламаётганидадир. Бошқа муайян мансабларда ҳам аҳвол бундан бошқача эмас.

Бу ерда ҳак масала ортидан ботил кўзлангани аниқ кўриниб турибди. Чунки исломий давлат тарихида бирор кун ҳам фатво чиқариш ҳокимлар хузуридаги муайян уламолар ихтиёрида бўлган эмас. Балки шухрат, фикҳ ва илмда ҳокимларга яқин уламолардан устун раббоний уламолар бўлган. Масалан Абу Ҳозим Салама ибн Динор имом Зухрийни халифа хузурида диний мансабда ишлагани учун айبلاغан ва султонга яқин бўлгани учун унинг таомидан емаган.

Қози Иёзнинг «Тартибул мадорик» номли китобида келишича имом Молик (Аллоҳ раҳмат қилсин) айтади: Эрталаб ерга қуёш тушгач, Абу Жаъфар (Мансур)нинг олдига кирдим. Шунда у тахтидан гиламга тушиб, менга: Сиз барча яхшилигу ҳурматга лойиқсиз деб, мендан бир нарсалар ҳакида узоқ вақт сўради, ҳатто муazzин пешинга аzon айтиш учун келди. Шунда у менга: Сиз одамлар ичиди энг олимисиз деди. Мен эса: ундай эмас эй амирул мўминин дедим. Шунда у киши: шундай, лекин сиз буни яширасиз. Эй Абу Абдуллоҳ (бу имом Молик куняси) бугун амирул мўминин ва сиздан кўра олимроқ кимса йўқ. (Убу Жаъфар юксак илм соҳиби бўлган эди). Одамларга бир китоб ёзинг, унда Абдуллоҳ ибн Умарнинг барча масалаларда қаттиқ тургани (масалан таҳорат қилганида кўзини ичини ҳам юварди, натижада кўр бўлиб қолган), ибн Аббоснинг рухсати (у киши ижтиҳодида аксар нарсаларга рухсат берилган) ва Ибн Масъуднинг хаддидан ошиб айтган гапи (у киши икки маузатайн сурасини қуръондан эмас деган) ҳакида ёзманг. Ишларнинг ўртачасини олинг ва Уммат ҳамда саҳобалар ижмосини ёзинг.

Агар тирик бўлсан китобингизни тилла суви билан ёздираман ва одамларни унга мажбурлайман. Шунда мен: Эй

мўминлар амири бундай қилманг, чунки одамлар кўп гапларни ва ҳадисларни эшишишган ҳамда бўлиб ўтган воқеаларни ривоят қилишган. Ҳар бир қавм ўзига етиб келган нарсани олган ва унга амал қилган. Шунингдек унда Росууллоҳ нинг саҳобалари ва бошқаларнинг ихтилофини қайд этишган. Агар уларни эътиқод қилаётган нарсаларидан қайтарсангиз бу уларга оғир ботади, шунинг учун одамларни ва ҳар бир юртни ўзлари танлаган нарсасига ҳоли қўйинг дедим. Шунда у киши: «Умримга қасамки агар шу нарсада менга итоат этганингизда унга одамларни буюрар эдим» деди.

Халифа Абу Жаъфар Мансур ҳақиқий валийюл амр бўлган. У киши одамларни имом Молик фиқхига бирлаштироқчи бўлган. Аммо имом у кишининг талабини рад қилган. Бугунги ҳокимлар эса одамларни динни хаётдан ажратадиган, фойда ва зарар ўртасини, балки бир зарар билан иккинчи зарар ўртасини таққосладиган фиқхга мажбурлашди. Уламолар эса ўзлари соҳтакорлик билан иш эгалари деб ном беришган кимсаларга бўйсуниб, итоат қилишга шошилишди. Қайсиdir амир Абу Ҳозимни олиб келишлари учун чопар юборибди. У кишини олиб келишгач амирнинг ҳузурида Зухрий ва Африкий каби уламолар бор экан. Шунда амир: Эй Абу Ҳозим гапиринг деганида, Абу Ҳозим: Амирларнинг яхшиси олимларни яхши кўрадигани, олимларнинг ёмони амирларни яхши кўрадигани деб жавоб берган экан.

Олдинги уламоларнинг тариқати ҳақни айтиш, ботилга қарши туриш ва имомларга насиҳат қилишда маломатдан қўрқмайдиган, журъатли ва онгли шахсияларни етиштириди. Саид ибн Мусайяб, Абу Ҳанифа ибн Нўймон, Мухаммад ибн Идрис Шофеий, Аҳмад ибн Ҳанбал ва бошқалар мазкур шахсиялар жумласидандир. Уларни Аллоҳ, Росули ва шариатига ёрдам беришда тутган ўринлари эмас, исмлари ҳам бу мақоламизга сифмайди. Ибн Таймийянинг «Бошлиқ ва халқни ислоҳ қилишдаги шаръий сиёsat» китобида келишича: Абу Муслим Ҳавлоний Муовия ибн Абу Суфённинг олдига кирибди ва унга: Ассаламу алайка эй ажир (ижарага ёлланган киши) дебди. Шунда унга: Ассаламу алайка эй амир деб айтгин дейишибди. Лекин у яна ажир дебди, шунда улар амир деб айт дейишибганда Муовия Абу Муслимни ўз ҳолига қўйинглар, у киши айтаётган гапини яхши билади дебди.

Абу Муслим эса: сен ажирсан, мана шу қўйларнинг Роббиси сен уларни боқишинг учун сени ижарага олди. Агар сен улардан қўтириб босганини тузатсанг, касалини даволасанг ва кучлиги кучсизи устидан зўравонлик қилишига йўл қўймасанг, уларнинг хўжайини сени мукофотлайди. Агар сен қўтирини тузатмасанг, касалини даволамасанг ва кучлиги кучсизи устидан зўравонлик қилишига йўл қўйсанг уларнинг хўжайини сени жазолайди деди.

Ўз динини фосиқ ҳокимлар дунёсига сотган уламолар тариқати ҳукмрон бўлгач, шаръий институтлардан динни сиёсат ва ҳаётдан ажратиш шарт ҳамда даъват шунга қаратилиши керак деб тушунадиган авлод етишиб чиқди. Бу вабо Исломий Умматга тарқалди ва маъруфга буюриш, мункардан қайтариш иши тўхтаб қолишига сабаб бўлди. Шунингдек холис даъватчилар билан одамлар ўртасида тўсиқ пайдо бўлди. Сарой уламолари Пайғамбарлик минҳожи асосидаги иккинчи рошид Халифалик давлатини тиклашга чақираётган холис даъватчиларга қарши қуролга айланишди. Шунингдек ботил ҳокимларга қўриқчи ва залолатга элтувчи кўприкка айланишди. Бундан ташқари исломий шариат билан кофир демократия аралашиб қайнайдиган қозонга айланишди, ундан чиқаётган ҳиддан бурунлар жирканадиган ва унда пишган таомга мазани биладиган одам яқинлашмайдиган бўлди.

Шундай экан аввало ўзимиз, қолаверса улуғ уламоларимиз ҳокимлар киргазиб қўйган зулматли нифоқдан чиқишилари керак. Шунингдек Росууллоҳ Аллоҳ Таоло ҳузуридан олиб келган ҳаққа эргашиш орқали динига ва Умматига қайфуришлари керак. Бу эса ҳокимларнинг ботиллигини маъқуллайдиган ва исломий шариат даражасини куфр қонунлари фойдасига пасайтирадиган қулчилик вазифасидан озод бўлиш деганидир. Шундагина бу тарихий жиноятлар улардан соқит бўлади ва тарих сахифаларида Аллоҳнинг динига ёрдам беришдан бош тортганлар сафида бўлиб қолишдан сақланадилар. Шунингдек одамлар учун чиқарилган энг яхши Уммат етакчилигидан бош тортганлар сафида бўлиб қолишдан сақланадилар. Бу эса ягона давлатда исломий шариатни татбиқ қилиш билан бўлади. Бу давлат тепасида Аллоҳнинг китоби ва Росулининг суннати билан бошқариш эвазига байъат берилган ягона Халифа туради.

Аллоҳ Таоло ушбу ояти каримада бизга ўша давлат ҳақида вайда беряпти:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْفَفُنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُكَثِّنَ هُمْ دِيَنُهُمُ الَّذِي آرَتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَهُمْ مِنْ بَعْدِ حَوْفِهِمْ أَمْنًاٰ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًاٰ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган (имон-эътиқодли) зотларни (ер юзига) халифа-хукмрон қилганидек, уларни ҳам ер юзида халифа қилишини ва улар учун Ўзи рози бўлган (Ислом) динини голиб-мустаҳкам қилишини ҳамда уларнинг (аҳволини Маккада кўрган) хавфу-хатарларидан сўнг (Мадинада) тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди. Улар Менга ибодат қилурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар. Ким мана шу (ваъда)дан кейин куфрони (неъмат) қилса, бас улар итоатсиз кимсалардир» [Нур 55]

Росууллоҳ ҳам шу давлат ҳақида ваъда бериб, айтади:

«تَكُونُ النُّبُوَةُ فِيْكُمْ مَا شاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شاءَ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَةِ فَتَكُونُ مَا شاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شاءَ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاصِمًا، فَيُكُونُ مَا شاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شاءَ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً، فَتَكُونُ مَا شاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ، ثُمَّ يَرْفَعُهَا إِذَا شاءَ أَنْ يَرْفَعُهَا. ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مِنْهَاجِ النُّبُوَةِ. ثُمَّ سَكَّتَ».

«Сизларнинг орангизда Аллоҳ хоҳлаганича пайғамбарлик давом этади. Сўнг Аллоҳ хоҳлаган пайтда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг раиятига зулм ва адолатсизликлар етадиган подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг золим-зўравон подшоҳлик бўлади ва у Аллоҳ хоҳлаганча давом этади. Сўнг Аллоҳ Ўзи хоҳлаганда уни кўтаради. Сўнг пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик бўлади. Кейин Пайғамбар ﷺ сукутга чўмдилар». Ҳайсамий Нўъмон ибн Баширдан ривоят қилган ва кишилари ишончли.

﴿إِنَّ فِي هَذَا لِبَلَغاً لِّقَوْمٍ عَبَدِينَ﴾

«Албатта мана шу (Куръонда) ибодат қилгувчи қавм учун етарли ибрат бордир» [Анбиё 106] □

ЗАЙТУНА ЗАМИНИ ТУНИС МУСТАМЛАКАЧИЛАР ЧАНГАЛИ БИЛАН ОЗОДЛИК ҲАРАКАТИ ЎРТАСИДА

Устоз Муҳаммад Али ибн Солим

Тунис мустамлакачилар ва уларнинг малайларини ҳайратга солган Уммат кўзғолонининг бешигидир. Улар бу юртни бузиб майиб-мажрух қилдик, фарбча фикрлар колониясига айлантириб олдик, уни асл илдизидан узиб ташладик, деб ўйлашганди. Яъни, фотихлар фатҳ қилган, мустаҳкам ақидага эга бўлган, синиш ва бўйин эгиш нималигини билмайдиган кўхна Умматнинг бир қисмини асл илдизидан ажратиб ташладик, деб ўйлашганди.

Кофири Фарб истаги шу эди. Бироқ унинг бу хомхаёллари шамол учирган кул мисол йўқ бўлиб кетди. Чунки Умматнинг азму қарори куфр давлатларини, уларнинг энг йиртқич хавфсизлик хизматларини ҳам довдиратиб қўйди. Оламоннинг бир сакрашидан бу хизмат гангид қолди, тоғут Ибн Али таҳти ларзага келди... Бу тоғут оломоннинг «халқ режимни ағдаришни истайди», дея ҳайқириғи жаранглаб турган, ҳамма шоҳиди бўлган бир кунда таҳтни ташлаб қочишга мажбур бўлди.

Ҳақиқатдан, бу режимнинг зулм ва коррупциясига қарши кўзғолон бўлди. Режим овозларни ўчириш, қатл қилиш, бойликларни талаш, тазийк остига олиш, қувғин қилиш... каби – ҳеч кимни аямасдан – одамлар бошиги не-не балоларни солганди.

Ушбу кўзғолон воқеини диққат билан кузатган киши шуни гувоҳи бўладики, у Фарбни ва унинг ювиндихўр малайларини эсанкиратиб қўйди, аъзои баданларини титратди. Натижада, бу ҳол уларни кўзларини очиб, ҳушёр туришга, туширилган тарсакининг моҳиятини англаб етишга мажбур қилди. Фарб ўз манфаатларидан маҳрум бўлиш ва малайларидан ажralиб қолишдан қўрқиб, кўзғолоннинг малайларни йўқ қилиш, мустамлакачини ҳайдаб солиш ва соғлом ҳаёт кечириш сари кетаётган тўғри йўлидан оздириш учун режа тузишга, элчихоналарда фитналар тўқиб чиқаришга киришди. Фарбга бу ишда нопок раҳбарлар ёрдам берди. Одамлар улардан яхшилик кутиб, диний маърузалариға қизиқиб ва ўзлари Аллоҳдан қўрққанлари учун сайлашганди. Бироқ кўзғолон бу нопок раҳбарларга тўсик қўёлмади ва уларга қарши туролмади. Аксинча, уларнинг кофири Фарбни рози қилишга, унинг дўстлигини қозонишга тезлашиб кетди.

Кейин ҳукуматлар кетидан бошқа янги ҳукуматлар келди. Булар Ибн Алининг бош вазири Фаннуший ҳукуматидан бошлаб, Сибсий, кейин Ҳамадий Жаболий, кейин Али Ариз, Махдий Жума ва ниҳоят, бугунги Ҳабиб Сайд ҳукуматигача эди.

Бугун режимнинг зулм ва коррупциясига қарши бошланган Хазро (Тунис) қўзғолонига беш йил бўлди. Қаранг, беш йил ўтиб, кўз олдимиизда юртимиздаги барча сиёsatчилар Тунисни хоинона битимлар билан кофирларга топшириб қўйишди. Улар имзолаган бу битимлар 1881 йилда Мұхаммадамин Бой томонидан имзоланган ҳимоя битимидан машъумликда қолишмайди, балки ундан ҳам машъумроқ.

Уларнинг энг биринчи, энг хавфли хиёнатлари, Исломни қонунчилик ва сиёsatдан ажратишлири бўлди. Бунинг оқибатида Уммат ақидасига қарши ёт дастурни, дунёвий дастурни қабул қилишди. Бу дастур БМТ тараққиёт дастури томонидан ҳамда америкалик яхудий Нуҳ Фельдман томонидан қўллаб-қувватланди.

Шунингдек, юрт иқтисодиётини хоҳлагандек ҳаракатлантириши учун уни Халқаро Валюта Фонди қўлига топшириб қўйишди. Бу Фонд Туниснинг энг қалтис ва нозик сирларидан воқиф бўлиш учун юрга тинимсиз сафарлар уюштириб, юзсизларча ўзига оғислар очиб олмоқда. Яна бу сиёsatчилар «давлатимиз ҳайбати ва сиёсий қарорлар», деган нарсаларни оғиз қўпиртириб гапириб ётишибди.

Ушбу ҳукмрон элита хиёнатда давом этиб, туз, нефт, темир, газ ва бошқа юрт бойликларидан мустамлакачи кампаниялар учун воз кечишлоқда. Бу кампаниялар бойликларимизни ўзлаштириб, фуқароларимизни ундан маҳрум қилишмоқда. Қашшоқлик, ишсизлик ва қимматчиликдан азият чекаётган фуқароларимиз эса, Тунисни бойликлари йўқ камбағал давлат, деб ўйлади.

Бу бир гурӯҳ сиёsatчилар тил бириктируви шунгагина чекланиб қолгани йўқ. Балки улар турли битимларни имзолаб, юртимиз хавфсизлигини Британия қўлига топшириб қўйишди. Бу битимлар Британияга хавфсизлик хизматимиз устидан «Европа молияси» орқали – машқлар ўргатиш, ташкиллаштириш, қонунчилик ва хавфсизлик таълимотларини

бериш каби энг муҳим соҳаларда – ўз назоратини ўрнатишига имкон беради.

Кейин эса, ҳеч уялмай биз мусулмонларнинг биринчи рақамли душмани бўлган Америкага юртимиздаги ерни бериб юборишмоқда.

Шунингдек, бу ҳукмдорлар – уларни хўжайнларининг малайлари десак тўғрироқ бўлади – қўзғолонни издан чиқаришда ҳам жонбозлик кўрсатиши. Буни ҳар бир қўзғолон нафасини ўчириш, қўзғолончиларни жиноий жавобгарликка тортиш, уларнинг қонуний талабларини оёқ ости қилиш, буларга қўшимча, одамлар томонидан данак каби туфлаб ташланган собиқ мулозимларни қайта қудратга олиб келиш билан амалга ошириши.

Қарангки, бугун улар Британия ва Францияга Ливияни истило қилишлари учун тайёр замин яратиб беришга уринишмоқда. Бу билан ҳам кифояланишмай, бутун Шом бўйлаб мусулмон биродарларимизни қатли ом қилган ва ҳамон қатли омда давом этаётган анави қонхўр Башар Асад билан ҳам алоқаларни қайта нормаллаштиришмоқда.

Демак, бугун бу ҳукмдорларни ўз халқлари учун шердек зўравон, душманлар учун итдек югурдак, дея сифатлашимиз мумкин экан. Ахир, уларга қаранг, яҳудийлар давлатининг Муҳаммад тунда сафар қилган Истро маскани бўлган Ақсони топташларига ва ҳар куни мусулмон фарзандларимизни ўлдиришларига мурдалар каби сукут қилишмоқда. Ҳатто уларнинг шармандалиги шу даражага етдики, дипломатия раҳбарлигига яҳудийлар билан дўст бўлган вазирни тайинлашди...

Хазро(Тунис)нинг беш йил олдинги қўзғолондан кейинги ахволи қўйидагича:

Итоатгўй ожиз ҳукумат мустамлакачи кофирга юрт ва фуқарони сотиб юборди ва ҳукумат тизгинини маҳкам ушлаб келаётган Американинг этагидан тутиб, ҳамма кўрсатмаларини, буйруқларини бажармоқда. Терроризм, деган олабўжидан ўз омадсизлигини яширувчи восита сифатида фойдаланмоқда. Бу ҳукумат ҳақиқатни очиқ тан олишга ботинолмаяпти. Ваҳоланки, унинг ортида кимлар турганини, кимлар ундан самарали фойдаланаётганини жуда яхши билади.

Аслида, бу ҳукмрон элита терроризм дея аталаётган нарса бир ёлғон восита бўлиб, Ғарб ундан Исломга қарши курашда фойдаланаётганини яхши билади. Буни била туриб, ўзларининг ликиллаб қолган таҳтларини сақлаб туришда мана шу терроризмдан фойдаланмоқда. Бунда оддий инсонлар қонининг дарё бўлиб оқишига ҳамда, бу элитанинг сиёсий аҳмоқлиги юртга, умуман олганда бутун минтақага оғат келтираётганига парво қилмаяпти.

Шундай қилиб, демак, ҳукуматнинг хиёнатию воз кечишлари мана шулардир. Бу ҳар қандай ақлирасо инсонга очик кўриниб турган ҳақиқат. Биз буларни ҳасратлашиш учун айтәётганимиз йўқ. Балки Ғарб кўриқчилари бўлмиш мана шу ҳукмдорларнинг динимиз, заминимиз ва номусимиздан воз кечиш сиёsatларини фош этиш ва уларни шарманда қилиш учун айтапмиз.

Бу ҳукмдорлар аҳволи мана шу... Лекин зайтуна замини Тунис фотихлар юртидир. Бу юртда эр кишилари бир мушт бўлиб туришлари сабабли Ибн Али аркони ларзага келди ва қулаб тушди. Бу юртда шундай эр кишилар бўлганки, улар 1881 йилда Муҳаммадамин Бойнинг юртни Францияга сотиб юбораётганини кўргач, Муҳаммадамин Бойдан воз кечганлар, унга итоат қилишдан бош тортиб, исён кўтарганлар. Сфакс шаҳридаги нуфузли эр кишилар 1882 йили мусулмонлар халифаси султон Абдулҳамид ІІга куч-кудрат ва шараф мактубини юбориб, унда ўзларининг Аллоҳ, Росули ва мўминлардан ўзгани дўст тутмасликларини ифодаладилар.

Ҳеч кимга сир эмаски, Ҳазрода ҳалол ва холис ҳизб бор, у Ҳизб ут-Тахрирdir. Ҳизб юртнинг душманларга топшириб юборилишига йўл қўймаслик йўлида кечаю кундуз кураш олиб боришга аҳд қилган бўлиб, юртни анави заиф, кўрқоқ раҳбарлар қўлида вайрон бўлишини олдини олишга онт ичган. У то Пайғамбарлик минҳожи асосидаги Халифалик сифатида, Аллоҳнинг шариатини барпо этмагунча ҳаргиз кўнгли хотиржам бўлмайди.

Биз Ҳизб ут-Тахрир ёшлари Тунисда Уммат орасида ва Уммат билан биргаликда фаолият қилиб, воқеаларни ёритиш, шарҳлаш, фош этиш, даъват қилиш орқали унга етакчилик қилмоқдамиз. Аллоҳ Таоло олдида анави ҳукмрон дунёвий режимдан, ундан келиб чиқкан ожиз ва хоин ҳукуматлардан орамиз очиқлигини билдиримoque учун ўз ахлини алдамайдиган

етакчи бўлишга уринмоқдамиз. Барчамиз биргаликда битта позицияни эгаллашга ҳамда бизни ва юртимизни мустамлакачи коғирга сотишни истаётган бир гурух жиноятчи хукмдорларни танобини тортиб қўйишга қайтадан азм-қарор қилиб, Аллоҳга таваккал қилмоқдамиз. Шунингдек, Умматни биз билан бир сафда туриб, Аллоҳнинг шариатидан ўзга альтернативга рози бўлмасликка ҳам даъват қилмоқдамиз. Чунки ҳақиқий ўзгариш шахсларни ўзгартириб қўйиш билан амалга ошмайди, балки инсон томонидан ўйлаб топилган шу ожиз, коррупциячи режимларни ўзгартириш ва Исломни давлатда бевосита ижро ўрнига қўйиш билан амалга ошади. Албатта, бу давлат Аллоҳ Субҳанаҳу бизга фарз сифатида буюрган ва агар ўз аҳд-қароримизда содик турсак, бизга нусрат беражагини ваъда қилган давлатдир. Аллоҳ Ўз ваъдасига ҳаргиз хилоф қилмайди.

Мана, бугунги кунда биз Хизб аъзолари Тунисда қудрат ва ёрдам аҳлига яна мурожаат қилиб, уларни ўз аҳллари, ақидалари тарафда туришга, ожизлиги, заифлиги ва малайлиги очиқ кўриниб турган бу ҳукуматларга итоат қилмасликка, Роббимиз ваъда қилган, Набийимиз ﷺ башорат берган шариатни қоим қилиш учун бизга таянч бўлишга даъват қилдик. Аллоҳ Таоло бундай деди:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لِيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
أَسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنُهُمُ الَّذِي أَرَتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
خَوْفِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْفَسِقُونَ﴾

«Аллоҳ сизлардан имон келтирган ва яхши амаллар қилган зотларга худди илгари ўтган зотларни (ер юзига) халифа қилганидек уларни ҳам ер юзида халифа қилишини ва улар учун Ўзи рози бўлган (Ислом) динини голиб-мустаҳкам қилишини ҳамда уларнинг (аҳволини) хавфу-хатарларидан сўнг тинчлик-хотиржамликка айлантириб қўйишни ваъда қилди. Улар Менга ибодат қилурлар ва Менга бирон нарсани шерик қилмаслар. Ким мана шу (ваъда)дан кейин куфрони (неъмат) қиласа, бас улар фосиқлардир» [Нур 55] □

ЛИВИЯ ҚҰЗҒОЛОНИ ҚАЙ ТОМОН КЕТМОҚДА?

Мұхаммад Содиқ

Ливия құзғолони 2011 йилда зўравон, золим, бузғунчи, қаралаштирилмасдан ана шу тарзда бошланды. Бунга сабаб бу мінтақа халқлари ана шу зўравон режимлар зулми остида бошдан кечирган оғир аҳвол, сиёсий ва ижтимоий турғунлик эди. Лекин Ливия құзғолони бир озгина вақтдан кейіноқ тинч құзғолондан шиддатли қуролли құзғолонга айланиб кетди. Бунга сабаб Қаззофий режимининг бу тинч құзғолонга ва халқ интифозасига қарши қаттық чораларни күрганлыги бўлди.

Ливия халқи мана шу ўзини «худо» қилиб олган мустабид тоғут бошқаруви остида муҳтожликка тўла қирқ йилдан кўпроқ давр давомида бошидан кечирган оғир аҳвол, чеккан қаттық азиятлар ва халқ интифозасининг қаттық қаршилик кўрсатгани Ливия құзғолонидаги ҳодисаларни тезлаштириб юборди. Натижада Ливия шарқидаги кўп шаҳарлар саноқли кунлар ичиде қулади ва қолаверса режим Ливия шарқи устидан назоратни бутунлай йўқотди. Режим Ливия гарбидаги бошқа шаҳарлар устидан ҳам назоратни йўқотди. Турли қурол-аслаҳа турли мінтақалардаги одамлар орасида кенг тарқалди. Оқибатда құзғолон ҳарбий тус олди ва режим билан ана шу құзғолончи мінтақалар ўртасидаги тўқнашувлар янада кескин тус олди.

Бу кучли тўқнашувлар, аламли ҳодисалар ва қаттық жанглар бутун мамлакат бўйлаб саккиз ойдан кўпроқ давом этди. Бунинг оқибатида минглаб одамлар қурбон бўлди, ўн минглаб одамлар жароҳатланды, минглаб одамлар бедарак йўқолди, шаҳарлар ва кўпгина инфраструктуралар вайрон бўлди, иқтисодий, ҳарбий ва бошқа соҳалардаги улкан моддий имкониятлар йўқ қилинди. Айниқса бу құзғолонга халқаро ҳарбий аралашувдан кейин шундай бўлди.

Айтиб ўтганимиздек Ливия құзғолони олдиндан режалаштирилмасдан стихияли ва тинч равишда бошланды. Бу эса бу құзғолоннинг – унга құзғолон чоғида ва ундан кейин бошчилик қилиб унинг ишларини тартибиға соладиган – бир маълум раҳбарияти бўлмаганини англатади. Шунинг учун ҳам

кўзголондан кейинги бир неча ойлар ичида ёки режимнинг кулашига жуда яқин қолган пайтда биз гувоҳи бўлган нарса шу бўлдики, ҳарбийлар ва хавфсизлик ходимларидан иборат етакчилар, кўзга кўринган сиёсий арбоблар мамлакат ичкарисидан ёки хориждан туриб ўзларининг собиқ режимдан ажралиб чиқишиганини ва қўзғолонга, қўзғолончиларга қўшилишганини эълон қила бошлиши. Биз уларнинг ўтиш даври кенгаши деган нарсага ким ўзарга аъзо бўла бошлишганини кўрдик. Бу ўтиш даври кенгаши хориждаги ва маҳаллий томонларнинг уюштириши ва ундаши билан тузилди. Биз улардан кўпчилиги – уларни одамлар сайламаса ҳам ёки оқламаса ҳам – ана шу кенгашга ким ўзарга аъзо бўла бошлишганини кўрдик. Бу фактот режимдан юзаки бўлинниб, ажралиб чиқишиларнинг бир тўлқини эди, холос. Баъзилари кўзголондан қўрқиб, жонини сақлаб қолиш учун режимдан ажралиб чиқсан бўлса, баъзилари мансаб, бирон нарсага эга бўлиб қолиш, шухрат ва обрў учун ажралиб чиқсан эди.

Қўзғолоннинг ўз йўналишидан тойилишлари ва анави хатолар тузилиши ҳам ғалати бўлган, иш олиб бориш ва ишларни идора қилиш тариқати ҳам ғалати бўлган, аъзолари ва арбоблари хилма-хил бўлган мана шу ўтиш даври кенгаши томонидан содир этилди. Бу аламли натижалар мана шу сиёсий тентиравш, хавфсизлик вазиятининг издан чиқиши ва иқтисодий кулаш оқибати эди. Шунинг учун бу кенгаш келтириб чиқарган хатолар, фалокатлар ва муаммолардан ҳайрон бўлмаймиз. Бу муаммолардан мамлакат ҳозиргача қийналиб келмоқда. Айниқса бу кенгаш ўзининг бошланишидаёқ собиқ режимнинг давомчиси ёки унинг худди ўзи бўлганини билсак, бундан ҳайрон бўлмаймиз!! Чунки бу кенгашга бошли бўлиб қолган йирик шахслар орасида Қаззофий режими таянчлари бўлган собиқ вазирлар, масалан ўтиш даври кенгашига раис бўлиб олган адлия вазири ва кенгаш Қаззофий армиясининг қолган-қутганига бош штаб бошлифи этиб тайинлаган собиқ ички ишлар вазири бор эди. Уларнинг орасида собиқ режимдан фойда кўриб келган бошқа шахслар ҳам бор эди.

Қаззофий армиясидан қолган-қутгани ҳақида айтадиган бўлсак, Ливия Қаззофий даврида бошқа давлатлар армияларига ўхшаш, жумладан қўшни давлатлар армияларига ўхшаш анъанавий армияга эга эмас эди. Чунки Қаззофийнинг кучли

харбий батальонлари бор бўлиб, бу харбий қуч шахсан унинг ўзини ва унинг режимини ҳимоя қилар эди. Бу тоғутнинг ана шу батальонлар ролини тўлдирадиган кўпгина хавфсизлик идоралари ҳам бор эди. Аммо ўн минглаб зобитлар ва аскарлардан иборат Ливия армияси ҳарбийлари бир четга суриб кўйилган эди. Улар машғулотга, қурол-аслаҳага ва ҳарбий захирапларга муҳтож эди. Бу Қаззофийнинг армияга нисбатан юргизган сиёсати эди. Бу тоғут армия ўзига қарши бир хатар манбаи бўлиб қолмаслиги учун шундай сиёсат юргизган эди. Шунинг учун у ўзининг режимини ҳимоя қилишда асосан ўзининг маҳсус хавфсизлик батальонларига таянган эди. Тоғут кейинчалик бу батальонларга феврал қўзғолонига қарши курашишда ҳам таянди.

Қаззофий режимининг куни битгач унинг бу батальонлари мағлуб бўлди, улардаги қурол-аслаҳалар ва техникалар йўқ қилинди ёки одамлар қўлига ва қўзғолончилар қўлига ўтиб кетди. Бу батальонларнинг аъзолари қолди, холос. Улар ҳам ўн минглаб ҳарбийлар эди... Улар қўзғолон кунларида ўз уйларида биқиниб ўтириб, жангларда иштирок этишмади. Бу билан – айтиш мумкинки – мамлакат Қаззофий кулаб, унинг режимининг куни битганидан кейин анъанавий мунтазам армиясиз қолди. Биз буни ҳар қандай мамлакатда армиянинг бор бўлиши аҳамиятли бўлгани учун ва армиянинг қўзғолонлар ва ҳодисалар йўналишига салбий ёки ижобий таъсири қанчалик катта эканлиги учун айтипмиз. Шундай қилиб мамлакат Қаззофий даврида бўлган кучли хавфсизлик кучларисиз қолди. Мана шундан мамлакат ўзини ва чегараларини ҳимоя қилувчи армиясиз ва ўзидағи хавфсизликни муҳофаза қилувчи кучли хавфсизлик аппаратисиз қай аҳволда бўлиб қолишини кўришимиз мумкин бўлиб қолди.

Шундай қилиб Ливияда қўзғолондан кейин юз берган салбий кўринишларнинг жуда кўпи ўтиш даври кенгаши хатолари оқибатида қандай пайдо бўлганини кўриб турибмиз. Бу кенгашнинг энг катта хатоларидан бири унинг мамлакат Қаззофий режимидан бутунлай озод бўлганини эълон қилиши бўлди. Ҳолбуки мамлакат аслида бутунлай озод бўлмаган эди. Бу кенгаш ишларни тартибга сололмади, мамлакат ишларини – унинг бу тарихий, нозик босқичида – яхши бошқара олмади. Ана шу хатолар ҳатто ўтиш даври кенгашидан кейин келган

хукуматлар даврида ҳам, ўтиш даври кенгаши ўрнига келган миллий конгресс даврида ҳам такрорланди.

Бу нұқталар ва мавзулардан баъзиларини қисқача кўриб чиқишимиз бир муқаддима ва хотимани шакллантиради. Бу муқаддима ва хотима Ливиядаги сиёсий манзарани тушунишимизда ёрдам беради. Гапни чўзиб юбормаслик учун ҳозир бу манзарани ҳам қисқача баён қиласиз.

Ливия майдони кенг мамлакатdir. Унинг ер майдони қарийб 2 миллион кв.км.dir. Унинг қўшни олти давлат билан, жумладан халқаро сиёсатда, араб ва Африка минтақаси сиёсатида таъсири бор давлатлар билан бўлган чегараларининг узунлиги 6 минг км. атрофидадир. Ливиянинг Ўрта Ер денгизидаги соҳилларининг узунлиги қарийб 2 минг км.dir. Унинг аҳолиси оз, етти миллион кишидан ошмайди. Ливия барча турдаги табиий бойликларга, нефт, газ, маъданлар, қуёш энергияси ва бошқа бойликларга бой ўлкадир. Унинг географик жойлашиши Африканинг Европага очилган дарвозаси ҳисобланади. Ливияда қабилачилик шакли тарихий томирларга эга. Қаззофий кирқ йил давомида «бўлиб ташлаб ҳукмронлик кил» қоидаси асосида мана шу нозик «тор»ни чертиб келди, уни янада чуқур томир оттириди ва ундан ўз режимини мустаҳкамлаш учун фойдаланди. Ливиядаги халқ диний ёки мазҳабчилик ёки ирқчилик ихтилофларини бошдан кечирмаган. Бундай ихтилофларни фақат қўзғолондан кейин, охирги пайтларда бошдан кечирадиган бўлиб қолди. Чунки амазеғлар, тавориқлар ва табулар каби баъзи ирқий тузилмаларга чақириқлар пайдо бўлиб қолди. Бундай чақириқлар баъзи йирик мустамлакачи давлатлар томонидан зўр бериб қўллаб-куватланди, уларга рағбатлантирилди. Бундай чақириқлар халқаро доираларда ҳимоя қилинди. Бу эса Ливиядаги сиёсий манзарани янада чигаллаштириди ва Ливиянинг баъзи минтақаларидағи тинч ечимларга тўсиқ бўлиб тушди.

Ливиядаги сиёсий ҳокимият ҳозир битта ҳокимият эмас. Чунки бу мамлакатда ҳозир иккита депутатлар мажлиси, иккита армия, иккита ҳукумат бор. Учинчи ҳукумат ҳам бор. Агар депутатлар ўзаро келиша олишса тўртинчи ҳукуматга ҳам харакат ва баҳс кетмоқда. Бу мамлакатнинг сиёсий майдонида конституцияни ишлаб чиқиш таъсис кенгаши ҳам бор. Бу кенгаш икки йилдан бери ўз жойини ўзгартириб келмоқда ва

сиёсий тортқилашлар уни ҳали у ёққа, ҳали бу ёққа отмоқда. Бу конституциянинг чиқишини кечикириш учун хорижий ва маҳаллий босимлар бу кенгашнинг баъзи аъзолари ва комиссиялари устига бўрондек ёпирилмоқда. Хорижий ва маҳаллий тарафларни, тарафкаш ва қабилачи тарафларни рози қилиш учун бу конституциянинг чиқадиган моддалари борасида ўйин кетмоқда. Айниқса бу конституциянинг илк қоралама лойиҳасидан Ливия мусулмон халқининг талаби бўлган исломий шариатни татбиқ этишга таяниш ҳақидаги матн ўрин олганидан кейин шундай ўйинлар қилинмоқда. Бу матн кўзғолон мақсадларидан бири ва зулмга, фасод-коррупцияга ва тоғутга қарши бош кўтарган ҳақиқий кўзғолончиларнинг талабларидан бири эди. Исломий шариат татбиқининг бу конституция қораламасидан ўрин олиши конституцияни ишлаб чиқиш кенгашидаги холис одамларнинг ҳам ҳаракатлари меваси, кўплаб уламолар ва шайхларнинг, турли муассасалардаги ва фиқҳий тадқиқот ҳайъатлари ва марказларидағи исломий фикрий элитанинг ҳам ҳаракатлари меваси бўлди. Ташаккур билдирадиган ана шу ҳаракатлардан бири яқинда фуқаролик қонунларини қайта кўриб чиқиб, уларнинг ўрнига шаръий қонунлар ва аҳкомларни жорий қилиш ҳақида эълон қилиниши бўлди. Бу эса кўзғолоннинг энг буюк ютуқларидан бири ҳисобланади. Бу ерда майдонда ҳар бир минтақа ва баладиялардаги ҳарбий кенгашлар, бутун мамлакат бўйлаб сочилиб кетган қуролли гурухлар ва отрядлар ҳам бор. Уларнинг орасида Қаззофийга қарши бош кўтарган ҳақиқий кўзғолончиларнинг отрядлари ҳам, кўзғолон тўлқинига миниб олган сохта кўзғолончиларнинг отрядлари ҳам, юқорида айтиб ўтилган ҳукуматлар қўли остидаги отрядлар ҳам, ҳеч қандай ҳокимиятга бўйсунмайдиган отрядлар ҳам бор!!

Ливияда фуқаролар, шахслар ва жамоатлар орасида тарқалиб кетган миллионлаб қурол-аслаҳалар бор. Одамлар кўзғолон чоғида бу қурол-аслаҳаларни ҳарбий казармалардан ва Қаззофийнинг батальонларидан ўлжа қилиб олиб кетишган. Бу қурол-аслаҳалар ҳозир бегуноҳ одамлар жонини асраш ўрнига тинчликни бузишда ишлатилмоқда... Ливия майдонида кўзғолондан кейин тўсатдан пайдо бўлган сиёсий партиялар ҳам бор. Бу партиялар илгари мавжуд эмас эди. Бу партияларнинг ҳаммаси – сиёсий ва хизбий фаолият олиб бориш бир неча ўн

йил давомида жиноят ҳисобланган бу мамлакатда – аниқ режалар, программалар ва сиёсий тажрибаларга муҳтож... Бу ерда турли қарапшлар ва йўналишлардаги сиёсий элиталар ҳам бор бўлиб, улар телеканалларни ва майдонларни ихтилофларга, бўлинешларга ва хусумат-жанжалларга тўлғазиб юборишмоқда... Бу ерда қабилачилик, маҳаллийчилик ва минтақачилик келишмовчиликлари ва рақобатлари ҳам бор. Бу келишмовчилик ва рақобатни одамлар қўлидаги қурол-аслаҳа авж олдирмоқда, уни ҳар бир минтақа ёки қабила ёки қуролли тўдалар ва отрядлар ҳимоя қилмоқда... Ливия майдонида собиқ режимнинг югурдак тобелари ҳам бор. Улар мамлакатнинг ҳамма томонларида бор. Улар мамлакатнинг ташқарисидан ҳам туриб қўзғолонга карши одамларни гижгижлашмоқда, қўзғолонга қарши қўзғолонга ёрдам берадиган барча нарсани ва барча кимсани ўзлари ҳалқ мол-мулкидан ўғирлаб кетишган улкан маблағлар билан қўллаб-қувватлашмоқда... Бу майдонда Давлат ташкилоти деган нарса ҳам бор. Бутун минтақа бўйлаб ахборот воситаларида бу ташкилот хақида зўр бериб жар солинмоқда, йирик давлатларнинг Ливияга ва бошқа юртларга аралashiшига бир оқловчи баҳона бўлиши учун бу ташкилот ҳажми ва роли эътиборни тортадиган тарзда атайлаб шишириб қўрсатилмоқда... Булар Ливия майдонидаги чигалликлар ва у ҳақдаги баъзи маълумотлардир. Бу Ливия ва бутун минтақа устида қизиб бораётган ҳалқаро кураш ҳодисалари саҳнасиdir.

Ливиянинг биз айтиб ўтган муҳим географик жойлашиши ва ундаги улкан муҳим бойликлар йирик давлатларнинг ва ҳатто кичик давлатларнинг Ливияга қўзғолондан олдин, қўзғолон чоғида, қўзғолондан кейин ва ҳозир аралashiшида ким ўзарга мусобақалashiшига олиб келди. Бу давлатларнинг Ливия қўзғолони чоғида аралашгани ва Қаззофий режимига барҳам беришда у ёки бу шаклда иштирок этгани бу давлатларни – гўё уларнинг ўлжаларни ва қўлга киритилган нарсаларни тақсимлашда ҳақ-хуқуқи бордек, қарорларни қабул килишда васийлик ва иштирок этиш хуқуқи бордек – бемалол иш юритадиган қилиб қўйди. Бу давлатлар бу майдондан, биз айтиб ўтган мана шу чигалликлар ва салбий кўринишларнинг барчасидан, мамлакатдаги мана шу сиёсий ва хавфсизлик соҳасидаги бўшлиқдан ўз манфаати йўлида фойдаланмоқда. Балки бу давлатлар кўпгина кучлар, қабилалар ва томонлар

ўртасидаги урушлар, низолар ва талашиб-тортишишлардан ҳам ўз мақсадлари йўлида фойдаланмоқда... Ливия майдони воқеси ҳукмрон бўлиб олиш, мустамлака қилиш, халқлар бойликларини талаб-ташиб кетиш борасида кора тарих ва ёвуз тажрибага эга, нуфузга эга манфаатпаст йирик давлатларнигина эмас, балки оламдаги барча давлатларни бу ўлкага аралашишга қизиқтирмоқда.

Давлатлар ўртасида очик кетаётган бу қаттиқ рақобат ва нуфуз талашиш, бинобарин бу ўлка устидан ҳукмрон бўлиб олиб унинг бойликларини талаб-ташиб кетишга уриниш фақат ливияликларнинг ўз қўзғолонларини зафарга эришириш учун ўз ҳаракатларини бирлаштира олишмагани оқибатида келиб чиқди, холос. Ҳолбуки улар зулмни, фасодни ва зўравонликни ўйқ қилиш учун қўзғолон кўтаришган эди. Мустамлакачи давлатларнинг бу ўлка устига итдек ташланаётгани ливияликларнинг – ўз ўлкалари устидан ҳукмрон бўлиб олиб ундаги бойликларни талаб-ташиб кетмоқчи бўлаётган мана шу очкўз, кофир, мустамлакачи давлатлар нуфузига қарши – ўз сафларини ва позицияларини бирлаштира олмаганликлари оқибати ҳамдир.

Хозирда Ливия майдонида диалоглар ва маслаҳатлашувлар олиб борилди ва олиб борилмоқда. Бу диалоглар Ливия ичкарисида ва ташқарисида олиб борилди ва олиб борилмоқда. Ташқариди Сухайротда, қўшни давлатларда ва бошқа жойларда олиб борилди ва олиб борилмоқда. Улар ливияликларнинг розилиги билан ёки розилигисиз, уларга маълум қилиб ёки маълум қилинмай олиб борилди ва олиб борилмоқда. Бу диалоглар ва маслаҳатлашувларнинг барчаси нуфуз талашаётган ана шу давлатларнинг режаси ва кўрсатиб берган тартиби билангина олиб борилмоқда. Бу давлатларнинг ўзи ҳам бу аралашувини яширмаяпти ёки инкор қилмаяпти. Аксинча уни очик-ошкор қилмоқда, бу диалогларда чиқарилган қарорларни қабул қилишга унダメмоқда, уларга тўсиқ қўяётган ёки рад этаётган ҳар бир кишига босимлар ўтказмоқда, таҳдидлар қилмоқда.

Ливия майдонида фаолият олиб бораётган турли тарафлар ўртасидаги бу келишмовчиликлар ва бўлинишлар ана шу мустамлакачи давлатларнинг бу тарафларга босим ўтказиши ёки уларни ўз чангалига олиши ва ечим борасида ўз сафига ва

режалариға оғдириши имкониятини янада оширди. Биз буни Ливиядаги, Сухайротдаги ва бошқа жойлардаги диалоглар натижаларида аник күриб турибмиз. Чунки бу диалогларда сиёсий тарафлар, элиталар ва партиялар Ливия кризиси ечимига оид ўртага ташланаётган иккى лойиха: Европа лойихаси ва Америка лойихасидан бирига тарафдор бўлиб, бўлинниб қолди. Диалог ҳам, йирик кучлар ўртасидаги кураш ҳам шу иккى лойиха мазмуни борасида кетмоқда.

Бу баён қилиш якунида биз Ливиядаги аҳлимизни ва биродарларимизни бу ўлкамиз учун ана шу шубҳали сиёсий лойихалар орқали тайёрланаётган хатардан огоҳлантироқчимиз. Шармандали халқаро ўйинлар хатаридан, бу ўйинлар замираидан ана шу мустамлакачи давлатларнинг бу ўлкамиз ва бошқа исломий ўлкалар устидан ҳукмон бўлиб олиш режалари ётганидан огоҳлантироқчимиз. Бу мустамлакачи давлатлар Исломий Умматимизнинг араб минтақасидаги бაъзи халқлари 2011 йилда кўтарган Уммат қўзғолонини бўғиб ташлашга уринмоқда. Бу қўзғолон «араб баҳори қўзғолонлари» деб аталди. Бу қўзғолонлар Уммат туйғуларини, унинг мана шу тогут ҳокимлар чангалидан озод ва халос бўлиш талабларини, малай, қарам ва куфр режимлардан халос бўлиш интилишларини ифодалаб берди. Бу қўзғолонлар Умматнинг бирлашиб Аллоҳ шариатини татбиқ этишга ва одамлар ўртасида Ислом билан ҳукм юритишга қайтиш ҳақидаги талабининг ифодаси бўлди. Мустамлакачи давлатлар шу қўзғолонни бўғиб ташлашга уринмоқда. Биз шундан огоҳлантироқчимиз.

Бу қўзғолонлар минтақада ва оламда пайдо қилган таъсир ва садо ҳақида айтадиган бўлсақ, биз бу тўғрида Американинг Брукингс институти араб баҳори қўзғолонлари ҳақида чиқарган бир ҳисоботдан бир бандни келтириб ўтмоқчимиз. Унда шундай дейилади: «Бу қўзғолонлар бошланиши билан бир янги сиёсий воқелик пайдо бўлди. Бу воқеликдаги энг муҳим элемент халқларнинг режимларни ўзгартириб Ислом бошқарувини пайдо қилишни истаётганидир. Бошланишда бу иш аралашма холда бўлди. Чунки халқлар Ислом ва шариат татбиқини талаб қилиш билан бирга эркинликни ҳам талаб қилди. Бунга демократия ҳақидаги талаблар ҳам аралашди. Бундай талаблар билан айниқса қўзғолонлар тўлқинига миниб олган ёки миндириб

кўйилган кимсалар чиқиши. Бундай кимсаларга мавжуд режимлар ва оммавий ахборот воситалари бу тўғрида кенг имкониятларни берди, берибгина қолмай балки уларни мана шунга ундали ҳам. Бу иш тадқиқот марказлари ва сиёсатчиларнинг тадқиқотлари, баҳслари ва мақолаларида шундоқ акс этиб турибди».

Сўзимиз якунида биз Ливиядаги аҳлимизни ва барча исломий ўлкалардаги мусулмон биродарларимизни исломий ҳаётни қайтадан бошлаш учун ҳаракат қилишга, Умматимизни унинг азизлик, улуғворлик манбаига ва ҳазоратига қайтаришга, буюк Исломга қайтаришга, рошид халифалар – улардан Аллоҳ рози бўлсин ва уларни рози қилсан – давридаги Пайғамбарлик минҳожи асосидаги рошид Халифаликни тиклашга қайтаришга чақирамиз. Росууллоҳ башорат берган рошид Халифаликка чақирамиз. Биз – шунингдек – Ливиядаги аҳлимизни – ана шу мустабид бошқарувни йўқ қилган қўзғолонни бўғиб ташлаб бу ўлка устидан ҳукмрон бўлиб олмоқчи бўлаётган йирик давлатлар ва халқаро жиҳатлар амалга ошираётган шубҳали тартиботлар ва режаларга қарши туришда – ўз сафларини ва ҳаракатларини бирлаштиришга ҳам чақирамиз.

Биз сизларни ўзингизга нисбатан сидк-ростгўй позицияда туришга, динингиз, Умматингиз ва ўлкангизга содик бўлишга чақирамиз. Биз сизларни бу ўлка борасида Аллоҳдан қўрқиб тақво қилишга чақирамиз. Бу ўлкани зое қилманг, уни Ислом душманларига тайёр луқма қилиб ташлаб берманг. Чунки у бўйнингиздаги бир омонатдир. Аллоҳ бу омонат тўғрисида сиздан ҳисоб сўрайди. Келгуси авлодлар ҳам ҳисоб сўрайди. Биз Ливиянинг ҳамма томонларидаги аҳлимизни, уларнинг барча қатламлари, тоифаларини ва фаолиятларини бу турли-туман малайликларнинг ёмон оқибатидан огоҳлантирамиз, ўлкамизга ҳукмрон бўлиб олиш учун кўз олайтираётган очқўз йирик мустамлакачи давлатларга малай бўлиш оқибатидан огоҳлантирамиз, бу давлатларга ишониш ва ўлкамизга зарар келтирадиган нарсаларда улар билан ҳамкорлик қилиш оқибатидан огоҳ бўлишга чақирамиз. Қабилапарастлик, минтақачилик, маҳаллийчиликнинг ёмон оқибатларидан огоҳ бўлишга чақирамиз. Шахсларга сиғиниш оқибатларидан ва бошқа жирканч, зарарли малайликлар оқибатларидан огоҳ бўлишга чақирамиз. Дўстлигингиз ва садоқатингиз холис Аллоҳ

ва Росули учун бўлсин. Динингизга ва Умматингизга содик бўлинг. Аллоҳдан бошқани дўст тутишдан покланинг, уни қатъяни рад этинг. Шуни яхши билингки, фақат Ёлғиз Аллоҳ ва Росулигагина, Унинг дини ва мусулмонларгагина содик бўлиш ўлкамизни ва мусулмонларнинг бошқа ўлкаларини бу меҳнат-машаққатлардан ва кризислардан қутқазиб олиб чиқади. Фақат угина Умматимизни бирлаштиради, унга давлатини, улуғворлигини ва ҳазоратини қайта тиклаб беради.

﴿وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾

«Ўша кунда мўминлар Аллоҳ нусрат бергани сабабли шодланурлар. (Аллоҳ) Ўзи хоҳлаган кишига нусрат берур. У қудрат ва раҳм-шафқат эгасидир» [Рум 4-5] □

